XXIX. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. AUGUSZTUS 16.

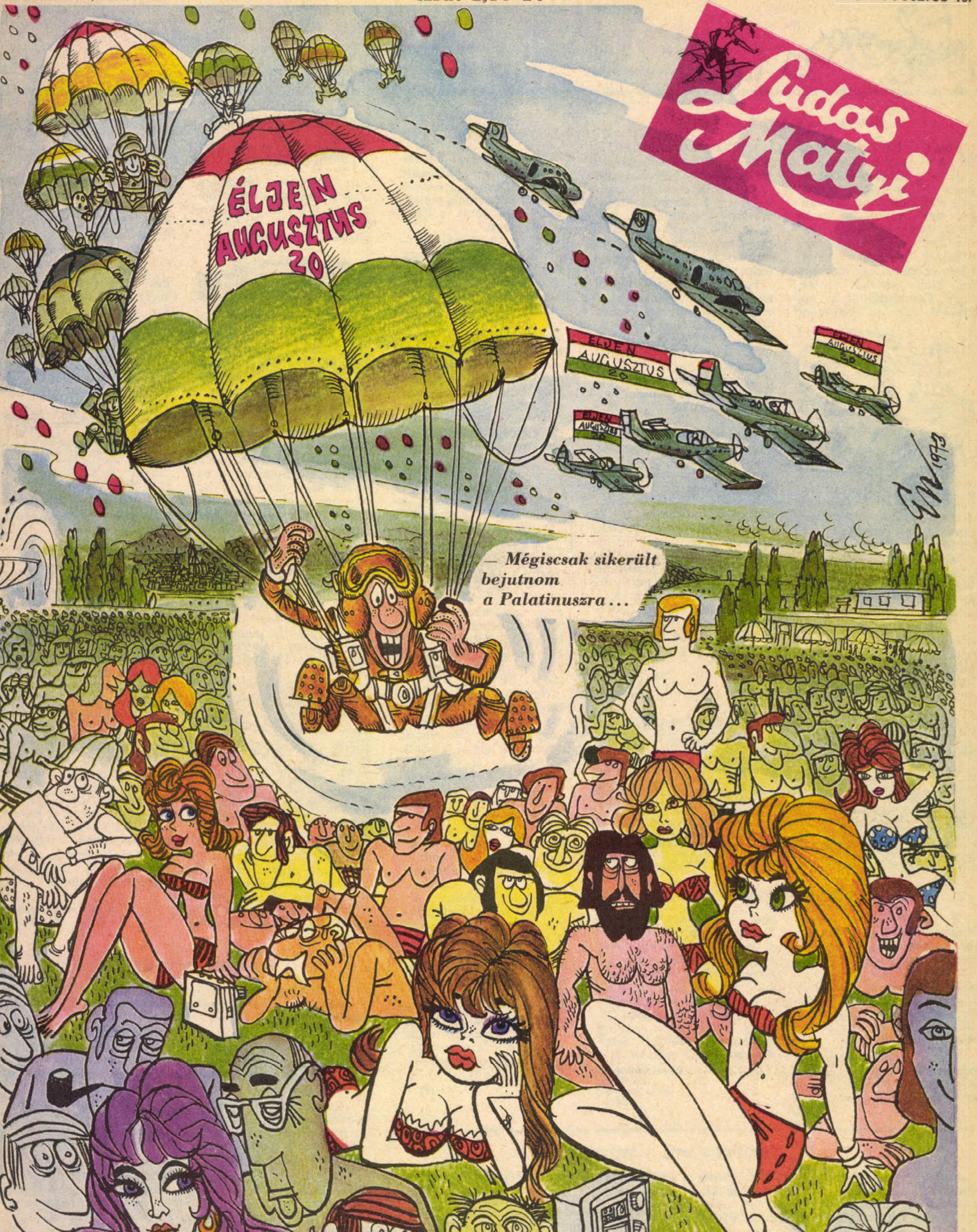
Ludas Matyi
ÉLJEN AUGUSZTUS 20
ÉLJEN AUGUSZTUS 20
ÉLJEN AUGUSZTUS 20
ÉLJEN AUGUSZTUS 20
— Mégiscsak sikerült bejutnom a Palatinuszra…
1973

Endrődi István rajza

KEDVES LUDAS!

SZÁMLA A KÁRPÁTIÁNAK

Igen jó hírű belvárosi étterem — vagy legalábbis az volt — a Kárpátia. Döbbenetes és megalázó meglepetésként ért hát bennünket, ami velünk itt július 25-én délben történt.

Bírónő vagyok, s barátnőmmel kettesben betértünk ebédelni az étterembe. Nem sokkal azután, hogy megrendeltük az ennivalót, az üzletvezetőnő odalépett asztalunkhoz s megkérdezte, megengednénk-e, hogy odaültessen hozzánk egy urat. Ebédidő lévén. nem akartunk ketten elfoglalni egy négyszemélyes asztalt s így beleegyeztünk, bár volt olyan asztal is, ahol csak egy magányos férfi ült.

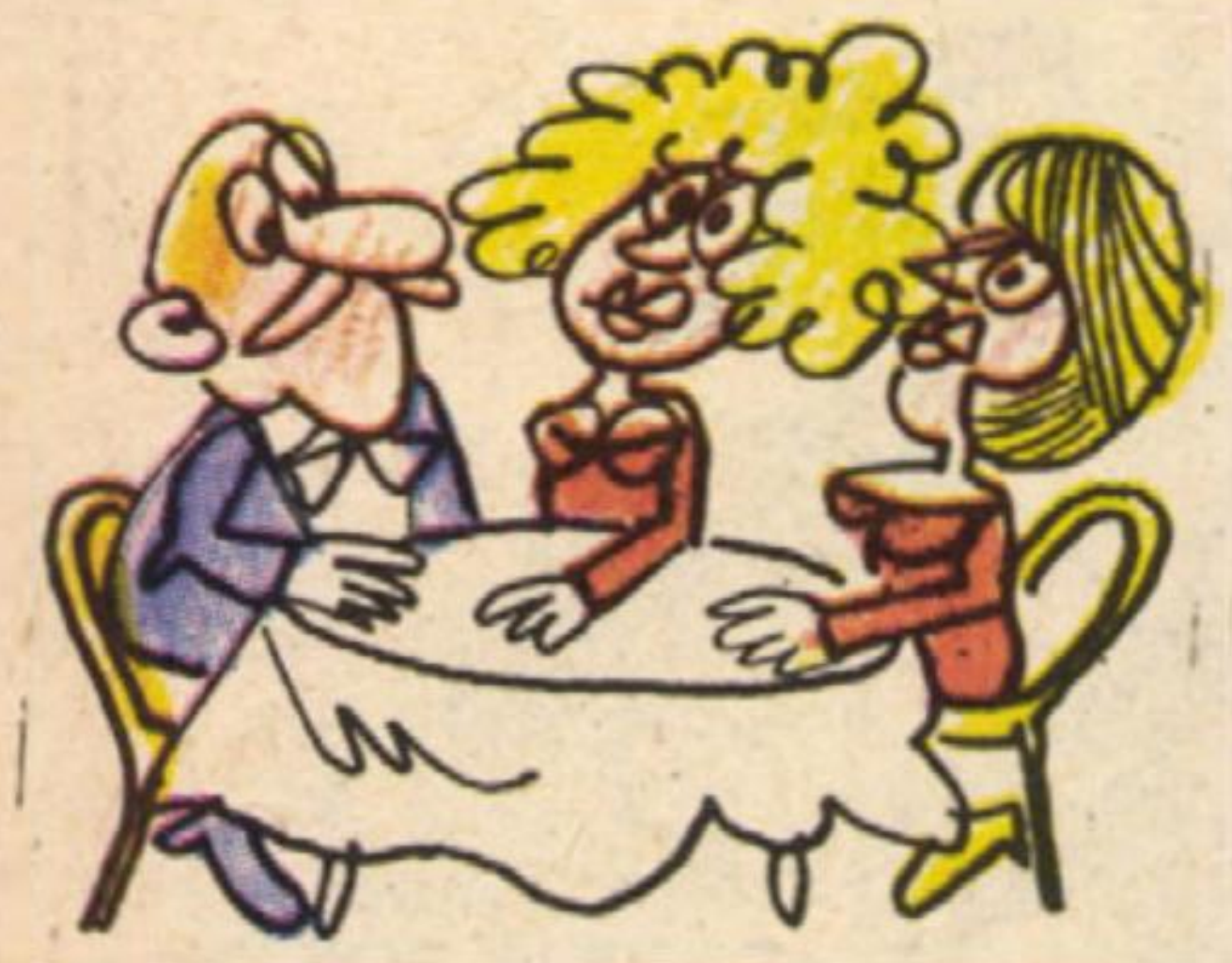

Az őszülő úr elég beszédesnek bizonyult. Amilyen gyorsan csak lehetett, hát ettünk, ezután előbb az üzletvezetőnőtől, majd a kiszolgáló- és fizetőpincértől is kértük a számlánkat. Fél órányi — ismétlem: kerek fél órányi — várakoztatás után, az üzletvezetőnő közölte, hogy hármunk ebédjét együtt számlázták. Így: múlt időben — számlázták. Az őszülő úr természetesen rábólintott, hogy készséggel fizeti ebédünket.

Persze belőlünk kirobbant a fölháborodás, hogy erről pedig szó sem lehet. Mire az üzletvezetőnő szárazon közölte, hogy „Nálunk egy asztalt egybe számlázunk, kérem".

Kínos huzavona után aztán nagy kegyesen hajlandónak mutatkoztak az előre elkészített számla alján külön összeadni a mi fogyasztásunkat. (Mellékesen jegyzem csak meg, mert a bennünket ért igazi inzultushoz képest semmiség, de jellemző semmiség, hogy két olyan feketét is ki akartak fizettetni velünk, amelyet nem rendeltünk és nem is kaptunk meg.) Végül is kifizettük a magunk számláját. S most mi nyújtunk be egy másikat, itt, a nyilvánosság előtt az üzletvezetőnőnek: volt, asszonyom, egy tönkretett napunk...

Dr. N. É. és
B. R.-né
Budapest

IDEJÉBEN SZÓLUNK!

A VI. kerületi IKV a BJ—357/72. számú levelében tavaly ősszel megígérte, hogy a Dalszínház utca 8. számú házban az alap-vízvezeték cseréjét 1973-ban elvégzik. Szeretnénk idejében szólni: múlóban a nyár, hamarosan itt az ősz, illene most már hozzálátni a munkához, mert ennek a feladatnak az elvégzéséhez a tél semmiképpen sem alkalmatos idő. Reméljük, nem felejtkeztek el még a tavalyi ígéretükről?!

Balogh Istvánné
és a ház többi lakói

ÜZENET BUGACRA

A bugaci Béke Tsz a kisajátított ingatlanunk megváltási árát nagyon nehézkesen fizeti. Két évvel ezelőtt már kénytelenek voltunk a Ludashoz fordulni segítségért. Közbenjárásukra akkor a téesz sürgősen kifizette az elmaradt részleteket.

Most megint hasonló problémánk van. Hiába sürgettük az idén már kétszer is levélben az elmaradt összegeket, a téesz még csak nem is válaszolt a levelünkre. Kénytelenek vagyunk megint a lap segítségét kérni, mert e nélkül, úgy látszik, a téesz nem hajlandó fizetni. Kérjük, üzenjék meg Bugacra, hogy szeretnénk végre megkapni a minket jogosan megillető pénzünket!

Lévai Sándorné
Szolnok,
Jana Jánosné
Törtel

ABLAK

Engedelmükkel most elmondok egy példázatot arról, milyenek a népek, milyen kötekedők, menynyire nem lehet a kedvükre tenni.

Július utolsó szombatján a négyes villamoson utaztam, a közbülső kocsiban. Mások által hűvösnek mondott volt az idő: úgy a 12—14 fok körül guggolt a hőmérőkben a higanyszál. (Persze, minden relatív, egy eszkimónak például ez már kánikula.) A kocsiban tövig nyitva volt egy ablak, a jobb kettes. Csak hallani kellett volna, mennyit morogtak az emberek amiatt, hogy azon az ablakocskán beáramlott némi sarkvidéki levegő. Elültek az ablak mellől, fennszóval szidták a kocsivezetőt meg a BKV-t...

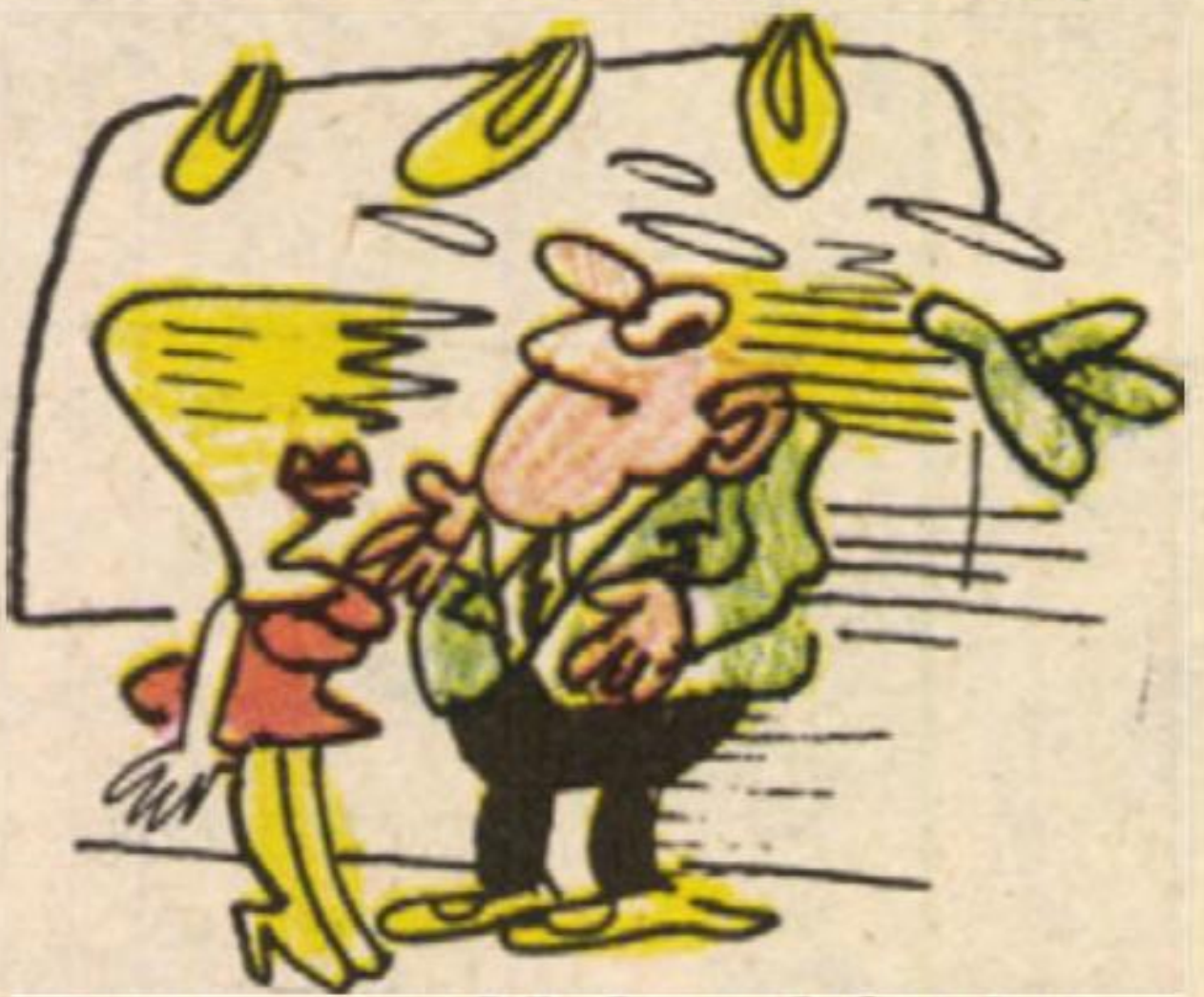

Néhány nap múlva megint a négyes villamoson utaztam, szintúgy a közbülső kocsiban, ugyancsak egy ablak volt nyitva, az a bizonyos jobb kettes. A változás mindössze annyi volt, hogy közben odakint megenyhült a lég, harminc fok körül ugrált a hőmérők higanya. Mindenki ahhoz az egyetlen ablakhoz akart közel férkőzni. Törték, taposták egymást az emberek, miközben fennszóval szidták a kocsivezetőt, meg a BKV-t...

Szeszélyesek, kiszámíthatatlanok az utasok, képtelenség a kedvükben járni. Mert azt már igazán nem kívánhatják a kocsivezetőtől, hogy aszerint nyissa vagy csukja a villamos ablakait, hogy odakint milyen idő van?!

(r)

Az olvasó megkérdezi...

... miért nem lehet kapni a budapesti illatszerboltokban a jól bevált, sokak által kedvelt Londeston hajszínező sampont?

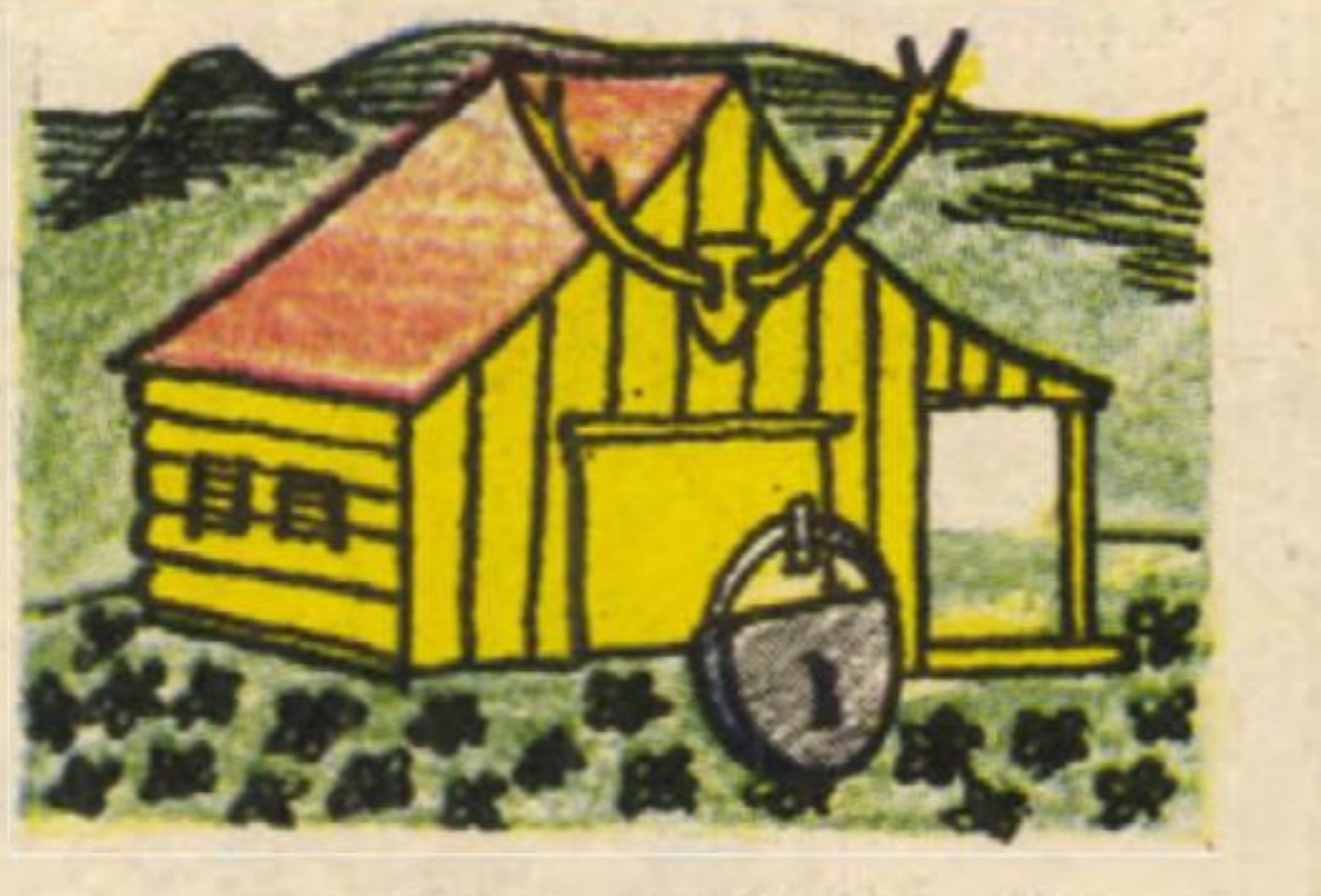

... mikor nyitják ki a pécsi Vadásztanya kerthelyiségét? Pécsett, sajnos, nagyon kevés a nyári kerthelyiség. Épp ezért örültek a pécsiek, amikor nemrégiben megnyitották a várostól nem messze, Ürögben, a nagyon kellemes, szép Vadásztanyát. Nagy csalódás volt azonban, hogy a vendéglő kerthelyiségét mindmáig nem nyitották meg. Talán télen akarják majd üzemeltetni?

...hol lehet kapni kerekes kúthoz kanalas láncsort? Régi típusú kerekeskút még nagyon sok vidéki udvaron van, ezekből kanalas láncsorral lehet a vizet kiemelni. De ilyen láncsort nagyon nehéz manapság szerezni. Hol keresse, akinek szüksége van rá?

MÁR KESZTHELYEN IS!
Hetvenhat család lift nélkül

Keszthelyen a Rákóczi tér 13. számú ház 9 emeletes, 76 lakásos. Az épületben van egy személyfelvonó és egy teherfelvonó. Az épület a Városgazdálkodási Vállalat kezelésében van. 1971 februárjában foglalták el a boldog lakók, de a teljes boldogság korai volt, mert a liftek — rövid idő elteltével — már nem voltak hajlandóak mozogni.

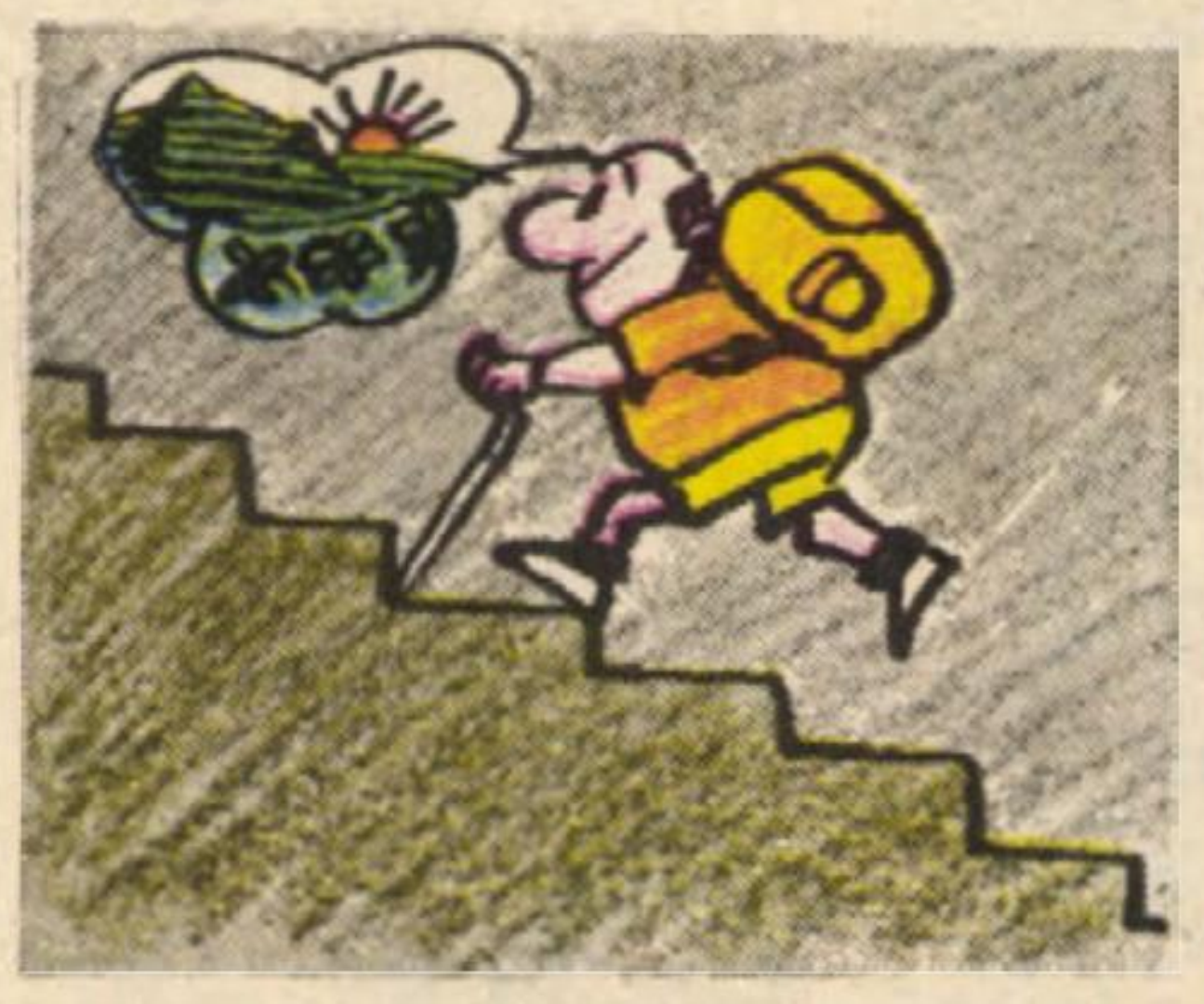

A személyfelvonó kb. 2—3 hónapja foglaltat jelez és csak a piros lámpa mutatja, hogy élet ugyan van benne, de nem a lakók szolgálatára. A teherlift néha 1—2 órát üzemel, de a reggeli vagy esti órákban csak ritkán, a hét végén még ritkábban.

Mi havonta 30 forintot fizetünk használati díjként, a liftkulcs is 25 forintba került. Igaz, hogy 30 forinttal könnyebbek vagyunk, de zsebünkben a liftkulccsal sem élvezet a kilencedik emeletre, öregeknek, gyermekeknek felvánszorogni 144 lépcsőt, a szörnyűséges bűzt árasztó szemétleöntő mellett.

A kilencemeletes ház
fáradt lakói

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Moszkva térrel kapcsolatban megjelent cikkükre válaszolva a következőket hozzuk szíves tudomásukra:

A kelet—nyugati metróvonal építésével kapcsolatban a Moszkva téren kisebb korrekciós javítást hajtottunk végre, melynek során a villamos vágányhálózat teljes átépítésére nem került sor. Ennek egyrészt pénzügyi, másrészt műszaki okai vannak.

A Moszkva téren az 56-os és 58-as villamosok hurokvágányának ívsugara kicsi, így a hurkon belül meglevő csonkavágányt a fővágányba bekötni nem lehet. Ez a csonkavágány az elromlott szerelvények tárolására és javítására szolgál.

A Moszkva téri vágánykereszteződésekbe minden 40 másodpercben érkezik egy szerelvény, így a csúcsforgalmi időszakban kisebb torlódás adódhat. A tér körül újabb vágány építése megoldhatatlan.

A Margit-híd felé haladó 12 és 12/A autóbuszok megállójának összevonása nem lehetséges, mert a 12/A végállomásában, forgalomszervezési okok miatt, nem lehet elhelyezni az átmenő kocsik megállóját. Az 5-ös, 39-es és 12-es buszok megállóhelyét korábbi helyéről balesetveszélyessége miatt kellett áthelyezni.

Dr. Rakovszky János

csoportvezető főmérnök,
Fővárosi Tanács VB

HONNAN INDUL A BUSZ?

Július 26-án délután öt órakor feleségemmel Anna-napot szerettünk volna köszönteni Sejcében, a Nagyszál déli oldalán fekvő lakott területen, ahová Vácról naponta — tudtommal — két buszjáratot indítanak. Megkérdeztük a forgalmistát, honnan és mikor indul a busz. Megmutatta a helyet, ahol egy tábla is igazolja az indulás helyét, sőt két pad szolgálja a várakozók kényelmét. Ültünk, vártunk, ültünk, vártunk, de a busz nem jött. Jó negyedóra múlva visszamentem a forgalmistához, aki mosolyogva mondta, hogy a sejcei busz már elment. De nem a kijelölt helyéről, mert a „huncut" sofőrök nem szoktak a kijelölt helyről indulni.

Soha még busszal nem utaztunk, csak vonattal. Gondoltuk, a szabályozott menetrenddel rendelkező MÁVAUT ugyanolyan pontos, legalábbis az indulásnál, mint a MÁV. Ilyen hányaveti, felelőtlen fegyelmezetlenségre nem gondoltunk mindaddig, amíg most magunk nem tapasztaltuk! Történt mindez Vácott, a MÁVAUT központi pályaudvarán, ahol hangos bemondó is van, csak az nincs, aki használja.

K. K.
Vác

KIRÁNDULÁS

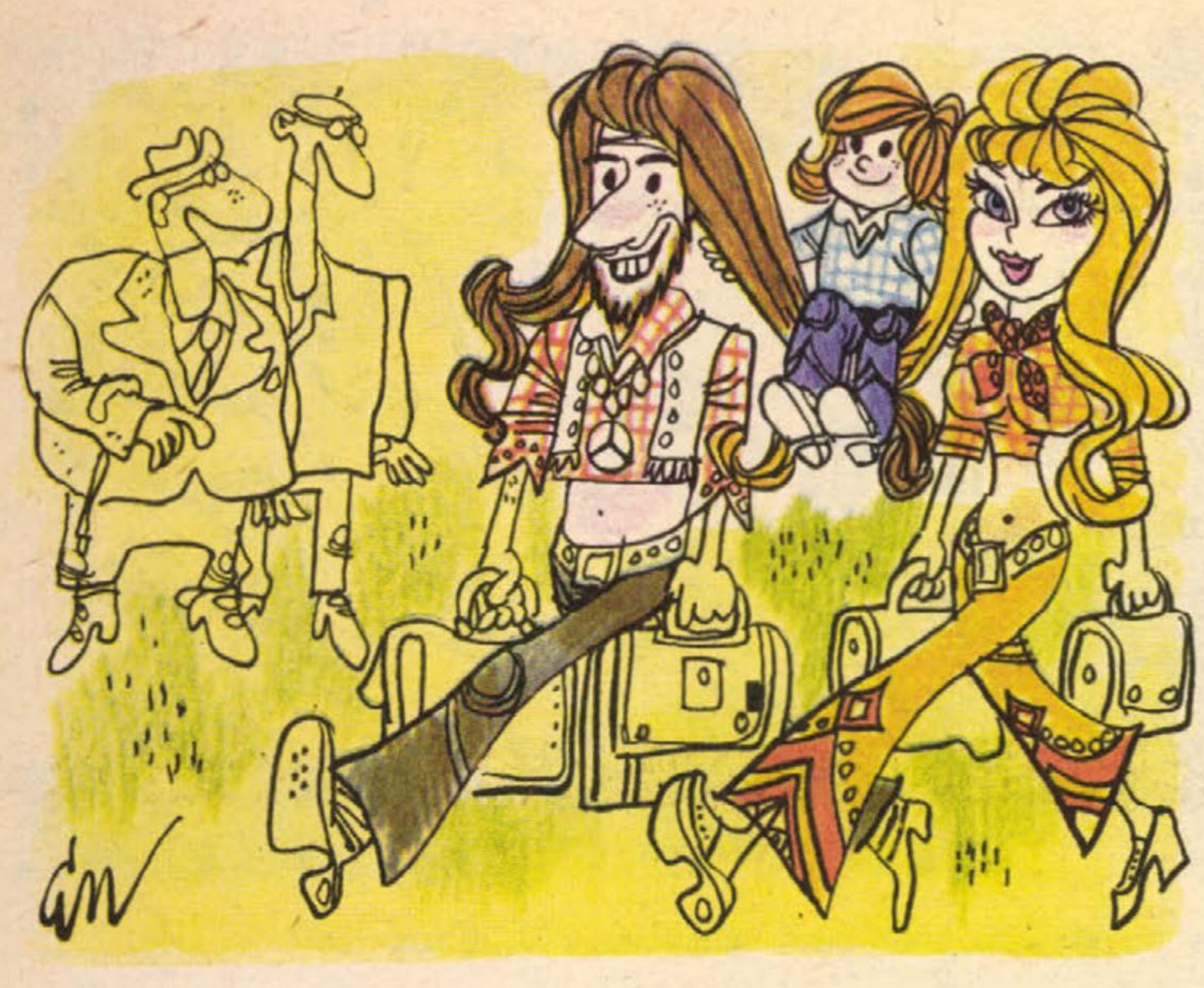

RÉGI SZÉP IDŐK

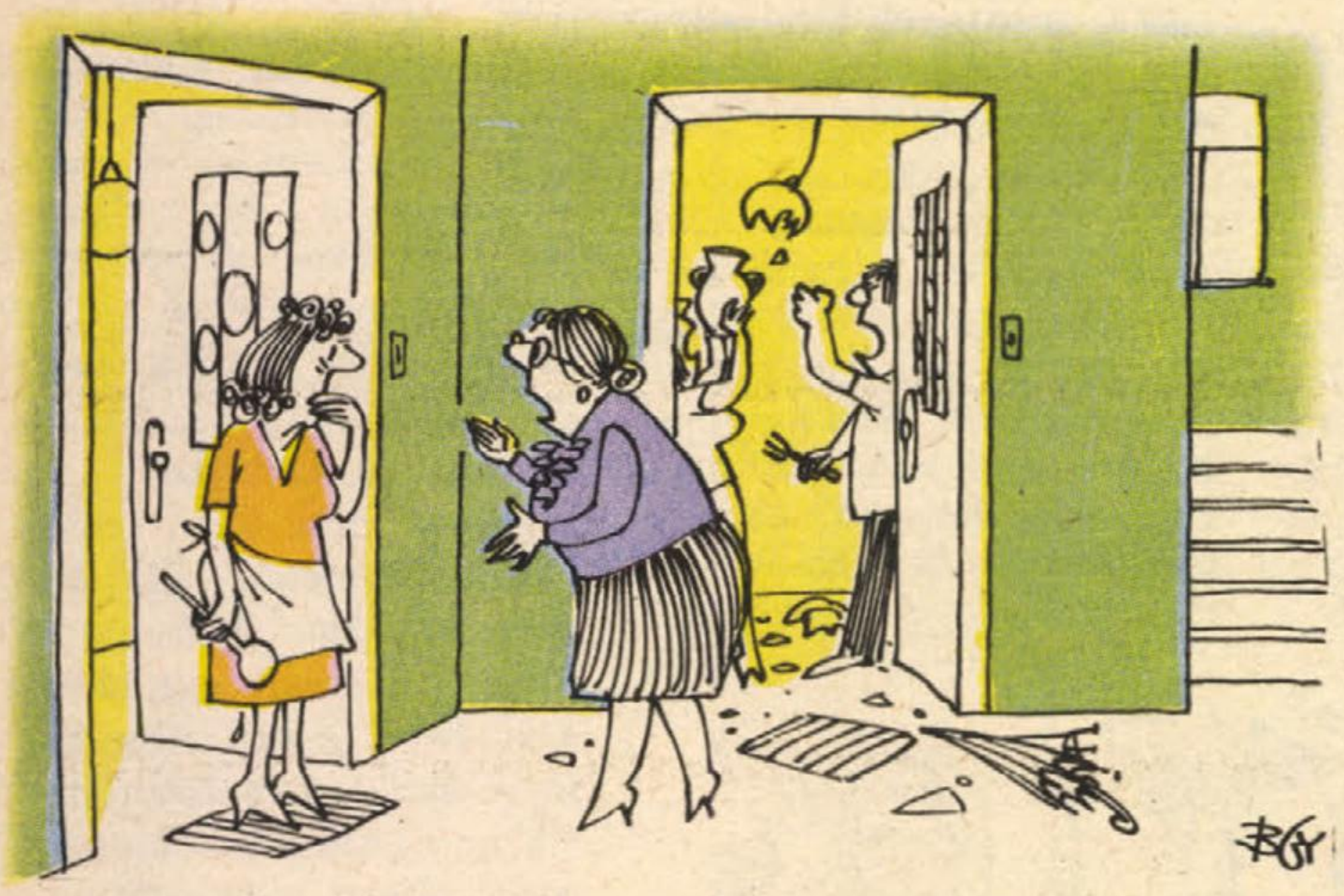

– Most mondja meg, lelkem, őszintén, hát volt a mi időnkben frontátvonulás?!

USA 1973

Hegedűs István rajza

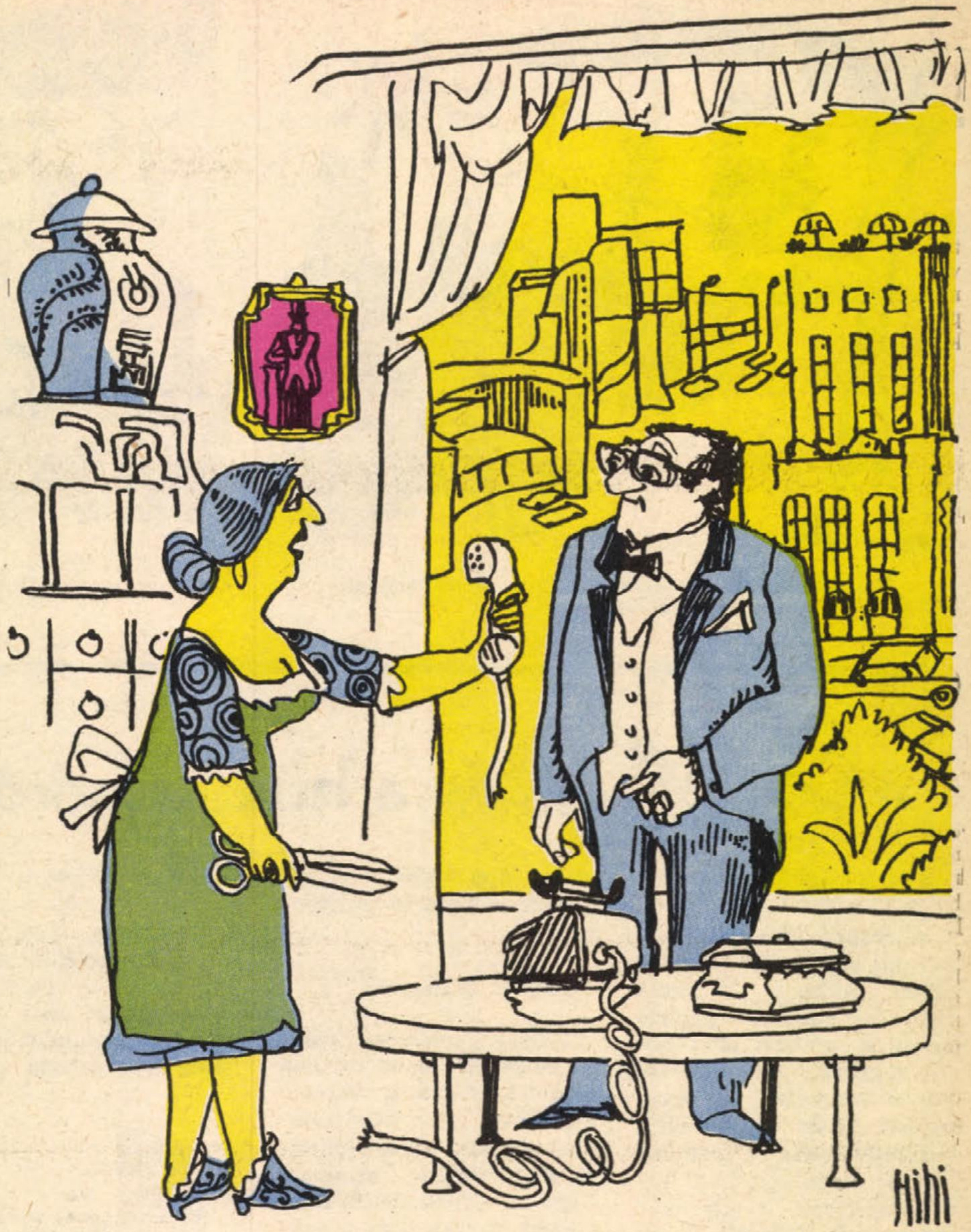

– Tudod, darling, egy remek pletykát akartam elmesélni Patríciának, de féltem, hogy **lehallgatnak...**

STRANDOL A CSALÁD

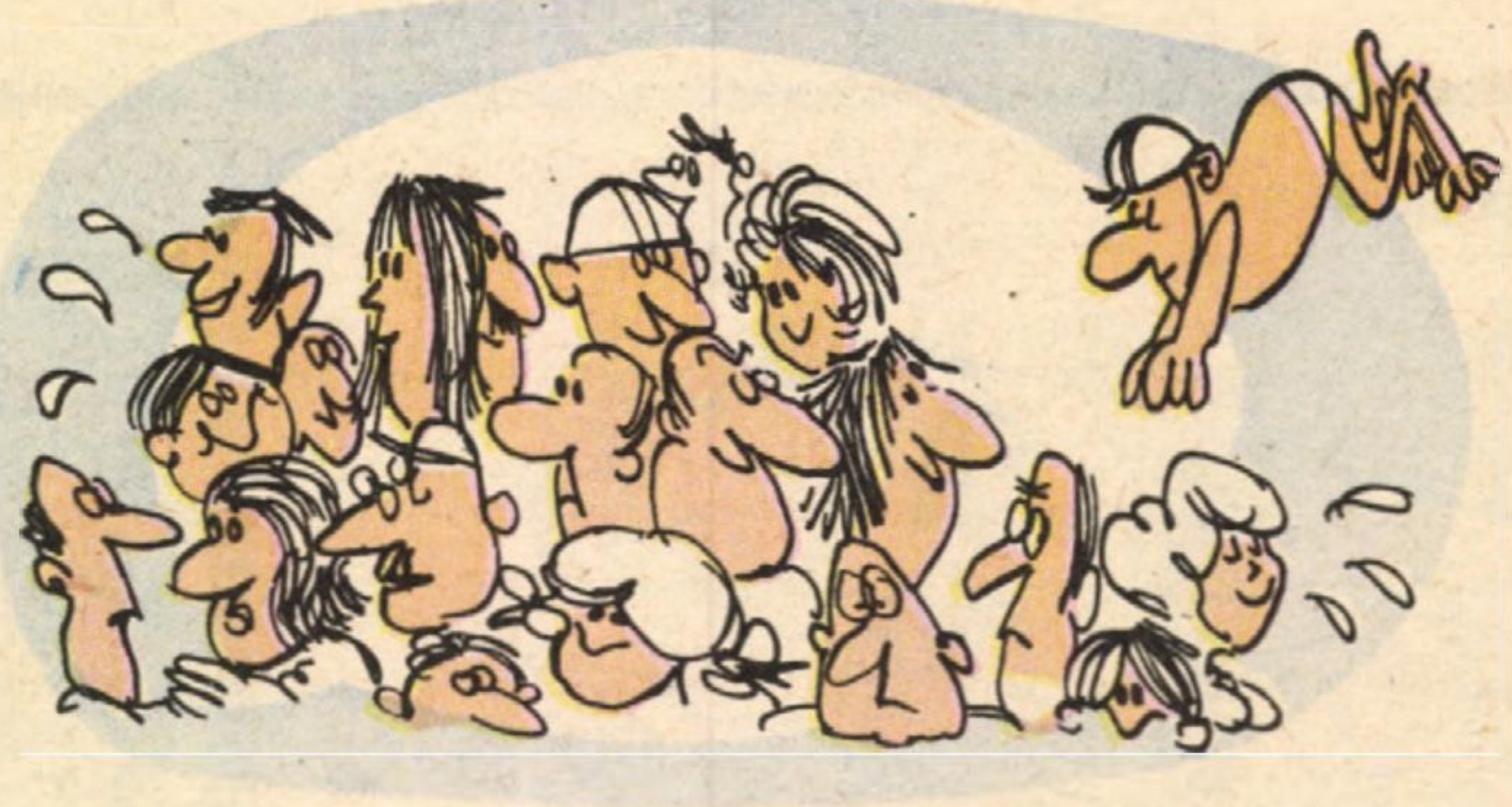

A címlapunkról jut eszembe: könnyű annak, aki ejtőernyővel jut be a strandra. Nekem most vasárnap is korán kellett kelnem, mert strandra ment a család. Az asszony már hajnalban becsomagolta a három sporttáskát: finom elemózsiák, pokrócok, játékok kerültek az óriási szatyrokba, nehogy valamiben hiányt szenvedjünk.

Már az ötödik buszra feljutottunk, igaz, hogy a gyerek lemaradt, leszálltunk, visszagyalogoltunk, közben a gyerek elment egy másik járművel. Szerencsénk volt, a strand előtt megtaláltuk: ügyesen helyet foglalt a pénztár előtt kanyargó kilométeres sorban. Fentről a nap heve fűtött, oldalról egy testes asszonyság melegített. De azért megint szerencsénk volt, másfél óra sorbanállás után kaptunk egy fogast, majd a mögöttünk állókat hazazavarták, mert a strand megtelt. Kis öröm, de ez is valami...

Ruháinkat féllábon állva cibáltuk le az öltözőben. A kabinos kifejtette, hogy ha táncolni akarunk, akkor bálba menjünk, ne strandra. A fogasról a nadrágom egy tócsába esett, a gyerek örömmel ugrott utána, mert azt hitte a szerencsétlen, hogy az már a medence.

Délre megtaláltuk az asszonyt is, a női öltözőben töltött néhány órácskát, amíg elvették tőle a ruháit. A gyerek azalatt lila szájszéllel vacogott a medencében, de nem engedtem ki, hogy tartsa a helyet az anyjának. Én közben az egykori gyepszőnyeg helyén elterülő döngölt agyagon feküdtem, majd az orvosi rendelőben, mivel egy atléta a fejemet nézte labdának és azt akarta átpasszolni a barátjának.

Délutánra azért újra együtt volt a család. Az asszony lemászott a sporttáskákról, melyeken ezideig ücsörgött, nehogy ellopják őket. Farkasétvággyal vártuk a finom ebédet. A kenyér csonttá száradt, kivéve azt a néhány szeletet, melyre ráfolyt a napolaj. A rántotthús kitűnő lehetett, erre következtettünk abból, hogy hárommillió-ötszázezer hangya lakmározta és láthatóan ízlett nekik. A hangya persze buta állat, mert a kovászos uborkára rá sem hederítettek.

Családom szédelgett az éhségtől, a gyerek és kétezer táskamagnó bömbölt, én kissé ingerült voltam, de egy családfő nem lehet hangulatainak rabja, amikor az éhhalál fenyegeti szeretteit. Beálltam a büfé előtt várakozó sor végére. Mindössze ötezren álltak előttem, a sor eleje még a múlt vasárnap foglalta le előkelő helyét.

Másfél óra és több ügyes csel után a pult elé kerültem, ahol egy fél pogácsát és egy negyedpohár sört kaptam. Öt pogácsát és két korsó sört fizettem. Zsákmányommal elindultam szeretteim felé, hátha kibírták eddig. Családomnak csak hűlt helyét találtam. A fogalmazás persze ezúttal nem pontos, mert a helyük nem hűlt ki: egy hattagú család tornyosult ott, ahol nemrégen még ők terültek el.

A hangos híradó pavilonja előtt csak másfél órát kellett állnom, bár az idő a hatszorosának számított. Csupa meggyötört, ideges, szerencsétlen ember gyűlt itt össze. Könnyeiket morzsolgatták, elveszett családtagjaikat szólítgatták.

Egy nagyanya egyszerre öt unokát veszített el, egy lány a bikini felsőrészét kereste, egy éltes hölgy pedig a férjét, aki 10 éve ment el a strandra és azóta nem jelentkezett.

Végre bemondták, hogy keresem a családom, elő is kerültek hamarost: ők is a hangosbemondó előtt álltak.

Közben lement a nap, leeresztették a medencékből a vizet, de ezt a bentlevők nem vették észre. A tizedik busszal haza is jutottunk, otthon nagyot pancsikáztunk a kádban és elhatároztuk, hogy legközelebb egy kicsit korábban indulunk, hogy helyet kapjunk. A jövő vasárnap már szombaton kimegyünk a strandra...

Ősz Ferenc

MINDEN KEZDET NEHÉZ

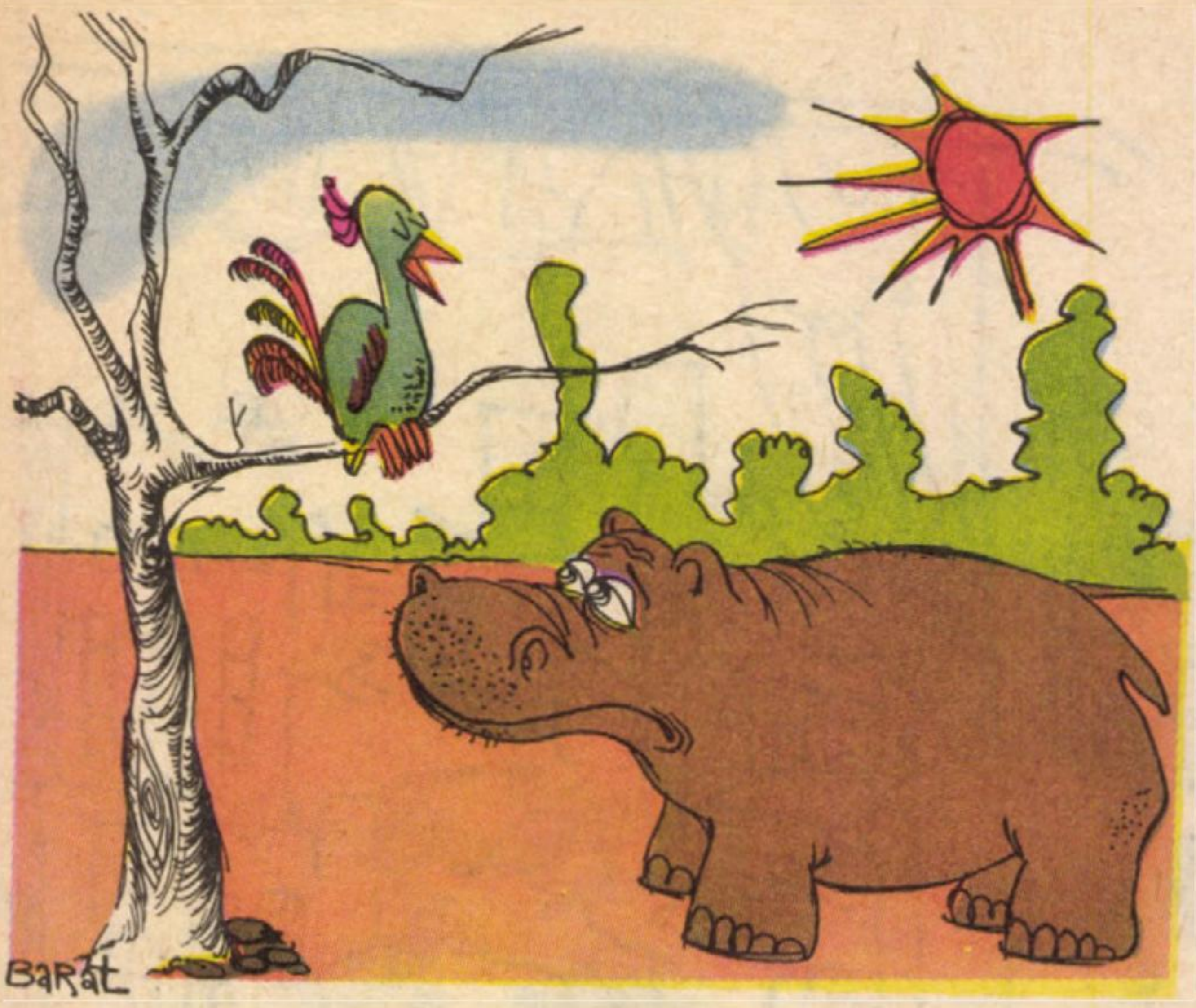

– Ha füttyművész akar lenni, víziló úr, mindenekelőtt meg kell tanulnia csücsöríteni . . .

BOLDOGITÓ ÚJSÁGHIR

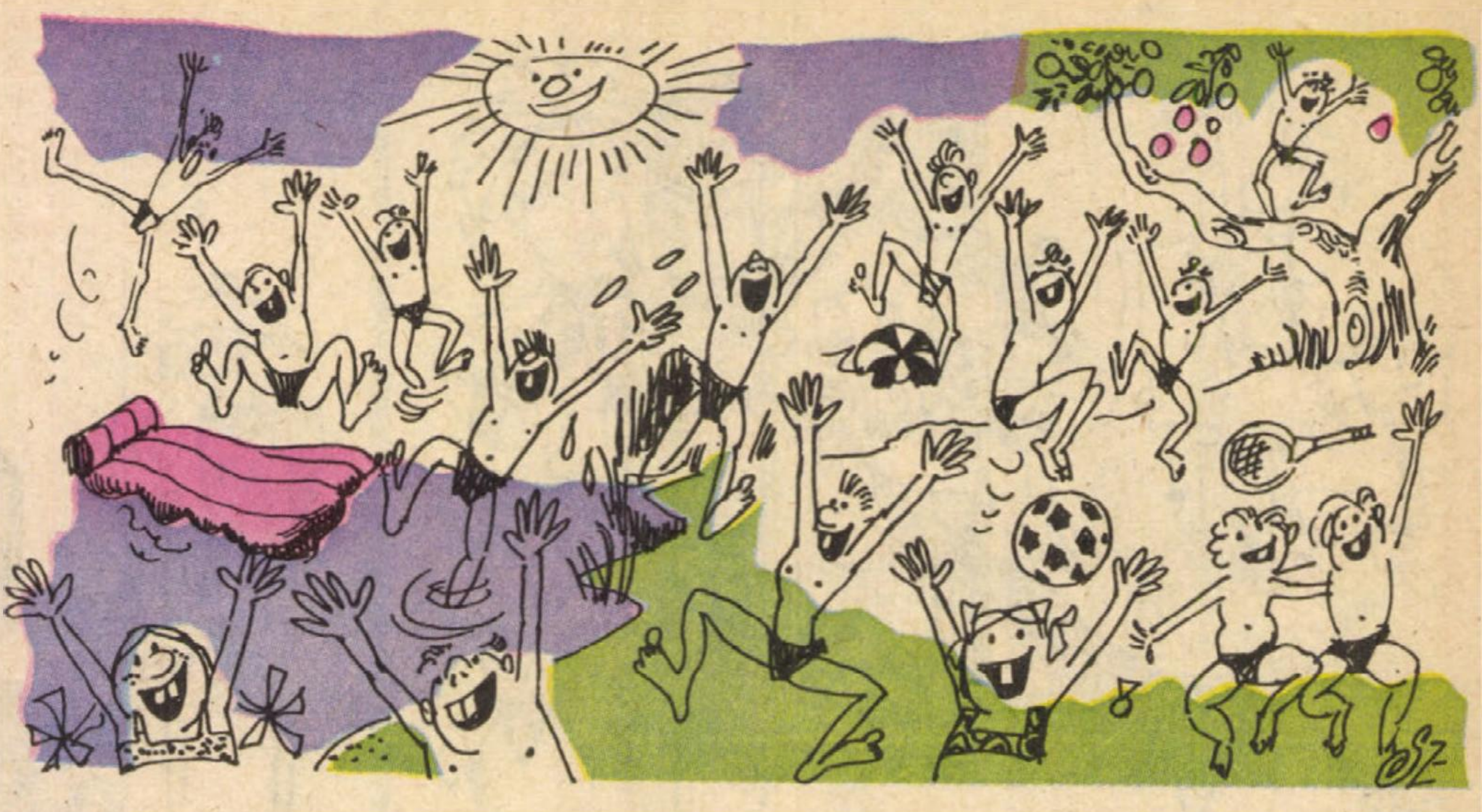

– Jaj de jó, szüleink már most megvehetik a tanszereket!

Levélváltás a huzavonáról

Tisztelt Szerkesztő Úr!

A Népszabadságban olvastam egy eltűnt babakocsiról. Előzetes levelezés után a vállalat (gyártó üzem) a jótállási időn belül a gyerekkocsit javításra visszafogadta. A vevő, április 10-én a gödöllői vasútállomáson, a vállalat címére szabályszerűen feladta a kocsit. A fuvarokmányokból kiderült, hogy a Volán, a feladást követő másnap, április 11-én, már kézbesítette a címzettnek. A feladó azóta is nélkülözni kénytelen a gyerekkocsit, mert a vállalat mind a mai napig nem ismeri el, hogy az valóban megérkezett a címére. A vevő az utánjárási költségekre eddig 94 forintot költött és kocsi hiányában négy hónap óta az ölében viszi a gyerekét a bölcsődébe. Azt kérdezem öntől, hogyan fordulhat elő ilyen huzavona? Egy kicsit sem törődnek a vásárló érdekeivel?

Tisztelt Olvasónk!

Aligha mondhatná valaki, hogy ebben az esetben törődtek volna a vásárló érdekeivel, és a huzavonában igazat adok önnek. Meggyőződésem azonban, hogy a Népszabadságban megjelent cikk után a vállalat (Debreceni Fémfeldolgozó- és Javítóipari Szövetkezet) bizonyára pótolja a mulasztását. Ennél az ügynél nem a babakocsiról, vagy a vásárló semmibe vevéséről van csak szó, és nem is csupán figyelmetlenségről, hanem olyan *hitelrontásról*, amit egyetlen vállalat sem engedhet meg magának. A jó hírnévért minden vállalatnak meg kell dolgoznia és munkájával is csak akkor szerezhet megbecsülést a vevők és a nyilvánosság előtt, ha a hanyag ügyintézéssel nem járatja le a tekintélyét és nem ad lehetőséget a kételkedésre.

Mert most már mit is mondhat a vállalat a négyhónapos huzavona után?

Most már nem mondhatja azt, hogy a gyerekkocsit nem kapta meg. A Volán a szállítmány átvételét hivatalosan igazolta.

Nem mondhatja azt sem, hogy a babakocsi megérkezett ugyan, de az átvételt aláíró dolgozójuk világgá ment, eltűnt, kilépett. Ez esetben is felelős a vállalat a hibás kocsiért.

Nem mondhatja azt sem, amit a Népszabadság cikke idéz, hogy „a kocsi sajnos nem úgy volt kezelve, ahogyan a jótállási jegyen feltüntettük". Nyilvánvaló, hogy a vevő nem elefántot ültetett a kocsiba, hanem egy csecsemőt. (Különben is a vállalat már megírta a vevőnek, hogy a gyerekkocsit megjavítja.) Most már tehát bármit mond is a vállalat, annak sokkal kisebb a hitele, mint ha a gyerekkocsit huzavona nélkül megjavítva visszaküldte volna a vásárlónak.

Vannak vállalatok, amelyek egyszerű telefonbeszélgetésre még akkor is pontosan teljesítik a szállítást, ha netán nehézségek adódnak. Az ilyen vállalatok törődnek a presztízsükkel, növelik a vevők bizalmát és tudják, hogy az adott szó „vállalati szinten" is kötelező.

Közelebbről nem ismerem a debreceni vállalatot. Bizonyára jól dolgozik és megfelelő nyereségrészesedést fizet. Azért dicsérem, mert ebből nem lehet baj. Ha az ellenkezőjét mondanám, akkor megsértődhetne a vállalatvezető, amire már volt példa, noha az igazat írtam, de az érintett fél — vélt igazát keresve — visszasértegetett. Ezt elkerülendő, a babakocsi megjavításától függetlenül, arra vagyok csak kíváncsi, hogyan magyarázza majd meg a vállalat, hogy miért nem kapta meg azt a gyerekkocsit, amit megkapott?

Földes György

GYORSHAJTÁS

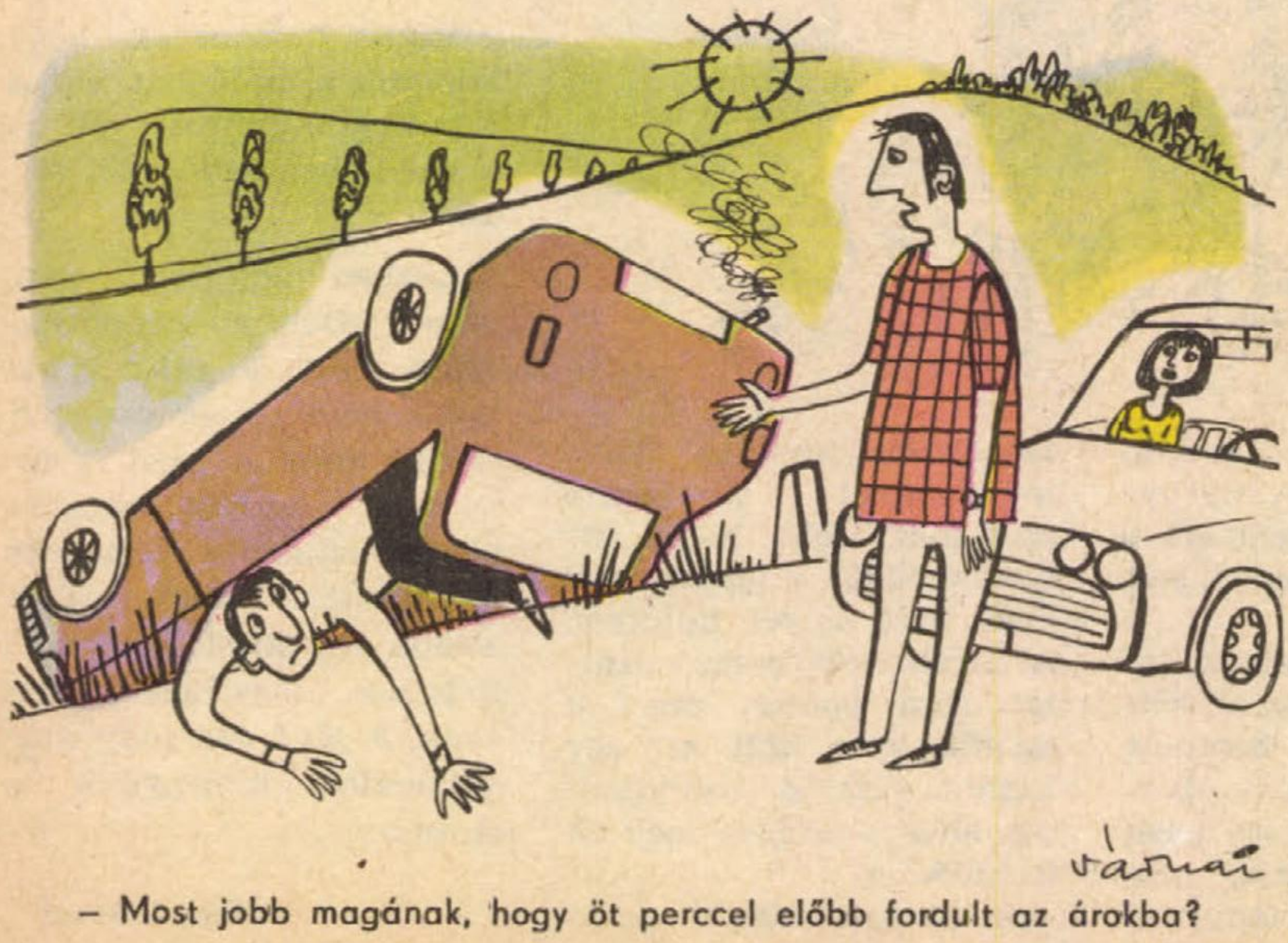

– Most jobb magának, hogy öt perccel előbb fordult az árokba?

A LAIKUS

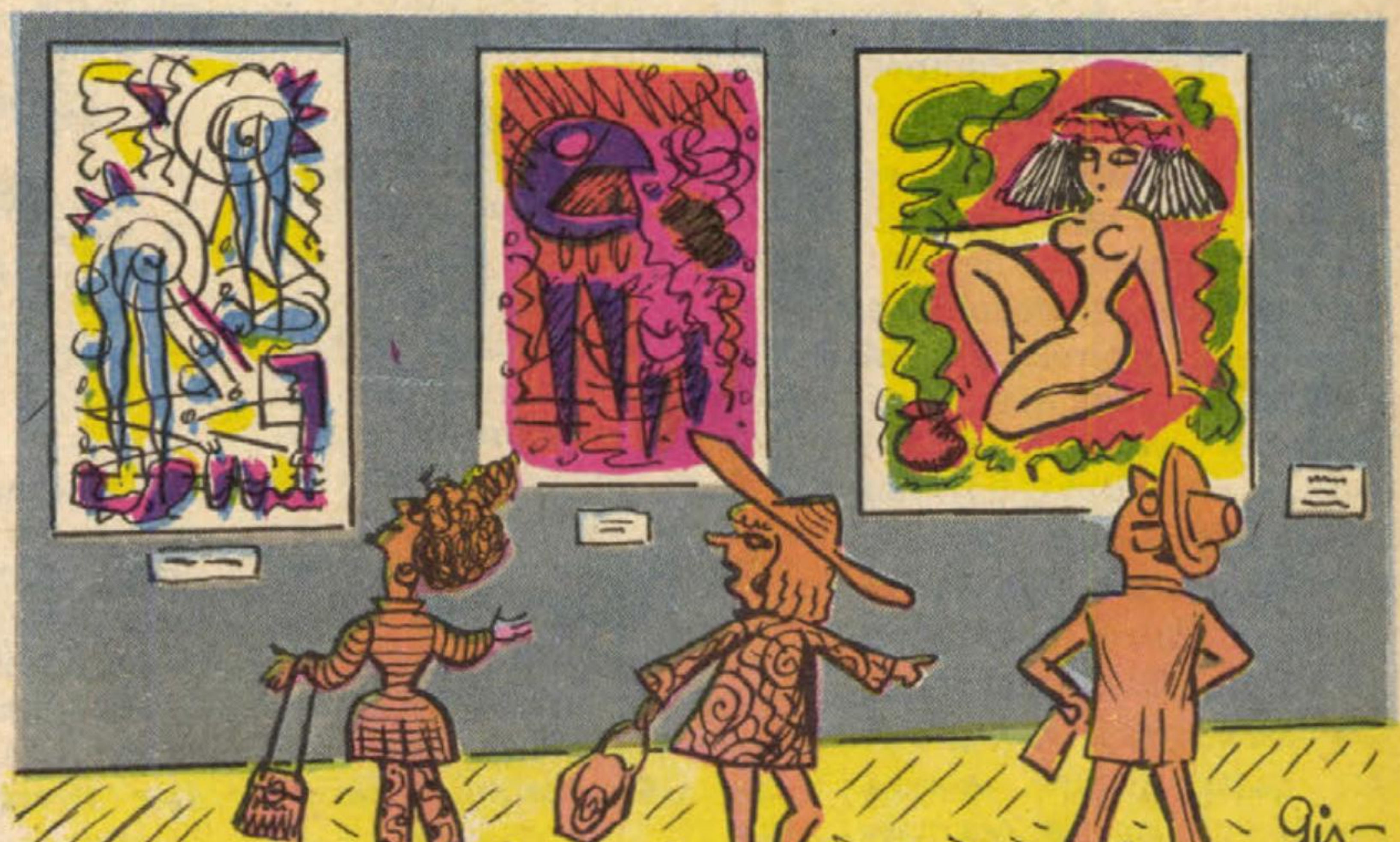

– Rémes, hogy a férjem nem ért a modern művészethez . . .

ELLENŐRZÉS

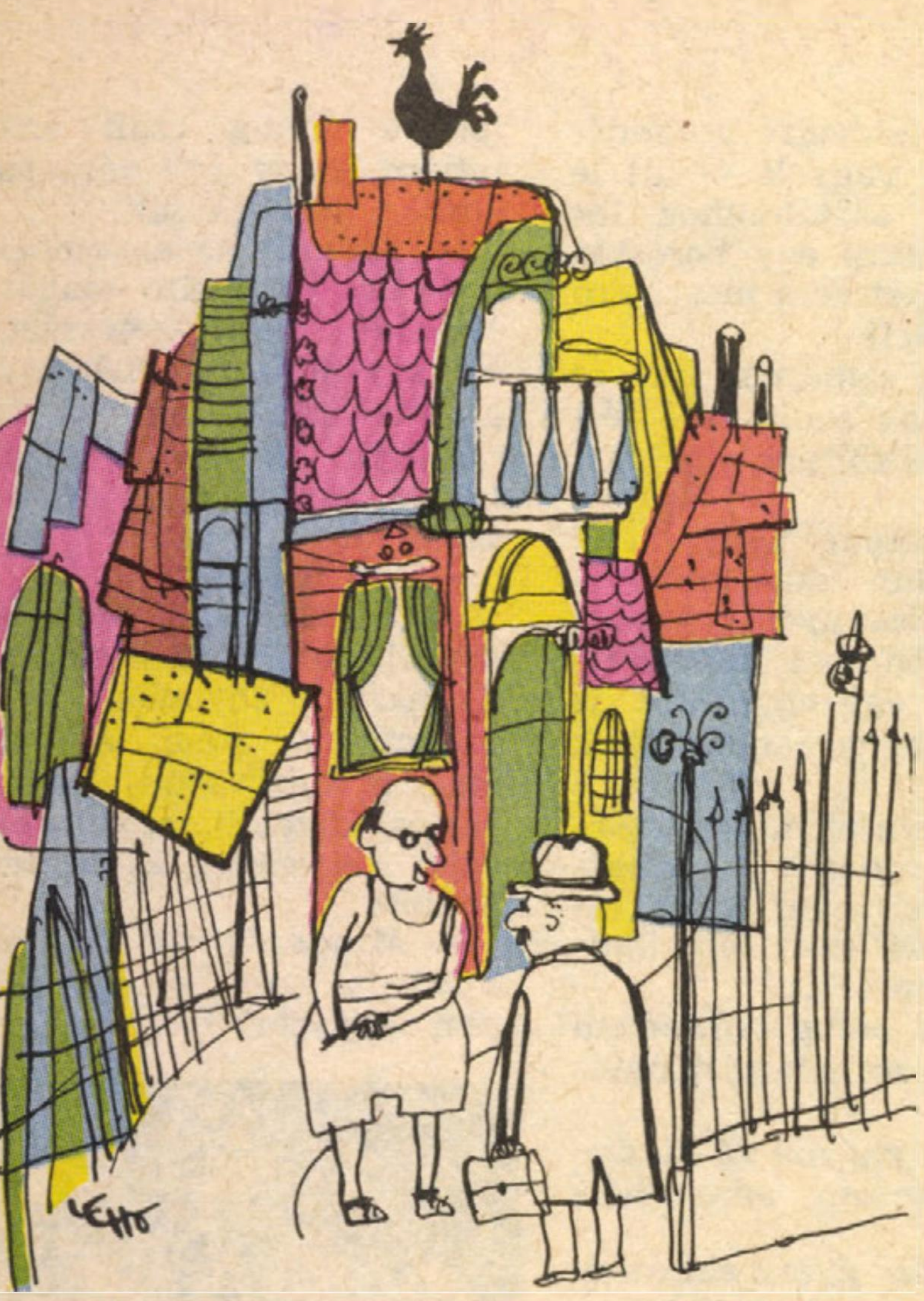

– Kérem, olyan sokba került a ház, hogy építési engedélyre már nem futotta...

SÜLETLEN VICCET

közöltünk lapunk 31-ik számában, „A hét híreiből" című rovatunkban s megbántottuk vele Lehota Lajost, Szentes város közszeretetnek örvendő idős prímását, aki „Ötven évig muzsikált". Mondanunk sem kell, hogy ez nem volt célunk, a rossz vicc felületességünk következménye. Ez hibánk is, mentségünk is. Elnézést kérünk a kitűnő muzsikustól.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

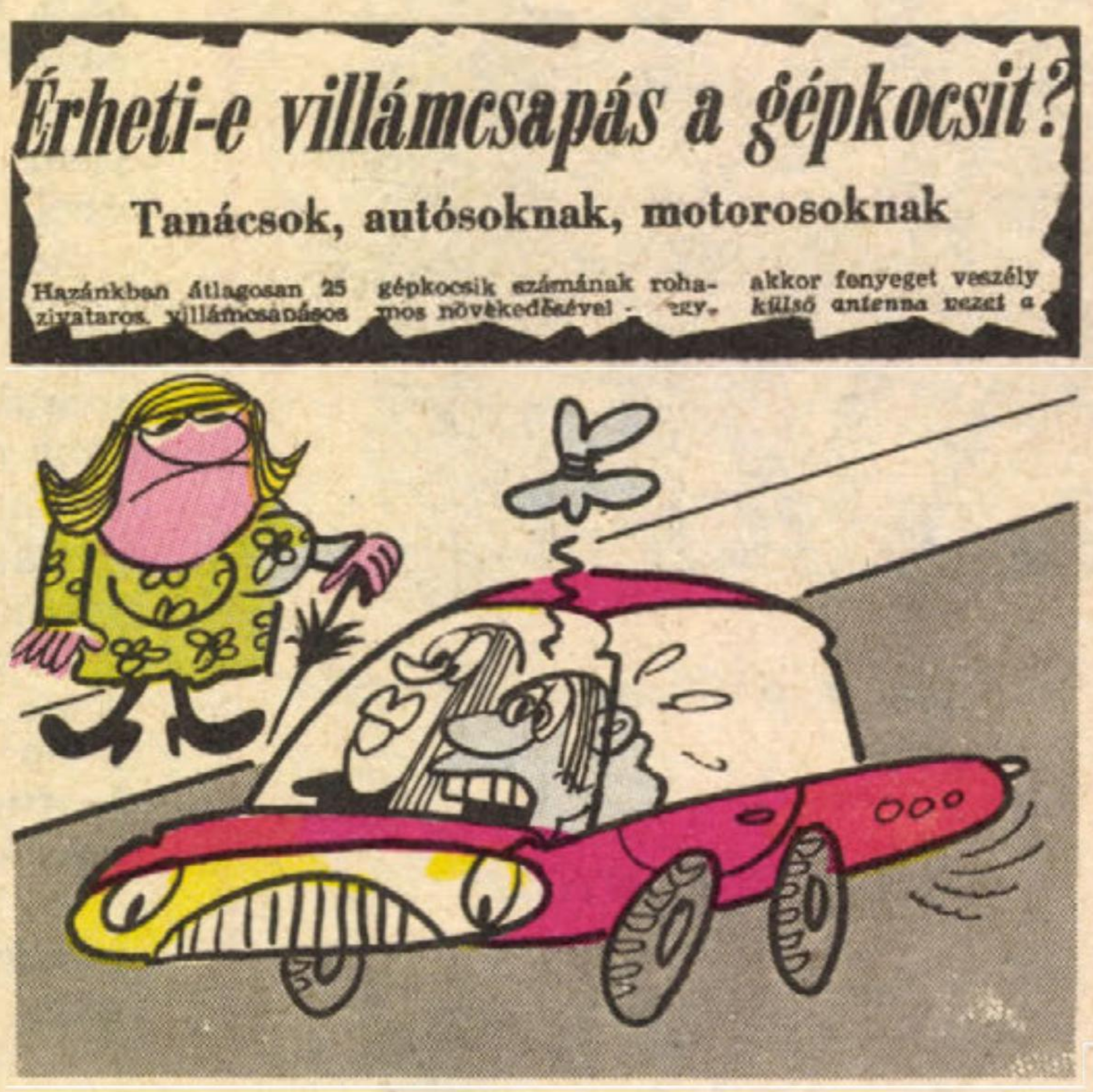

Érheti-e villámcsapás a gépkocsit?

Tanácsok, autósoknak, motorosoknak

Hazánkban átlagosan 25 zivataros, villámcsapásos gépkocsik számának rohamos növekedésével - egy. akkor fenyeget veszély külső antenna vezet a

– Atyaisten, a feleségem!

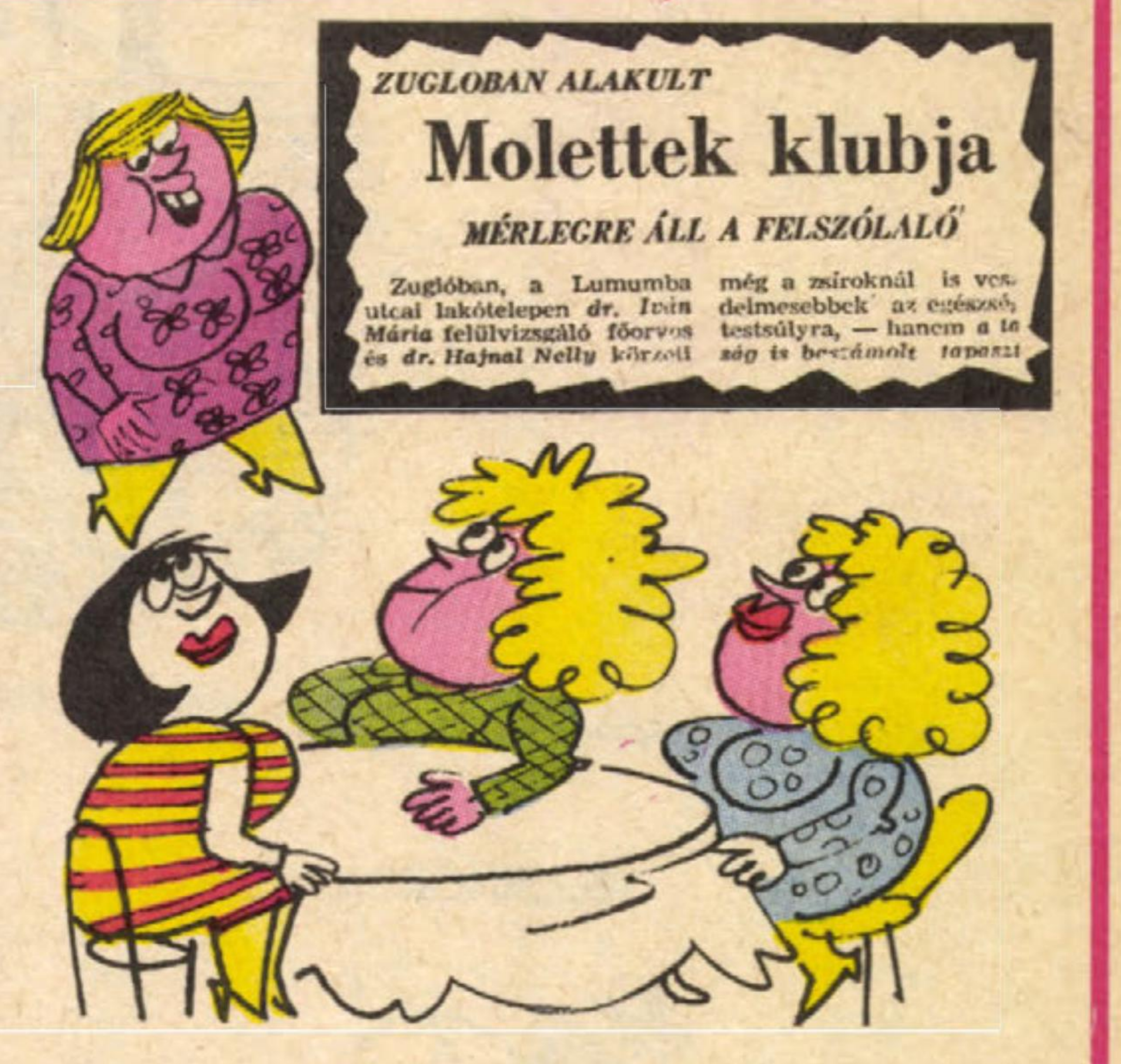

ZUGLOBAN ALAKULT

Molettek klubja

MÉRLEGRE ÁLL A FELSZÓLALÓ

Zuglóban, a Lumumba utcai lakótelepen *dr. Iván Mária* felülvizsgáló főorvos és *dr. Hajnal Nelly* körzeti még a zsíroknál is veszedelmesebbek az egészsé testsúlyra, — hanem a te ség is beszámolt tapaszt

– Találtam egy pompás klubhelyiséget. A tizedik emeleten van, rossz a lift, és három kilométeres körzetben nincs cukrászda.

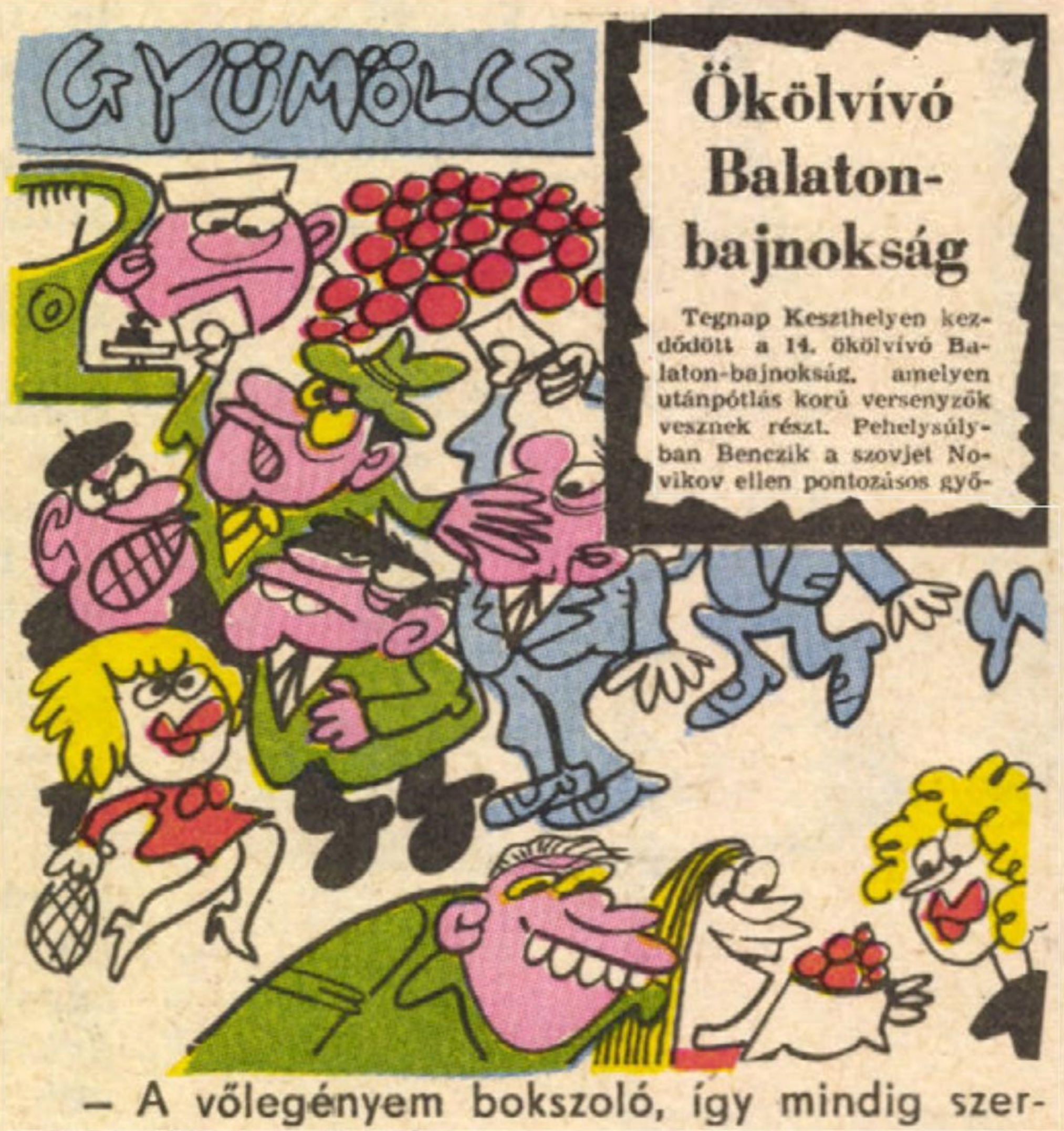

Ökölvívó Balaton-bajnokság

Tegnap Keszthelyen kezdődött a 14. ökölvívó Balaton-bajnokság, amelyen utánpótlás korú versenyzők vesznek részt. Pehelysúlyban Benczik a szovjet Novikov ellen pontozásos győ-

– A vőlegényem bokszoló, így mindig szerzünk friss gyümölcsöt.

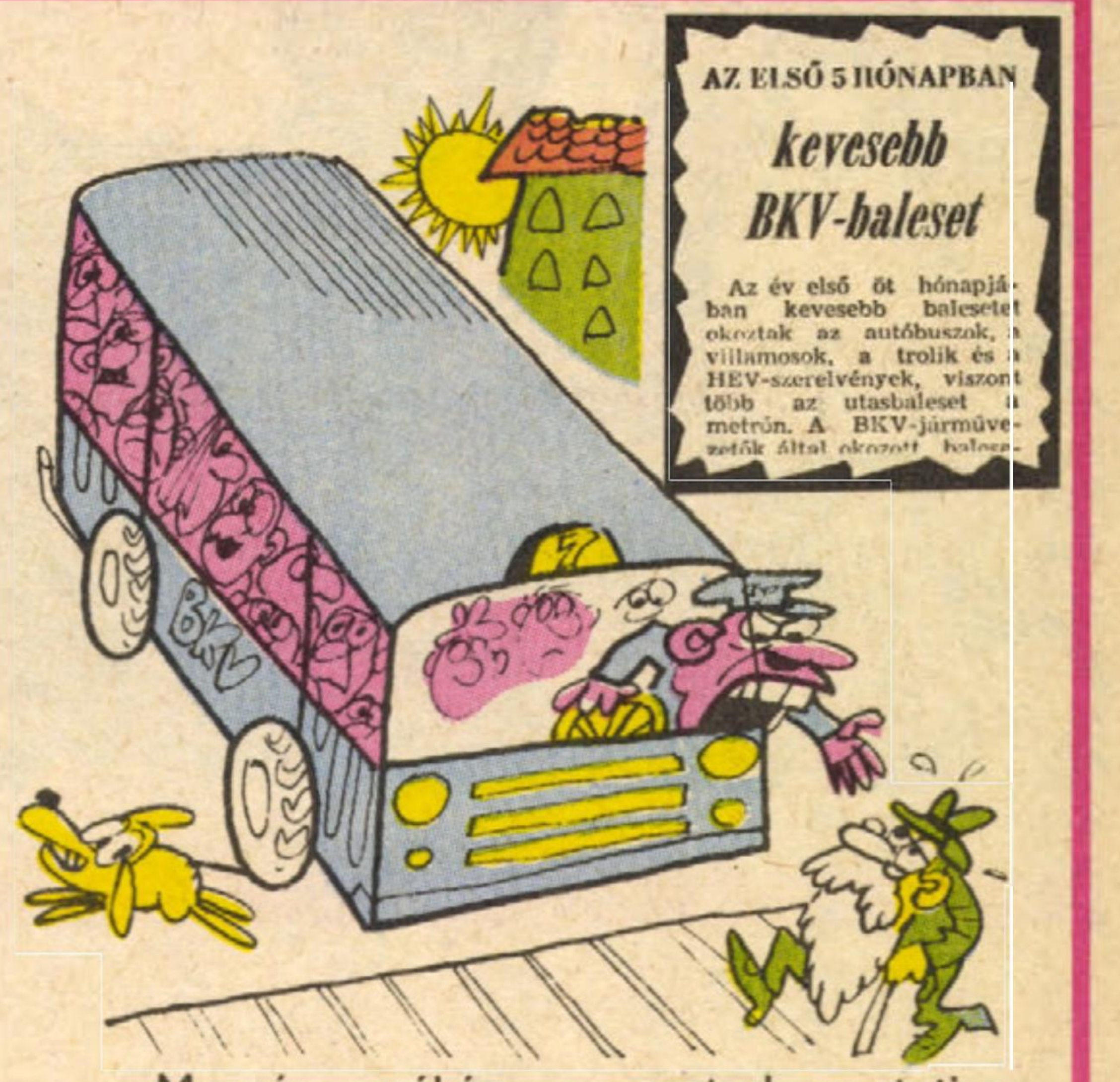

AZ ELSŐ 5 HÓNAPBAN

kevesebb BKV-baleset

Az év első öt hónapjában kevesebb balesetet okoztak az autóbuszok, a villamosok, a trolik és a HÉV-szerelvények, viszont több az utasbaleset a metrón. A BKV-járművezetők által okozott balese-

– Mozgás, apókám, ne rontsuk a statisztikát!

NEVEK

Mindig a nevekkel van a legnagyobb zűr. Az ember igyekszik meghökkentő neveket adni a hőseinek. Részint jópofaságból, részint tapintatból. Nehogy valaki rájuk ismerjen. Legtöbbször az eredmény is kettős. Egyrészt mindenki hülyének nézi az embert, másrészt valaki mindig magára ismer.

Írtam egyszer egy szolid nyugdíjasról. Ezüstnyércet tenyésztett a feljászi homokon, nagy tajtékpipából illatos felhőket pöfékelt és hat nyelven idézte a Berkesi-eposzt. A monumentális miniatűr célja az egyszerű, idilli életforma dicsérete volt. Hősömet a kötelező titoktartás kedvéért Kertakiskándi Vendelinnek neveztem. Másnap csengett a telefon.

— Te vagy az, vén anyaszomorító? — szólt egy reszelős hang. — Te tapostad sárba az én becsületes nevemet?

— Kivel beszélek? — mondtam enyhe pánikban.

— Kertakiskándi Vendelin kaszszafúró és besurranó. Idehallgass, ha még egyszer előfordul, a kezedbe adom azt a laska füledet, értve?

Írtam aztán egy dörzsölt fickóról is, aki külföldi turistáknak eladta a Halászbástyát, s a befolyt dollárösszegen lányokat exportált a Közel-Keletre. Hősömnek — nehogy bárki ráismerjen — a Szervietta Benjamin nevet adtam. Másnap csengett a telefon.

— Itt Szervietta Benjamin, államilag engedélyezett féregirtó.

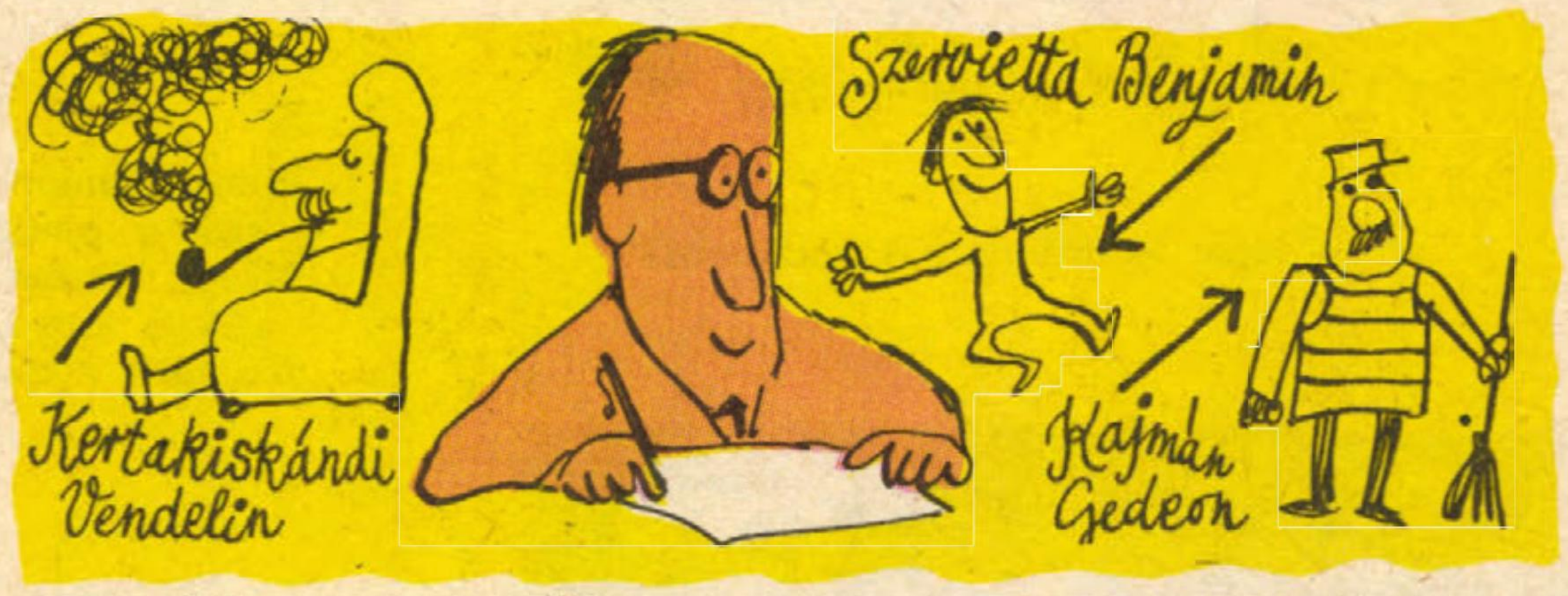

— De kérem, biztosíthatom, hogy...

— Csak meg akartam köszönni a reklámot. Idefigyeljen szakikám, ajánlok egy üzletet. Maga havonta egyszer kinyomtatja a nevemet, én meg rendszeresen kijárok a lakására féregirtani. Vadászgörénynyel.

Többet nem írtam le Szervietta Benjamin nevét. A frász tör ki, ha egyszer beállít egy olyan vadászgörénnyel.

A legcifrábbat azonban Taskent Rudi, a költő művelte velem. Hozott egy kis hatsorost, amelyben egy Kajmán Gedeon nevű köztisztasági fogadásból megivott tizenkét meszely kisüstit, majd aranyos jókedvében a feleségét lábánál vonszolván felseperte a főutcát, mire megkapta a „Tiszta falu, nett pitvar" emlékérmet. A versike megjelent a lapban, és másnap csengett a telefon.

— Kajmán Gedeon vagyok — zokogta a kagylóba egy érett férfihang. — Uram, mit tettek velem? Harminc éve élek gyönyörű házasságban azzal a szent asszonnyal. És most még azt hiheti, hogy az ura egy részeges... egy svihák... kérem, én elemésztem magam.

— Szörnyűség — mondtam. — De hát mit tehetnénk?

— Menjenek ki hozzá Pestpünkösdre. Ez a legkevesebb. Mondják meg, hogy egy szó sem igaz az egészből. Csupán írói fantázia... teremtő képzelet...

Kimentem Pestpünkösdre, mert ez volt a legkevesebb. Az idős hölgy úgy festett, mintha Agatha Christie-ből lépett volna elő. Levendulaszín tafota suhogta körül, orra szép volt, hosszú és szomorú. Teával kínált és pitével, amelynek égett volt a feneke.

— Tudom kérem — mondta szelíd és inkább siránkozó hangon. — Az én uracskám szent ember. A világ legjobb embere, akihez három évtized szakadatlan boldogsága fűz. Az önök versikéje csupán írói fantázia... teremtő képzelet... Mindazonáltal jól esik a figyelmük...

— Taskent — mondtam másnap egy kicsit még mindig nyomottan. — Hogyan találhatsz ki ilyen marha neveket? Kajmán Gedeon. Esküszöm, megüt a guta. Tulajdonképpen hogyan jutott eszedbe?

— Röhögni fogsz — mondta a költő. — Kajmán Gedeon valóságos figura. Egy részeges köztisztasági kinn Pestpünkösdön. Rendszeresen veri a feleségét.

Peterdi Pál

Ifjúsági építő tábor

Dallos Jenő rajzai

SZIGORÚ TANÁR

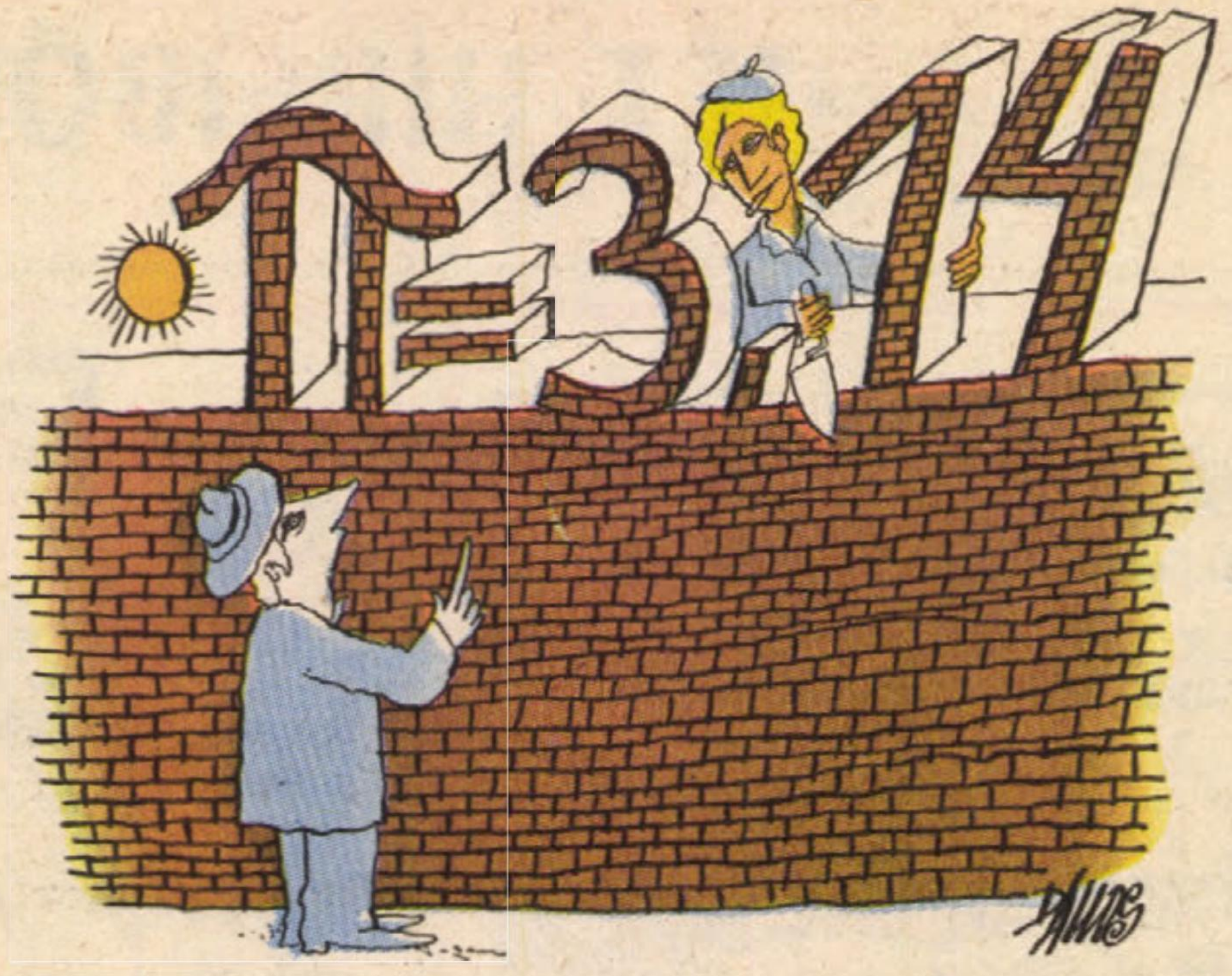

– Ne most készüljön a pótvizsgára, Kovács!

TÉGLAHORDÁS

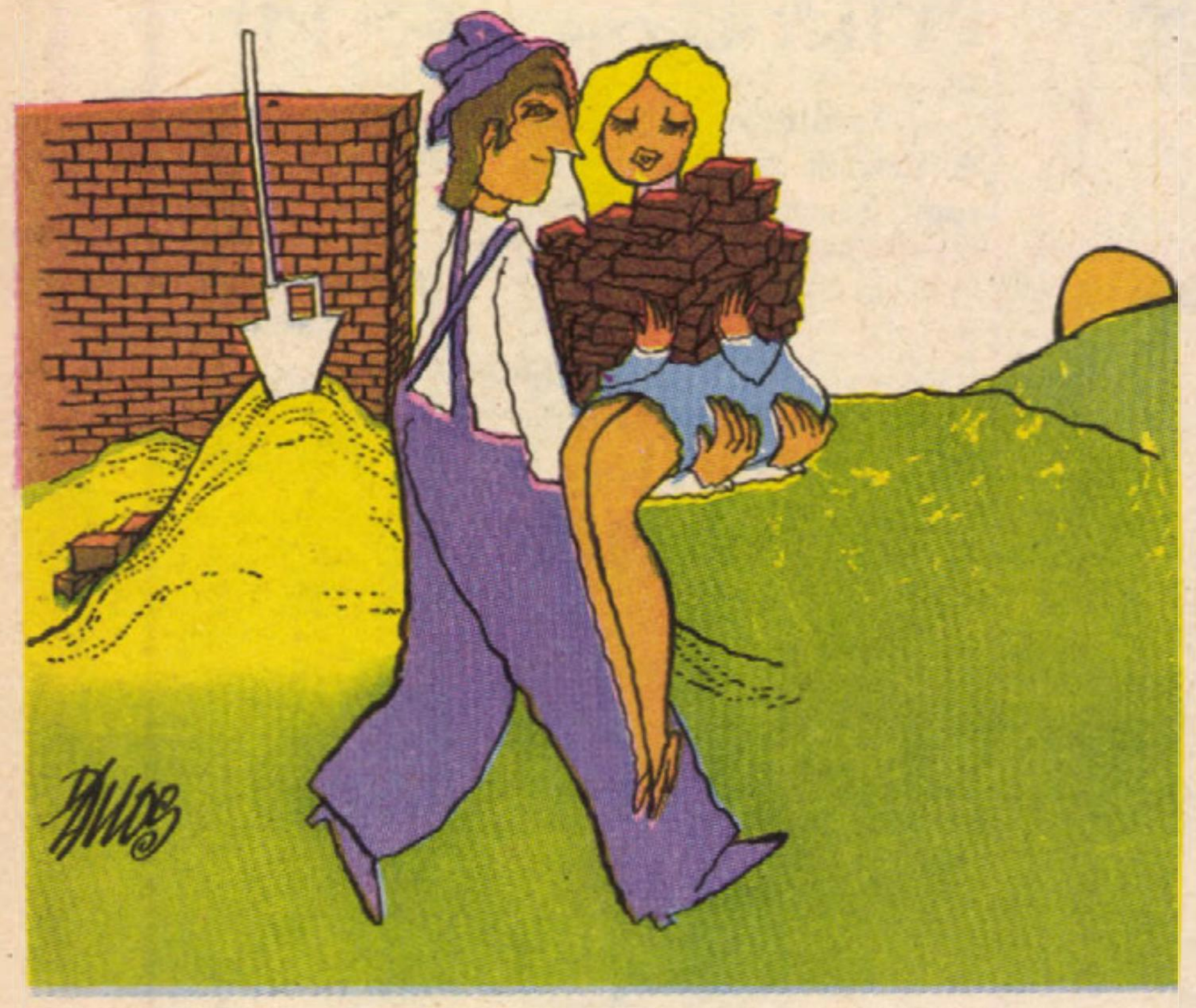

ZUHANYOZÓ

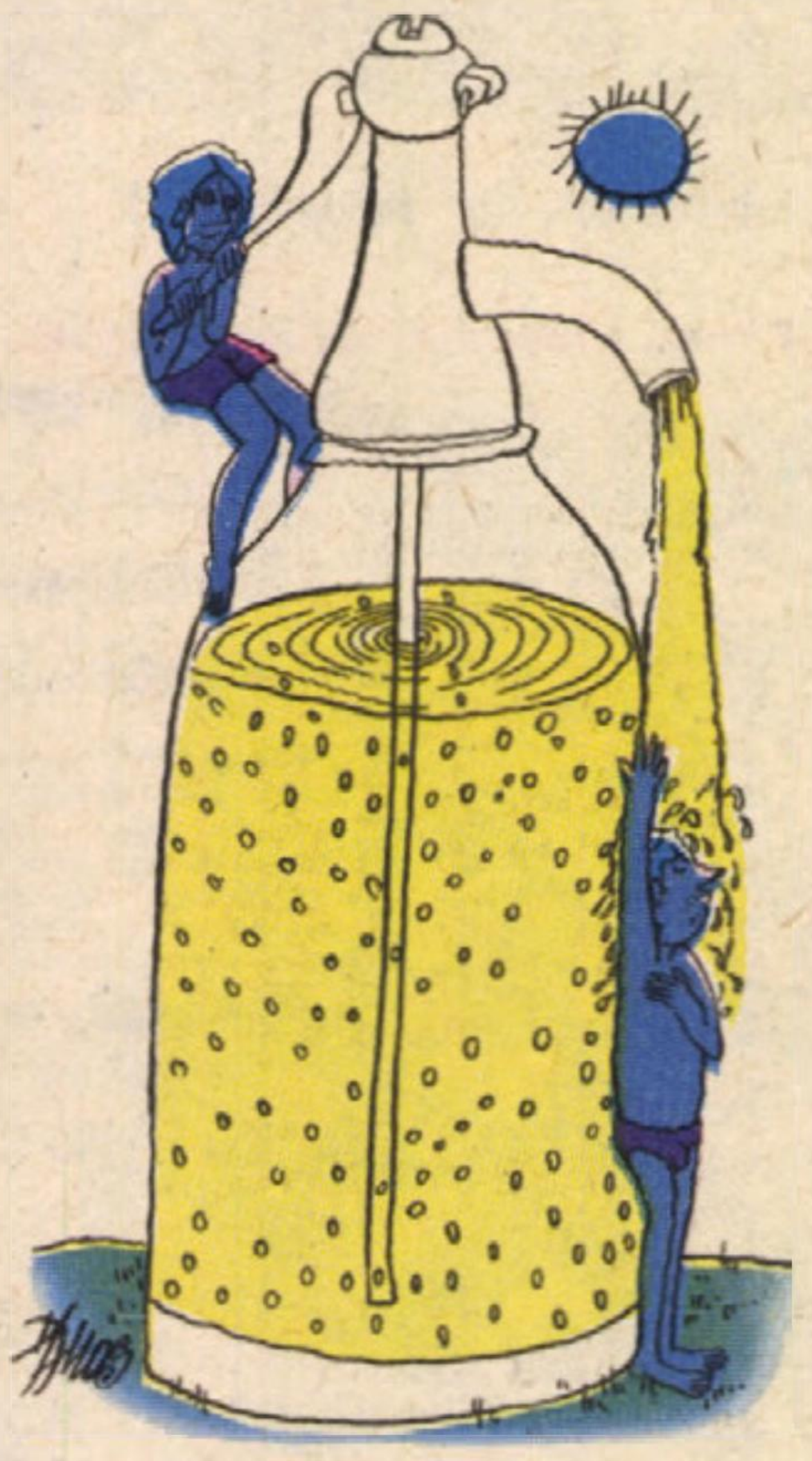

JÁTÉKOS KEDV

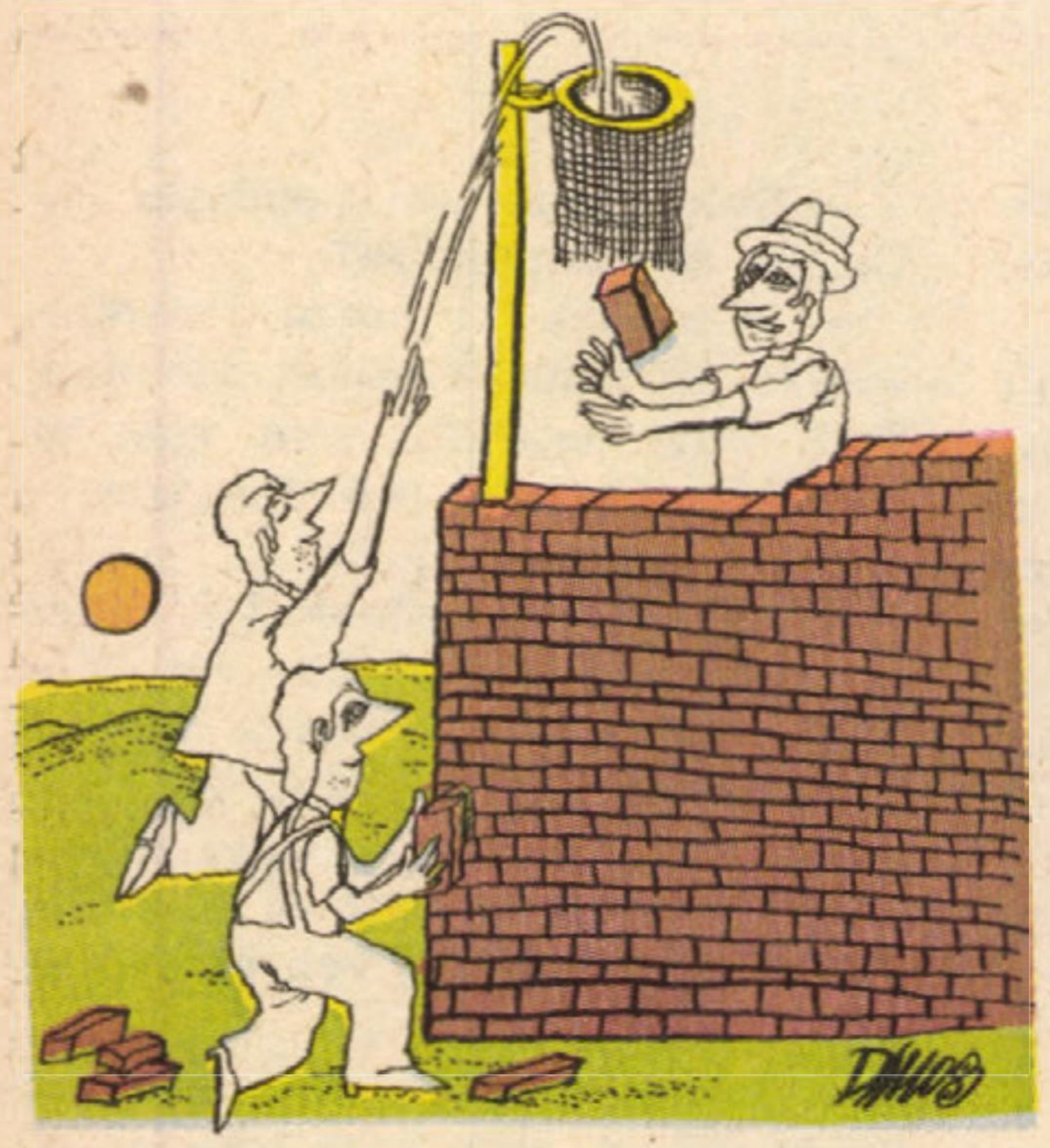

– Jön a tégla!

SZÓRAKOZOTTSÁG

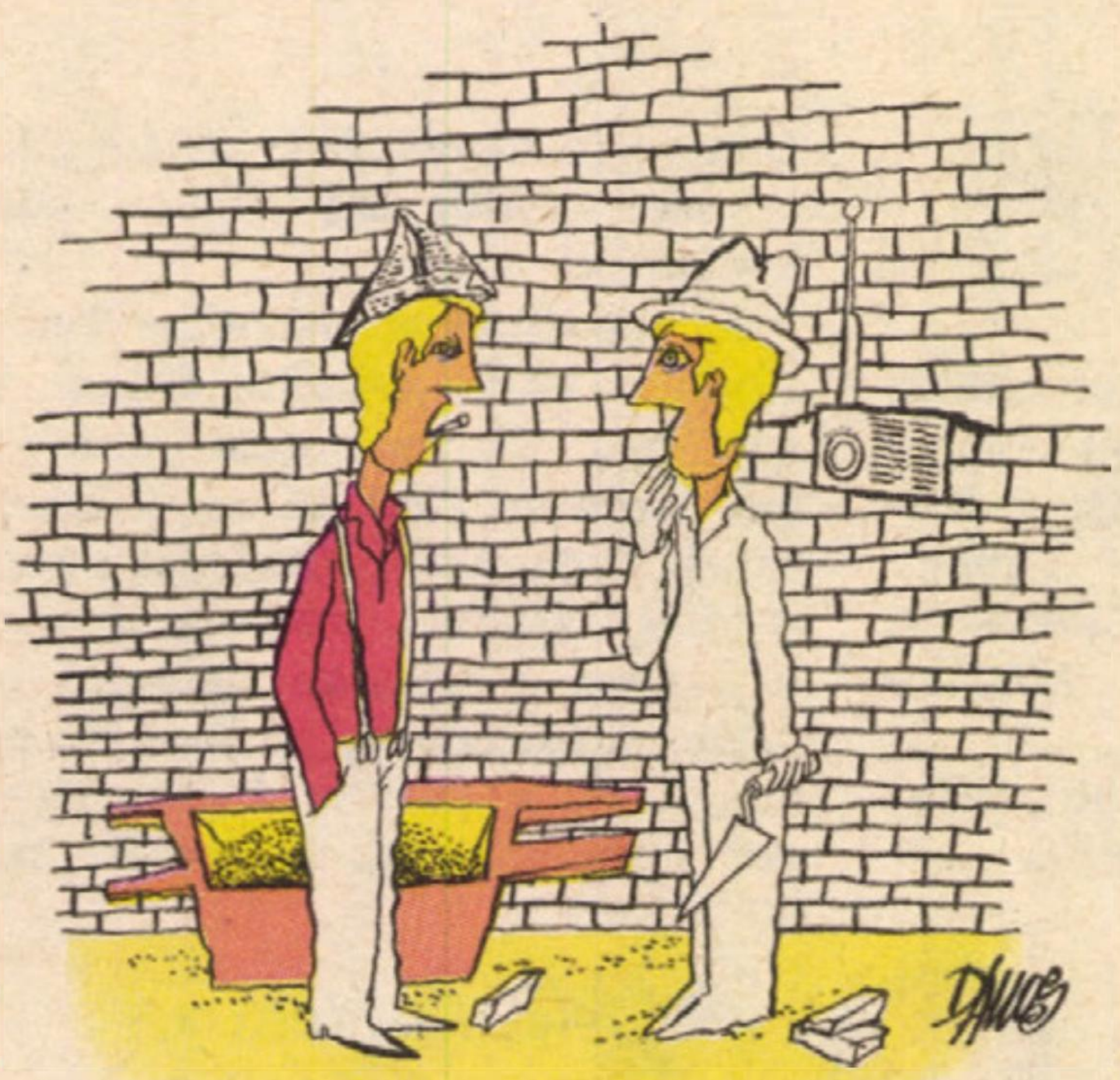

– Nem láttad a táskarádiómat?

VASÚT-ÉPÍTŐK

– Azért nem találkoztunk, mert a ti osztályotoknak kettes volt az átlaga matekból!

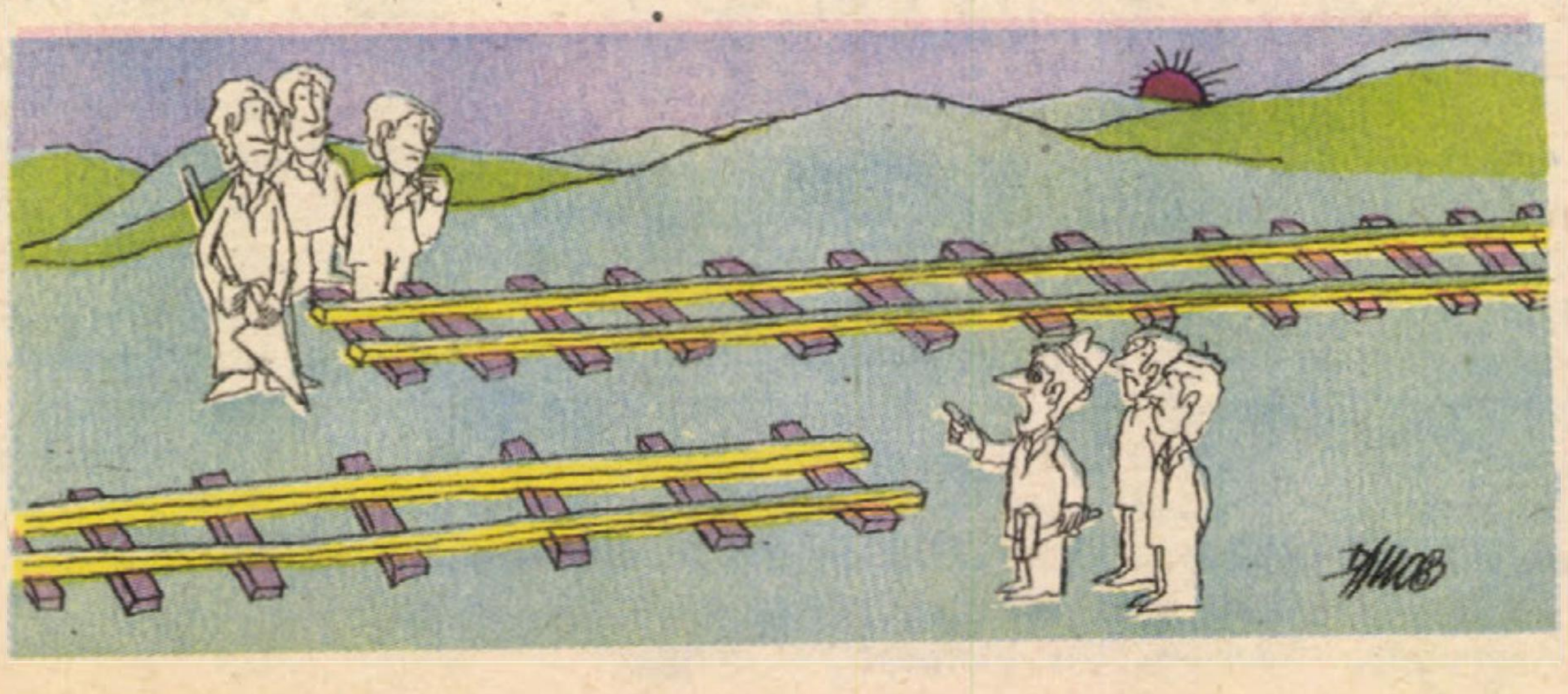

ROSSZAK AZ EMBEREK

Egy féldecire a vendége vagyok — ült le az asztalomhoz invitálás nélkül egy borostás állú, cseppet sem megnyerő külsejű férfi.

— Nem ismerem önt és nem fizetek semmiféle féldecit — közöltem vele hűvösen.

— Sejtettem, hogy maga sem különb másoknál — mondta kesernyés grimasszal és könnyed mozdulattal kivett egy cigarettát az asztalon heverő tárcámból. Ráfüstölt:

— Higgye el, uram, rosszak az emberek — sóhajtotta mélabúsan, majd ellentmondást nem tűrő hangon kijelentette:

— Most pedig elmesélem magának az élettörténetemet.

— Nem vagyok rá kíváncsi — vetettem oda udvariatlanul.

— Nehéz gyermekkorom volt, azt elhiheti — folytatta, tudomást sem véve ellenkezésemről. — Alig múltam tizenkét éves, mikor egyik napról a másikra szülők nélkül maradtam.

— Valami baleset? — kérdeztem kicsit szorongva.

— Dehogy. Leléptem otthonról, mert már nem tudtam elviselni a megpróbáltatásokat. Apám egyszer meghúzta a fülemet egy semmiségért.

— Mi volt az a semmiség?

— Egy borús őszi délelőttön egyedül voltam otthon és eladtam a hálószobabútort. Az érte kapott pénzért savanyú cukrot vásároltam. Az is baj, ha egy gyerek szereti a savanyú cukrot? Különben is a borongós idő mindig rossz hatással volt rám, ezt nem vették figyelembe a szüleim.

— Mi történt aztán?

— Elszegődtem egy vándorcirkuszhoz. Az volt a dolgom, hogy etessem az oroszlánokat. Később egy rosszakaróm rámfogta, hogy elloptam nyolc mázsa lóhúst. Pedig csak azért tettem, hogy egy rászorult embert támogassak.

— Ki volt az az ember?

— Én — felelte magától értetődő természetességgel és rágyújtott egy másik cigarettámra: — Aztán megnősültem. Sajnos, a házasságom sem sikerült. Az asszony üt.

— Üti magát?

— Visszaüt. Én nem így képzeltem el az egészet. Azonkívül anyagias. Fizetésnapokon nem elégszik meg a borítékkal, hanem azt is követeli, ami benne volt. Rettenetes az életem mellette.

— Mindenkinek megvan a maga baja — igyekeztem vigasztalni.

— Lehet, de nálam minden összejött. Mert rosszak az emberek. Bent a gyárban is én vagyok a céltábla. A kollégáim keresztülnéznek rajtam, csak azért, mert négy óra ebédidőt tartok. Mit csináljak, ha egyszer rosszak a fogaim? Szégyellheti magát, uram. Nem fizetett nekem egy féldecit. Rosszak az emberek! Magát is közéjük sorolom, — nézett rám szigorúan, valami zavaros átkot mormolt, aztán a szomszéd asztalnál ülő férfi mellé telepedett. Hallottam, amint elkezdi a mondókáját:

— Rosszak az emberek. Magában nem szeretnék csalódni. Fizessen nekem egy féldecit...

Galambos Szilveszter

ROSSZMÁJÚ RÍMEK A BALATONPARTRÓL

NYÁRI VENDÉGLŐ

„Futok, komám, a kedves vendég integet,"
– szól a pincér-újonc izzadva, fölhevülve.
„Nyugi, öcsém, az várhat keveset,"
– véli a koros, ki szakmában tanár: –
„Ne törd nyakad, csak belföldi az ürge!"

INDISZKRÉT FECSKÉK

A parti villák ereszén locska fecske
vidám dalával ébreszt reggelente.
Egyik pletykálva: „Sül a keszeg!"
Másik: „Friss lángost vegyenek!"
A szomszéd: „Fogyaszd őstermelő borom!"
Más szomszéd: „Lacipecsenyém potom pénzért adom!"
Ott épít fészket s nem téved a fecske,
hol pecsenye sül, kövérebb a legyecske!

Hunyadi István

FELMÉRÉS

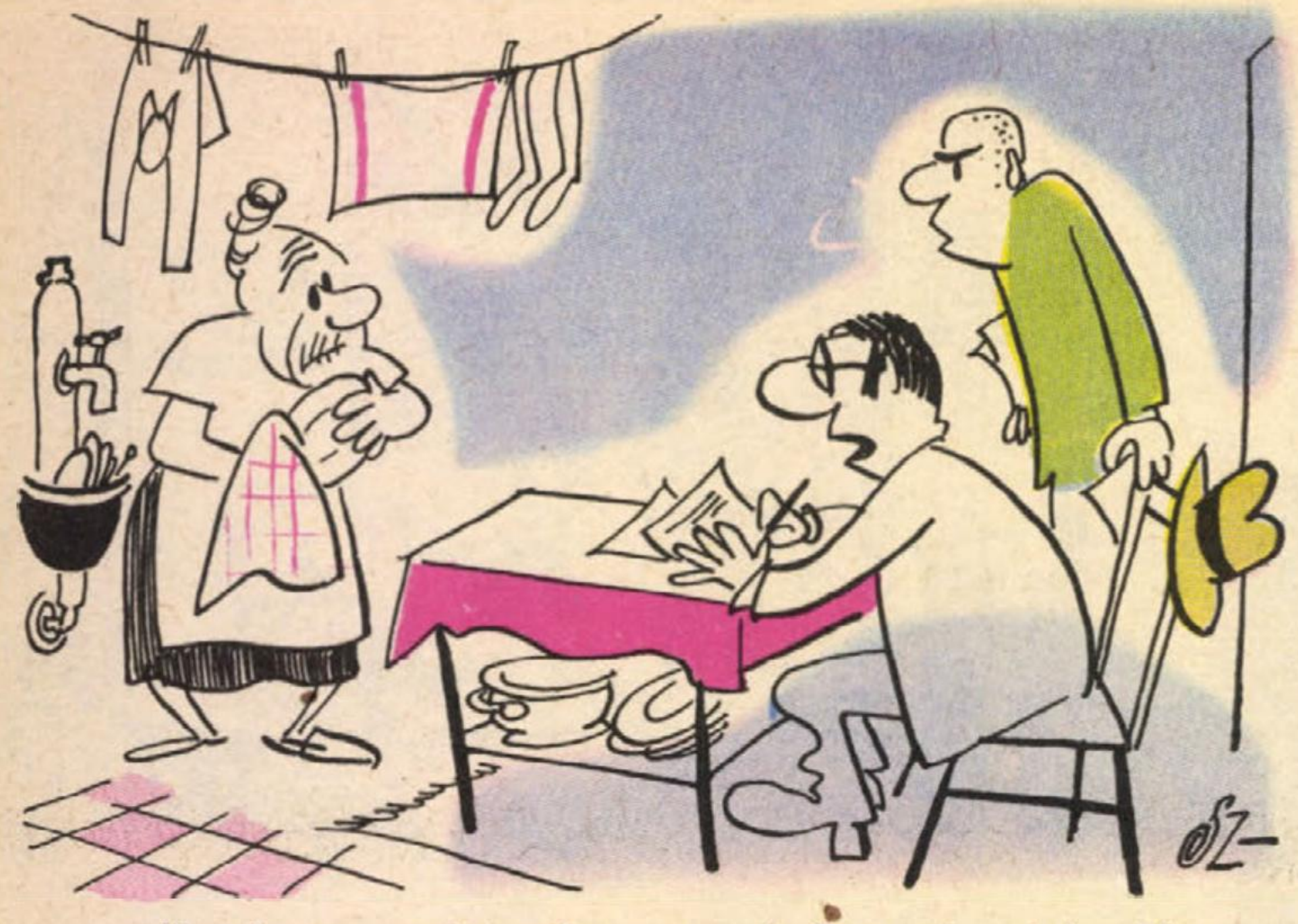

– Hogyhogy, a néni még nem volt Spanyolországban?!

BALATONI SZERELEM

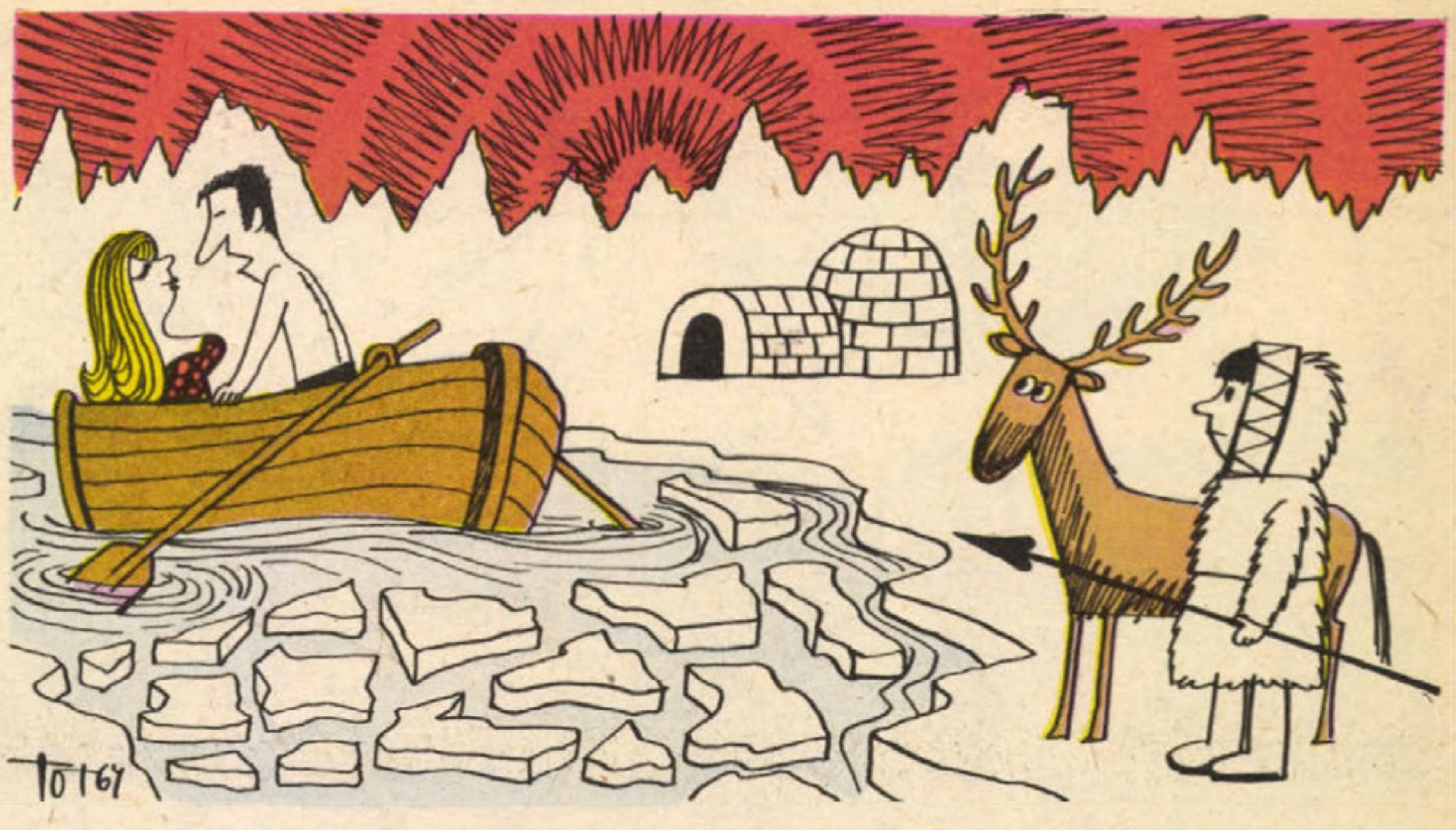

– Drágám, lassan vissza kellene fordulnunk, nehogy a férjed gyanút fogjon!...

LOVAGIAS FÉRFI

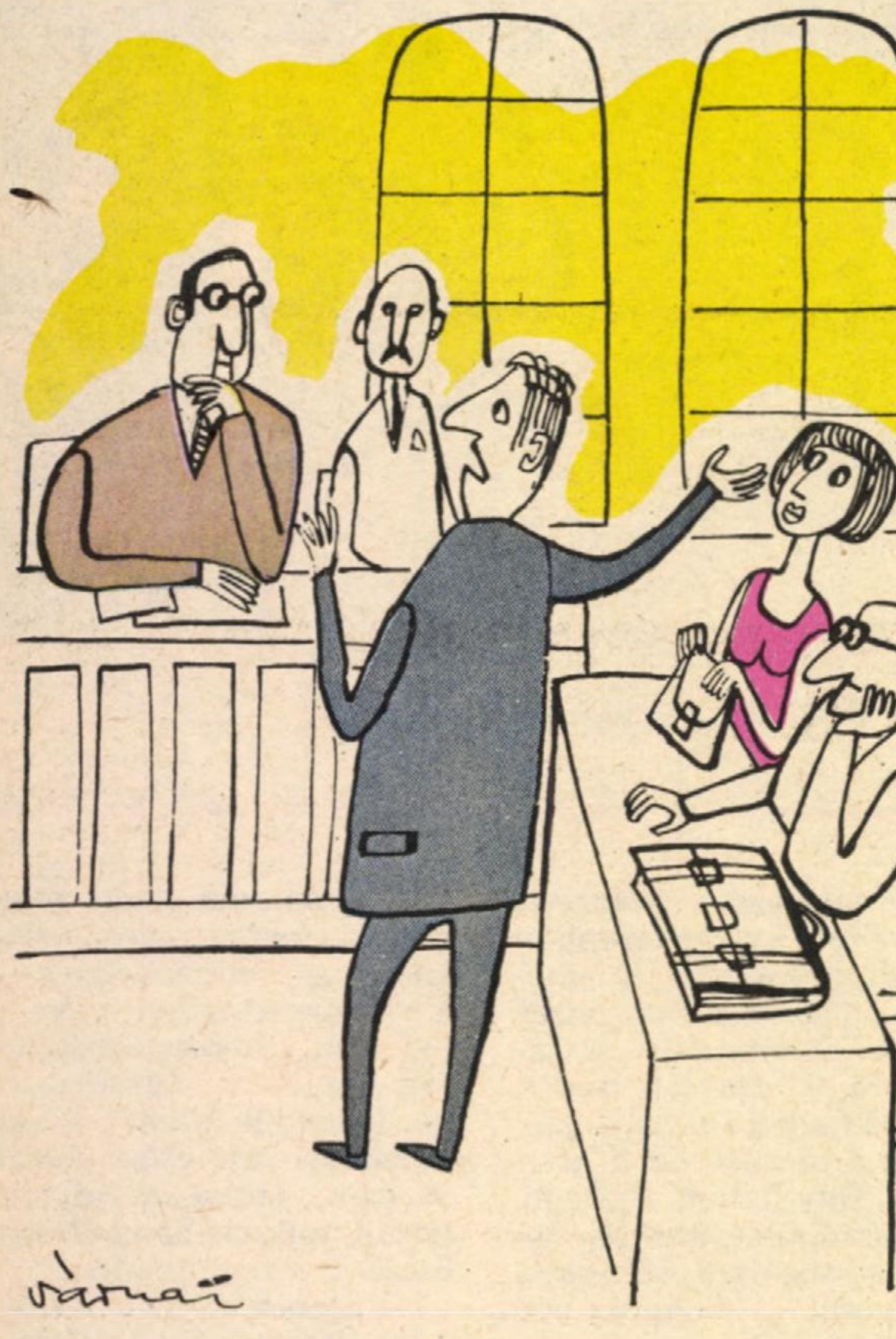

– Hajlandó vagyok méltányosan kiegyezni. Legyen övé a két gyerek, enyém az öröklakás és a kocsi.

KÉNYES FIATALEMBER

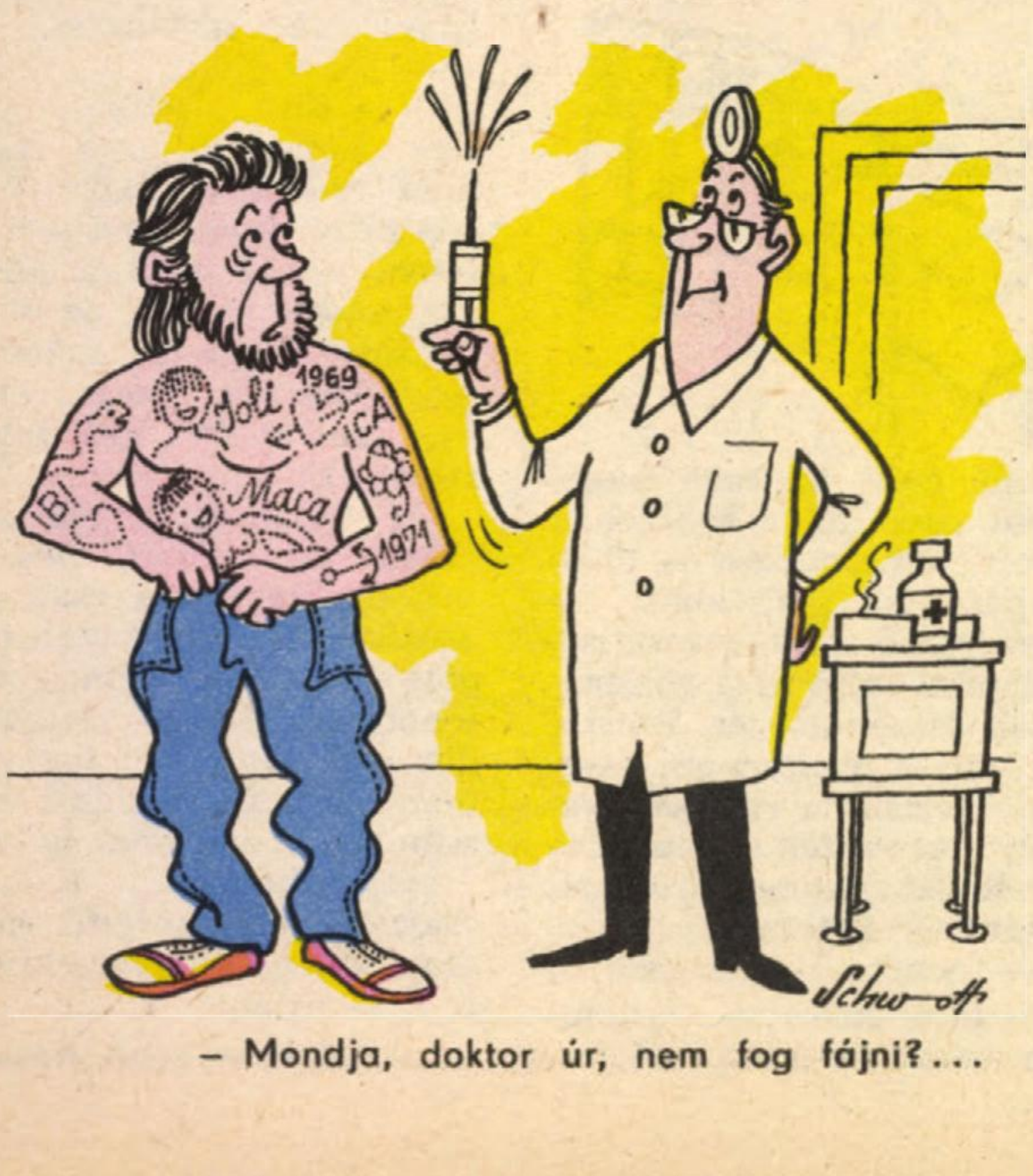

– Mondja, doktor úr, nem fog fájni?...

fogorvosnál

Amikor először belibegtem a megyeszékhely rendelőintézetébe, a százötvennégy előttem várakozó páciens körberöhögött. Sorszám már nem volt. Másnap reggel nyolckor már ott voltam a sorszámnál. Százharmincan voltak előttem, összesen százhuszonöt sorszámot adtak ki. Egy marcona asszonytárs közölte velem, hogy ő már hajnali fél ötkor itt ült egy kis széken, így sikerült megkapnia a százhuszonötödik sorszámot, mit akarok én?

Én, őszintén mondva, fogat akartam csináltatni. Mindjárt bevásároltam egynapi hideg élelmet, hoztam egy pokrócot és ottmaradtam másnapig, a portásfülke előtt keresztbe fekve, mint a jobb házőrző kutyák.

Így kezdődött fogápolásom története.

Azóta itt élek. Ugyanis nem elég egy kezelés. Aztán át kell járni a fogtechnikai intézetbe is, mindenféle papírokkal, meg zacskókkal, mindmegannyi kaland. Mert újra visszajönni, az már nehéz. Márpedig az első alkalommal elveszik a sorszámot. Hogyan legyen másodszor is?

Ez nemcsak az én problémám. A marcona asszony még mindig jár. Múltkor az ő kezdeményezésére majdnem meglincseltek egy küldöncöt, aki egy fekete táskában fogmintákat hozott a technikusoktól. Addig nem engedték be, amíg a táskáját ki nem kutatták. Sőt, a harcias matróna kezdeményezésére meg kellett mutania mind a harminckét ép, egészséges fogát is, bizonyítékául annak, hogy küldöncszolgálat ürügyén nem akar belopózni a sorszámos betegek előtt fogkezelésre.

Sajnos, sokan belopóznak. Múltkor a fogorvosunk felesége a szomszéd belgyógyászat főorvosától kért kölcsön egy fehér köpenyt, így lopózott be a férjéhez, állítólag fontos családi ügy félperces megbeszélésére. De több sorszámos beteg arra gyanakszik, hogy a fogorvos titokban kezelte is a feleségét — sorszám nélkül!

Az új betegeket a régiek rögtön kioktatják. Hiába, múltkor egy nyugdíjas néni takarítónőnek álcázva jutott be, mosogatóronggyal, partvissal és vödörrel. Állítólag igazolta, hogy valóban elszegődött a szabadságon levő takarítónőt helyettesíteni, mert kiszámította, hogy így olcsóbban jön ki az idővel. Egyébként nem is tud takarítani, de soron kívüli kezelés jár a rendelőintézet személyzetének, hogy végezhesse a dolgát.

Na szóval, ez így ment tegnapig. A változást egyetlen emberke hozta, pontosabban asszonyka, akkora, mint egy nagyobbfajta töpörtyű. Mint később nekem elmesélték, reggel félkilenckor belibegett, leült az ajtó melletti pad ajtó felőli szélére, elővett egy keresztpimzéses kézimunkát, rengeteg színes cérnát és tűket.

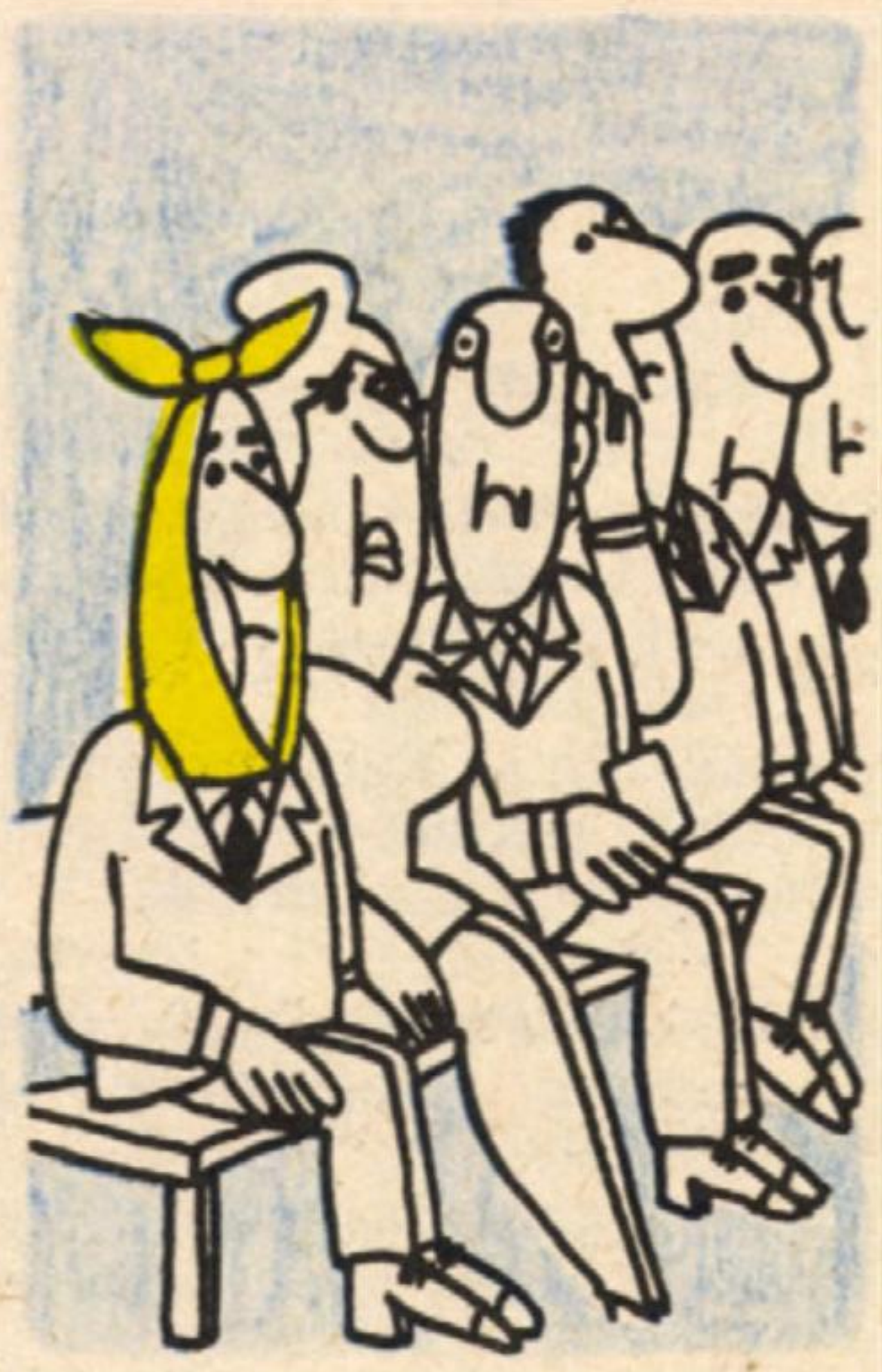

Csakhogy már az hiba volt, hogy odaült. A harci rend ugyanis már akkor úgy alakult ki, hogy — mindenfajta kopogtatás és besettenkedés elleni védelmül —, a hat soron következő, mint egy támadó raj, teljes testszorosságban körülvette az ajtó előtti félkört és, amikor egyet behívtak, a hetediknek éppen erről a helyről kellett a helyére pattannia, hogy a falanx ismét bezáruljon.

Éppen a vasdorongos asszony lett volna a hetedik. Egy tigris szelídségével kérdezte meg a kötögető nénit:

— Szabad tudnom a becses sorszámát?

A kis nénike, olyan hetvennyolc éves forma, fürgén felnézett rá a szemüvege fölött és kedélyesen azt mondta:

— Nem fontos az, kedveském, ha magának sürgős, csak menjen be előttem, úgyis olyan keveset vagyok emberek között, szeretek beszélgetni.

De azért valahogy előkerült a sorszáma is. A rendelőintézet folyosóján az elszörnyedés moraja zúgott végig, körülbelül, mint amikor a népstadionban gól esik.

A nénike sorszáma ugyanis egyes volt.

És a jelenlevők között még senki sem látott eleven egyes sorszámot.

Mire én megérkeztem, a nénike már a lánya történetét mesélte, aki disszidált, hogy megkeresse a második férjét, de most hazajött, hogy megkeresse ismét az elsőt. Mire én megérkeztem, már körülvették, az ajtó előtti falanx megszűnt és a vasdorongos nő szó szerint ezzel ejtett ámulatba:

— Menjen csak be, ha akar, én már végigvárom a történet végét.

És ez ma is így ment. A néni kifogyhatatlan a mesékből, elég sok lánya van és minddel történt valami. Nemcsak, hogy enged beleszólni, de direkt kikéri a többiek tanácsát is.

Javaslom, alkalmazzuk tiszteletbeli állandó betegnek. Mesélni tud, szuflával győzi, szeret emberek közt lenni és mindenkivel jót tesz.

És talán — mivel több ilyen rendelőintézet van —, meg lehetne keresni a többi mesélő kedvű nénikét is...

Gesztelyi Nagy Zoltán

VÁROSIASODÁS

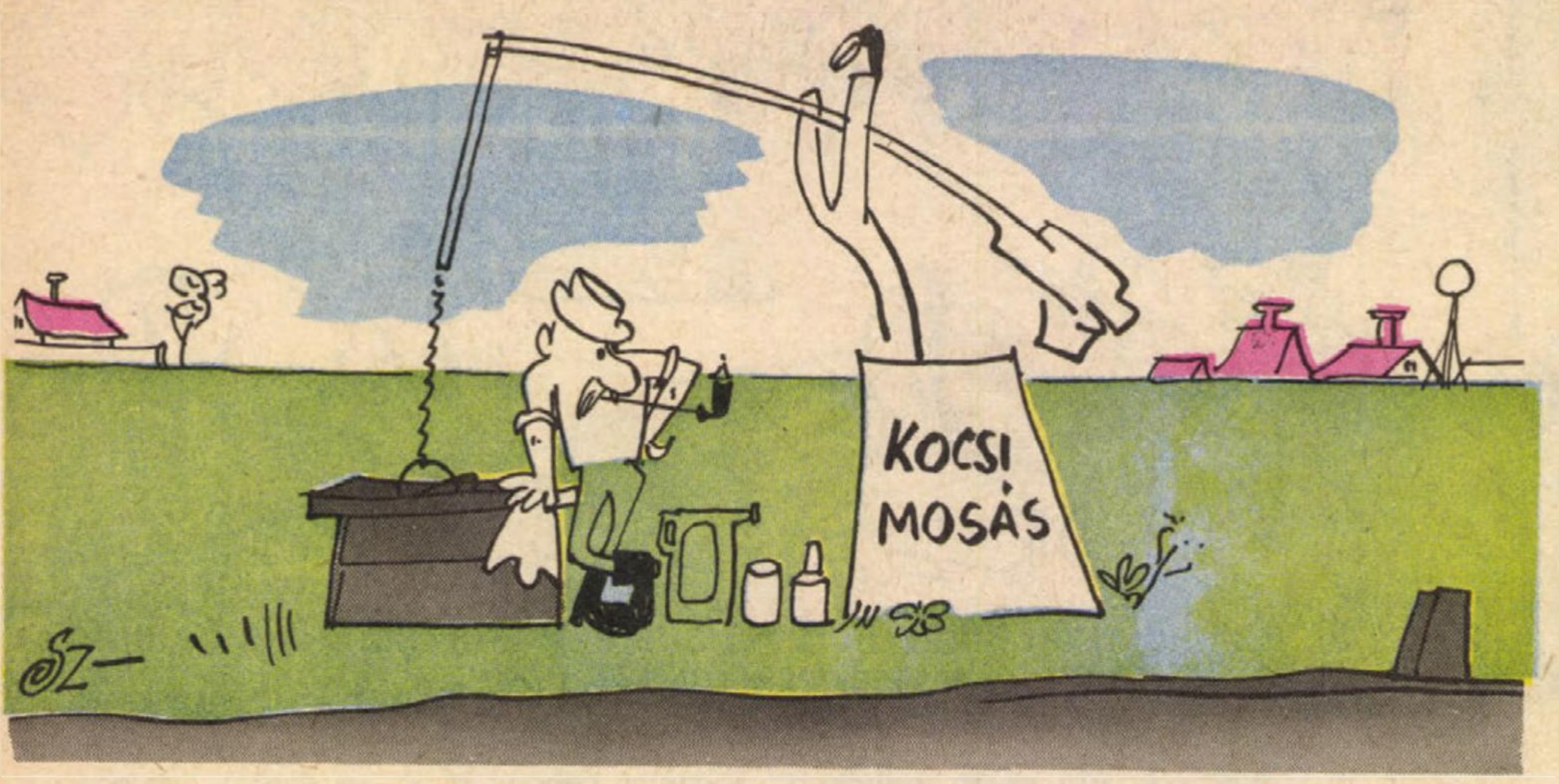

KOROMESŐ

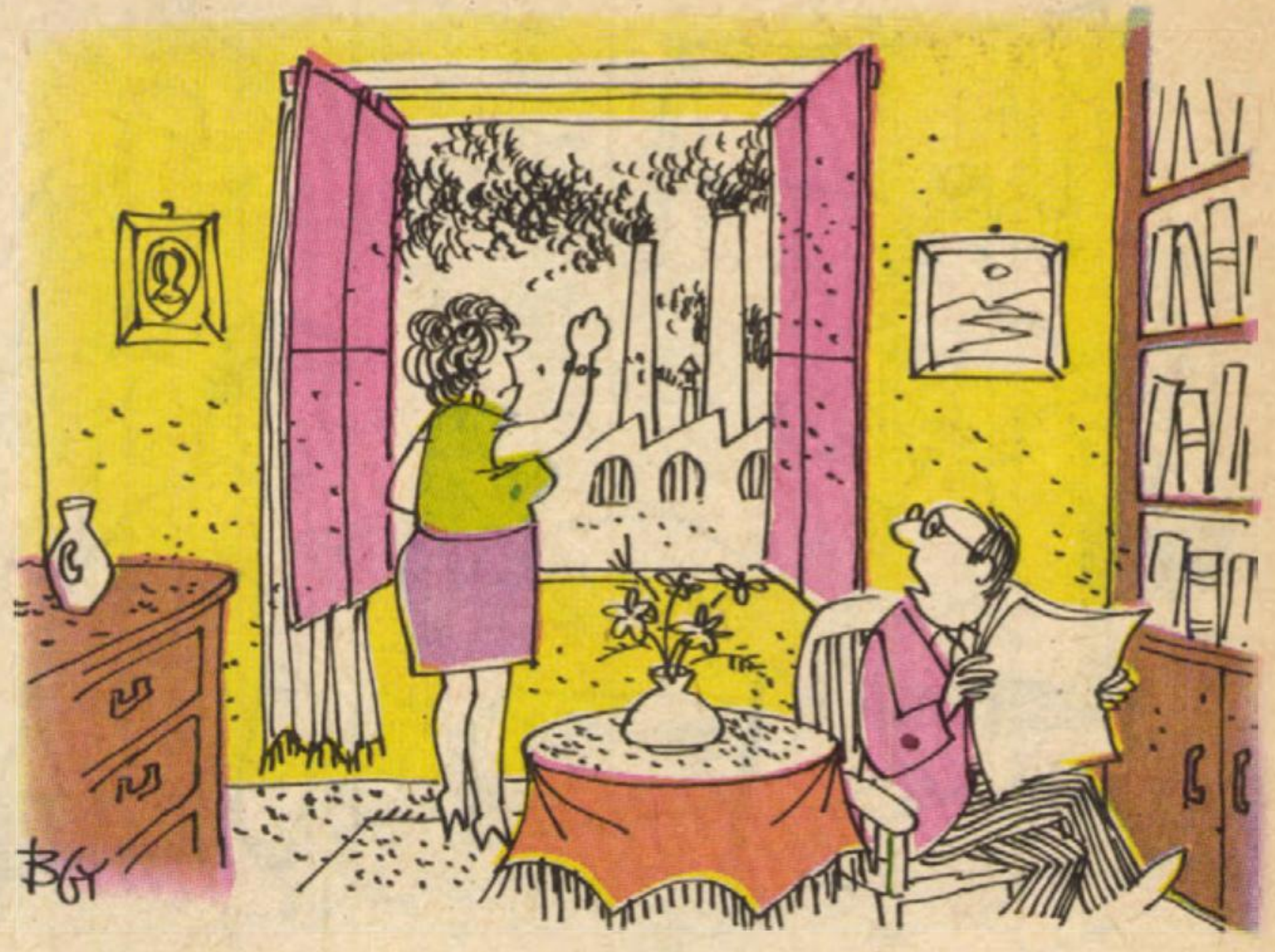

– Kár dühöngened. Majd jól megbüntetik őket!

ELMÉLET ÉS GYAKORLAT

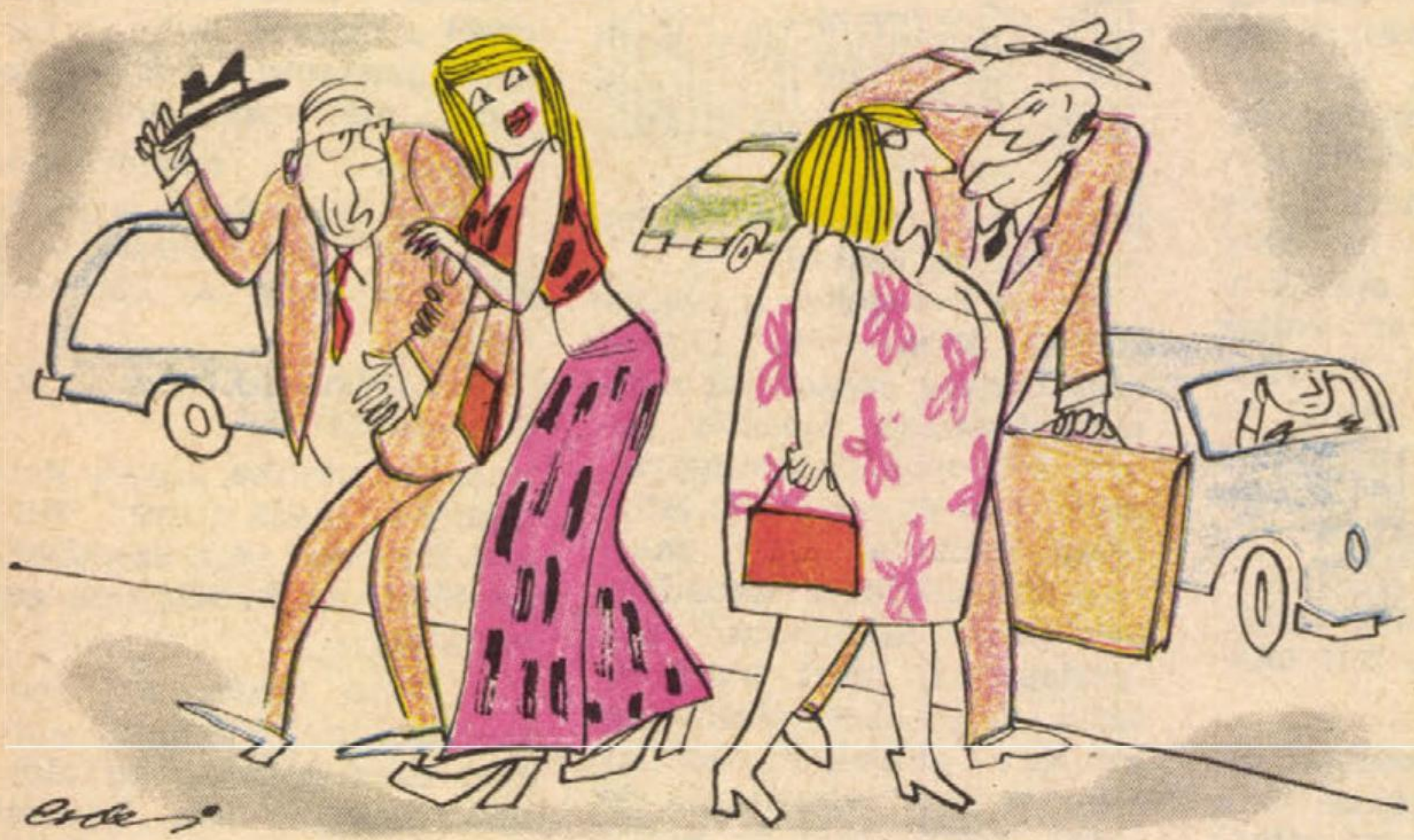

– És még ez a Kovács mer arról beszélni, hogy elviselhetetlenek a mai fiatalok!

VETÉLKEDŐ

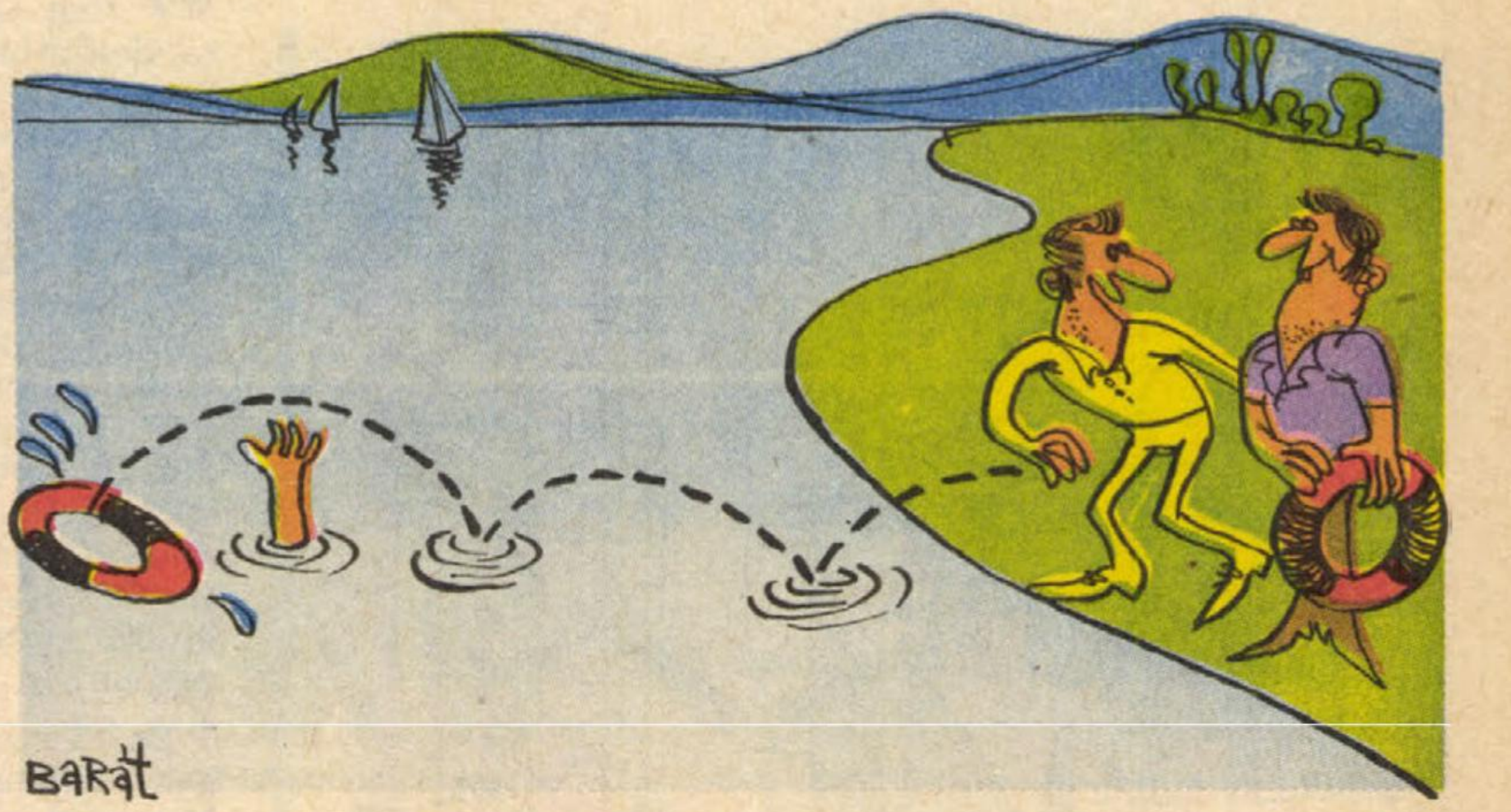

– Az enyém hármat pattant...

TŰZ VAN... TŰZ VAN...

Bevette már a harmadik neuralgikát is, aztán elterült az ágyon. Annyi ereje sem maradt, hogy jobb lábát is behúzza a földről a paplan alá.

Micsoda egy átkozott, borzalmas, szörnyű nap! Kezdődik azzal, hogy már reggel letolják: lassú, nehézkes, körülményes, eldöglenek a keze alatt az ügyek. Mi szükség jelentést kérni olyasmiről, amiről a Hivatal amúgy is tud? Azt mondja Soponya — szép kis főnök! —, ha égne feje felett a ház, akkor sem kapcsolna gyorsabb tempóra. Ilyen állat! Aztán egész délután suttogás, pletyka áthelyezéséről, leváltásáról...

Nem szólt semmit, csak magában fortyogott, emésztődött. Nem is csoda, hogy a kávéfőzőbe — mielőtt odahelyezte a tűzhelyre — elfelejtett vizet tölteni. Mire visszatért a közértből — ahová épp csak leugrott — már csupa füst, bűz, égett szag volt az egész konyha. Meggondolatlanul lekapta a készüléket, mire még az ujjait is össze-vissza égette. És hozzá oda a gumikarika, amelyet sehol sem kapni. Hiánycikk.

Hogy volt, s mint volt? Ki tudná megmondani? Egyszerre csak úgy volt, mintha az íróasztala mellett ülne és előtte állna, most mint beosztottja, Soponya.

— Parancsnok elvtárs! Tüzet jeleznek a Gyomai útról. Ég a Patkánybőr-kikészítő raktárépülete. Indulási parancsra várunk.

— Nocsak... Vigyázzunk! Hátha az egész csak vaklárma. Megbízható az értesülés?

— Telefonon kaptuk. Egy kétségbeesett hang a portáról.

— Akkor se hebehurgyáskodjunk. Mit tudunk még a dologról?

— Mit tudnánk, parancsnok elvtárs? Tudjuk, hogy tűz van, oltani kell, ki kell vonulni. Riasztani kell a szomszédos őrségeket.

— Ejnye. Ne csináljon pánikot, Soponya. Majd még fölverjük az egész várost.

— Akárhogy is... mennünk kell... szabály... előírás! A fecskendő és a nagy létra indulásra kész.

— Mindenesetre állítsák ki a menetleveleket. Hova is kell menni?

— A Gyomai útra. Gyomai út 75. szám.

— Az irányítószámot tudjuk?

— Nem. Megnézhetem — de az is időveszteség.

— Veszteség időben — nyereség a gondos, pontos, alapos fölkészülésben. A kocsik üzempróbája, szerelékek felülvizsgálata rendben?

— Igen... igen. Minden indulásra kész. Közben terjednek a lángok, továbbharapódzik a tűz!

— Hol terjed? Hova harapódzik? Mondja, Soponya, járt maga már egyáltalán kint a helyszínen?

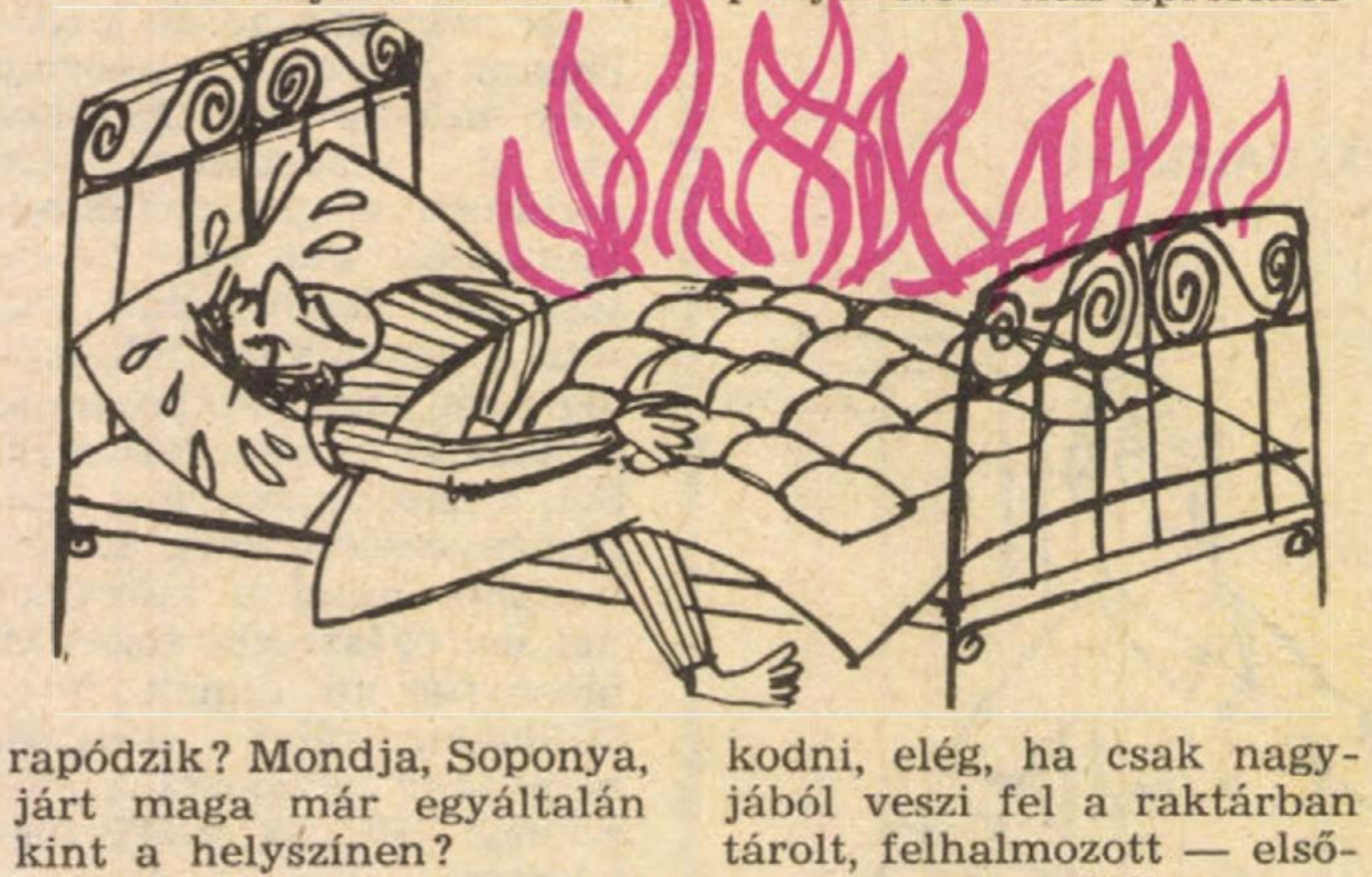

— Hogyan jártam volna? Amikor...

— Na látja! Még a legelemibb tájékozódásig sem jutott el. Az első dolog, hogy most azonnal kimegy a helyszínre, és fölméri a helyzetet. Jegyzőkönyvet is vegyen fel. Ne felejtse el az időpontot, a tárgyat és a jelenlevőket feltüntetni. Vigyázzon, legyen rajta két tanú aláírása. Pontosan mérje le a raktárépület hosszát, szélességét, az emeletek magasságát. Szükség lehet a légköbméter kiszámítására is. Ha lehetséges, tekintse meg a tervrajzokat, ki volt a tervező, ki a kivitelező. Úgy lehet, összedől az egész épület, szükség lehet a statisztikai adatokra.

— Igenis... de addig is a kocsikat...

— Ne idegeskedjék, Soponya. Nem kell aprólékoskodni, elég, ha csak nagyjából veszi fel a raktárban tárolt, felhalmozott — elsősorban a gyúlékony — anyagokat, azok mennyiségét, minőségét és a göngyölegek mineműségét. Derítse fel, van-e raktárban, esetleg a közelben robbanásveszély. A veszélyeztetett területet eszmeileg körül kell határolni. Értem?

— Igenis... a kocsik...

— Mindenesetre részletesen kérdezze ki a helybelieket, ha van gyári őrség, annak tagjait, mit tettek eddig — öntevékenyen — a tűz megfékezésére. Az eddig tett intézkedéseket is foglalja be a jegyzőkönyvbe. Ismerjük ezeket a helyi kiskirályokat. Még eltolják az egész oltást. Majd meglátjuk, miként hangolhatjuk össze tennivalóinkat.

— Igenis... a...

— Várjon! Ne felejtse el fölhívni a Meteorológiai Intézetet. Tájékozódjék a széljárás jelenlegi és várható irányáról. Nem kell-e számolnunk a szél teljes fordulásával? Ez felforgatná egész oltási tervünket.

— De a tűz...

— A tűz... a tűz... Látszik, Soponya, hogy maga nem tud a lényegre koncentrálni. Megreked a felületen. A tűz felületi jelenség, amely mögött az ok és okozatok végtelen szövevénye húzódik meg. Erről van szó! Ezeket kell felderítenünk!

De valahogy maga sem értette az egészet. Beszélt, beszélt, és egyre csak azt érezte, hogy a szavai mögött valami borzalmas, rettenetes, végzetes settenkedik: az egész nem így van, nem lehet így, valami nem stimmel, nem lehet igaz...

Megrázkódott... s mire magához tért hülyítő, mély álmából, egész testét kiverte a verejték.

Molnár Jenő Antal

Megkérdeztük munkatársainkat:

MI JUT AZ ESZÜKBE EDISONRÓL?

Várnai György:

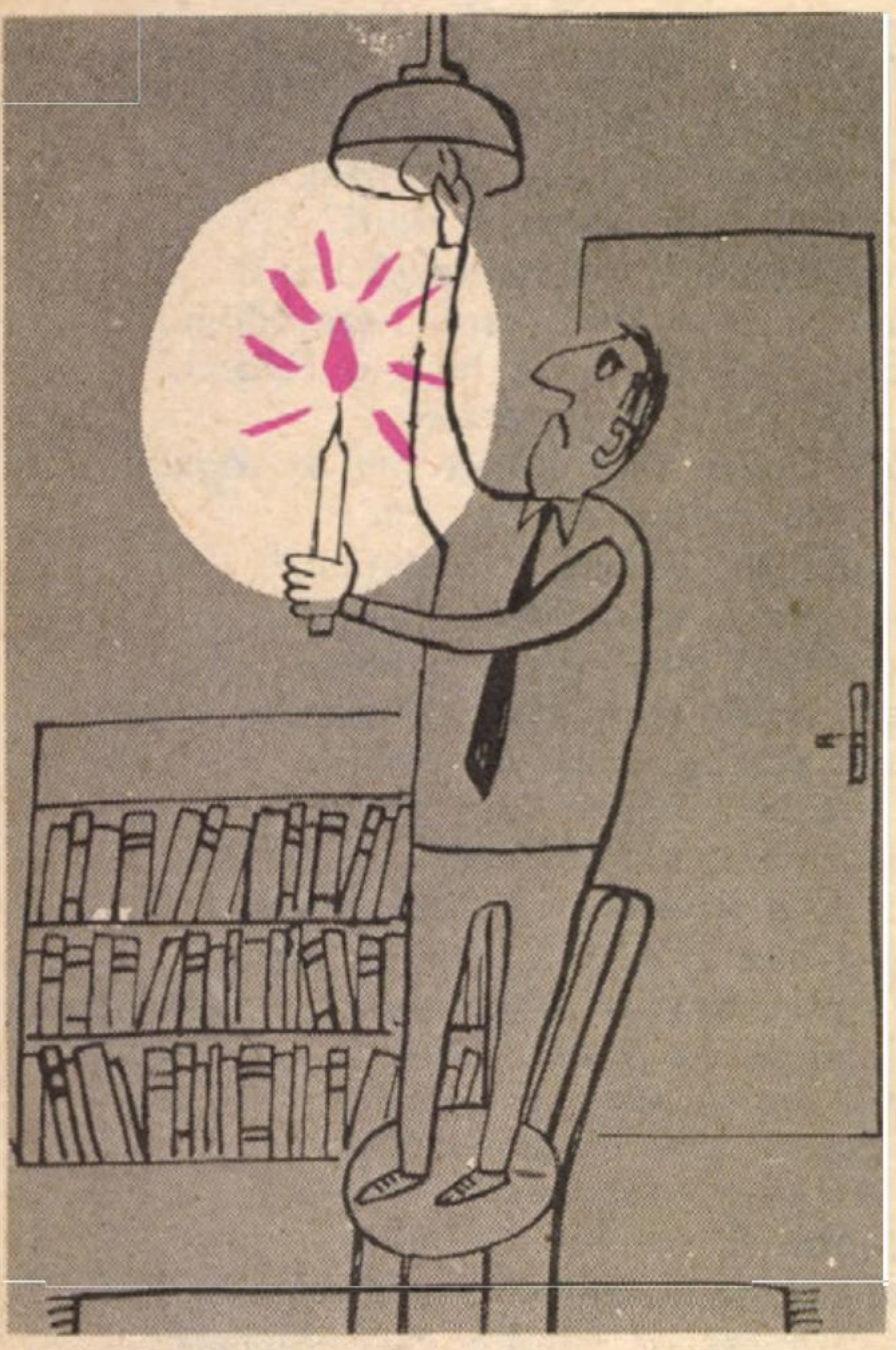

– Az állandóan kiégő villanykörte.

Lehoczky István:

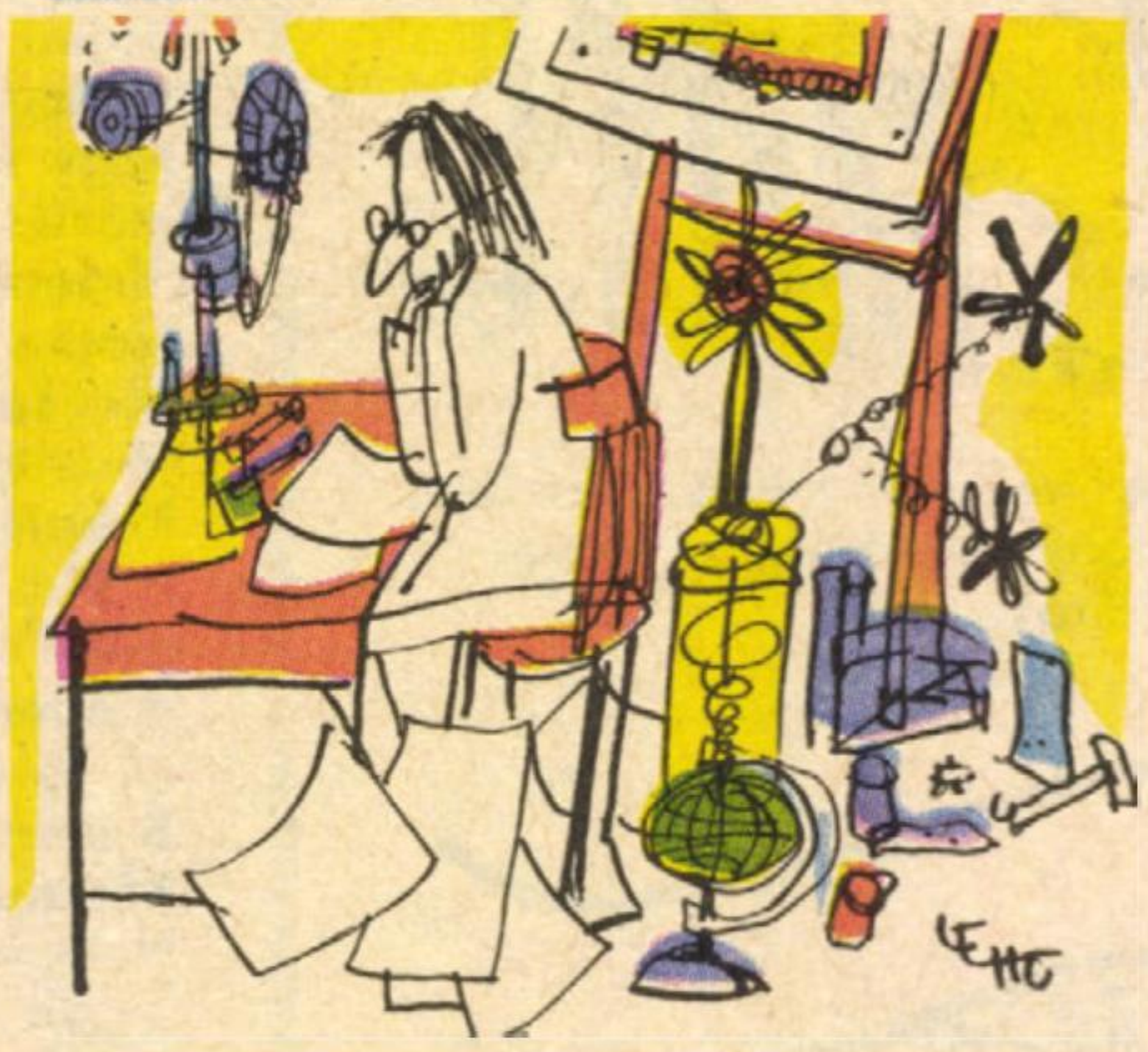

– Az, hogy nekem semmi értelmes dolog nem jut az eszembe.

A zseniális feltaláló portréja jelenik meg előttem. Az a pillanat, midőn a távirógép feltalálásához – egynémely holmi, drót, mágnes stb. vásárlására – pénzt kér a postától.

Edison ugyanis számomra az előleget találta fel.

S. P.

Szűr-Szabó József:

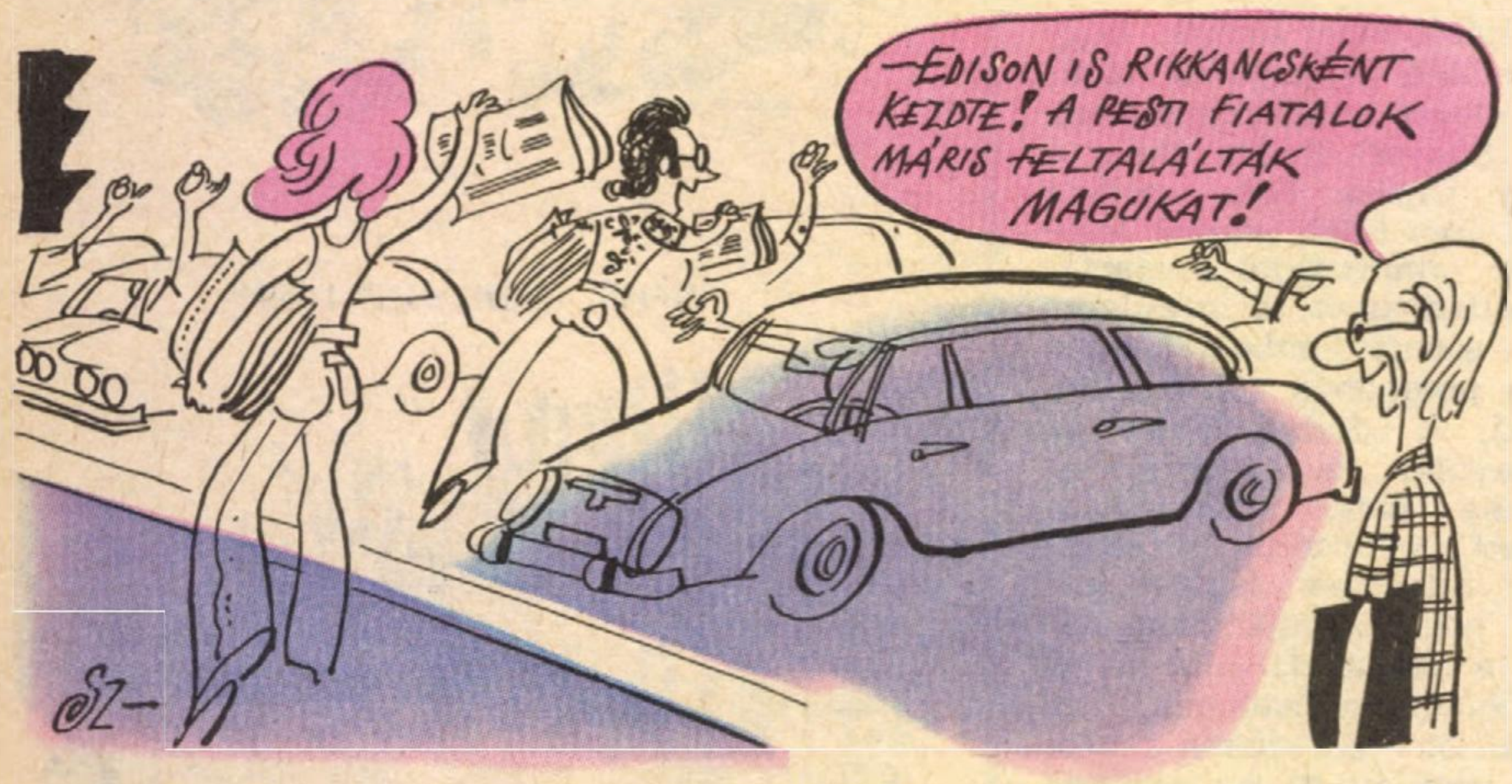
–EDISON IS RIKKANCSKÉNT KEZDTE! A PESTI FIATALOK MÁRIS FELTALÁLTÁK MAGUKAT!

Az, hogy a Körút és az Aradi utca sarkán levő egykori Edison kávéházban adós maradtam egy fekete árával, és azóta is tartozom vele.

P. L.

Erdei Sándor:

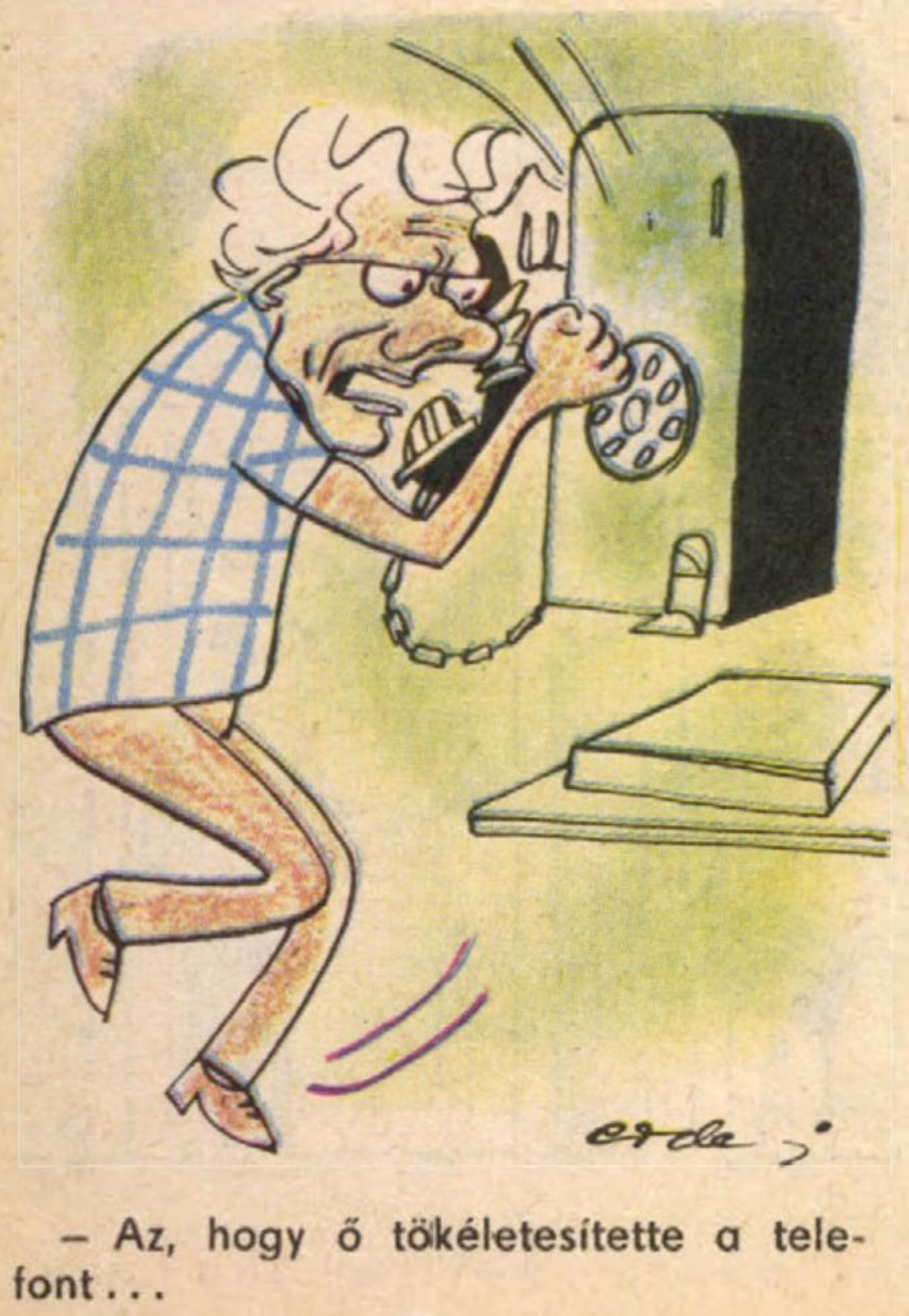

– Az, hogy ő tökéletesítette a telefont...

Brenner György:

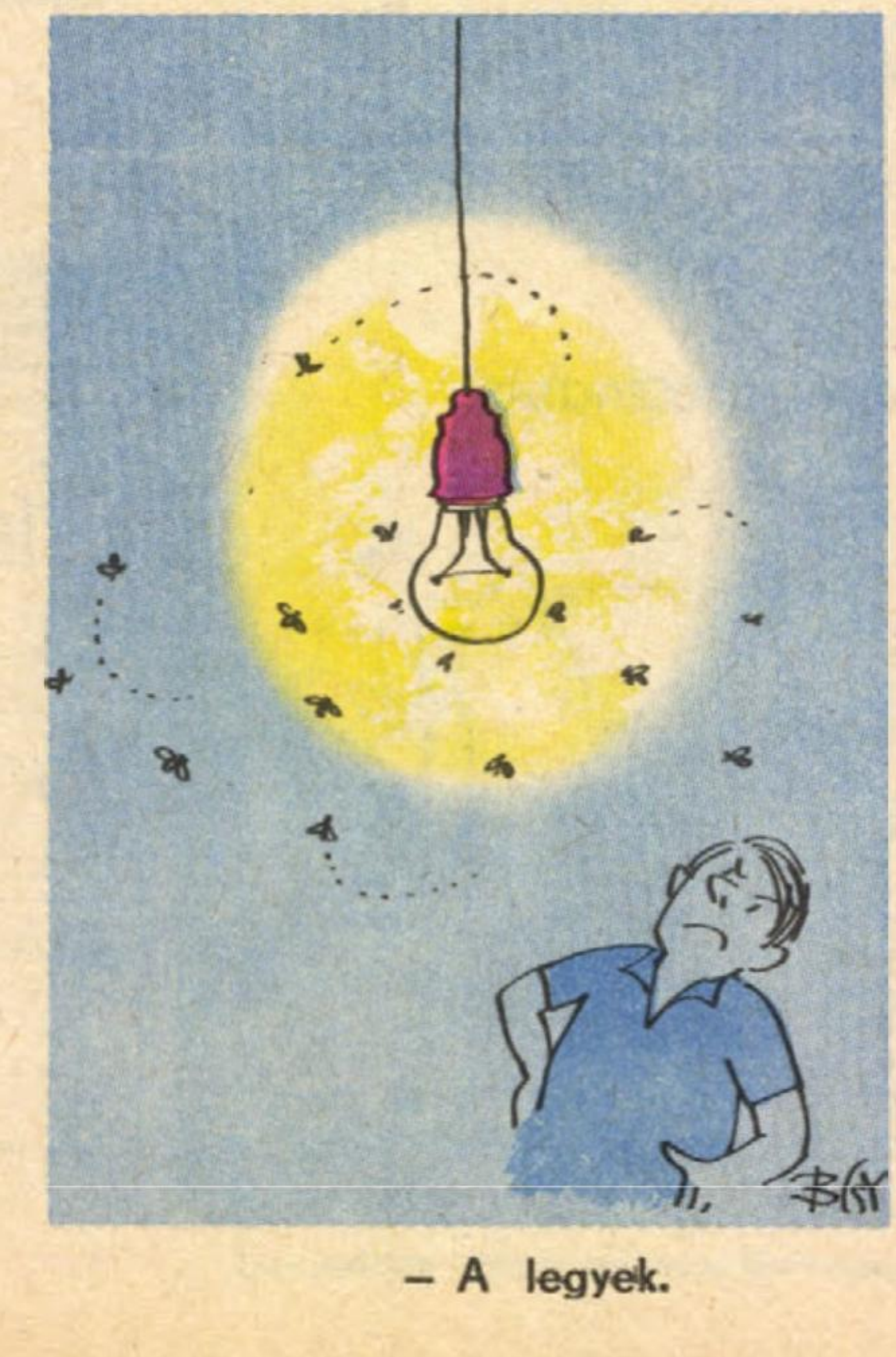

– A legyek.

Endrődi István:

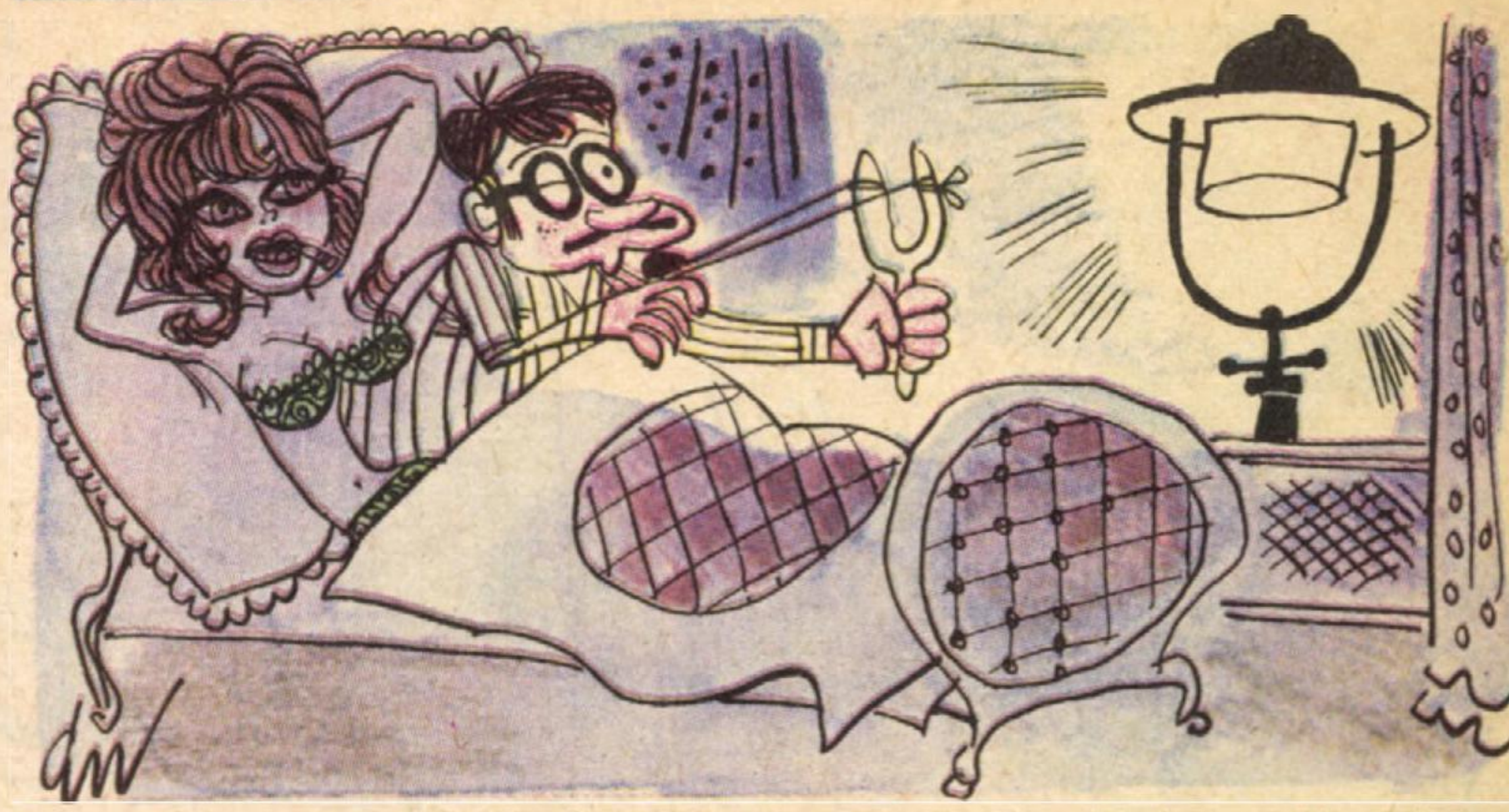

– Hogy a találmányát miért éppen az én ablakom elé építették?...

A feleségem. Hajnalig olvas, aztán csodálkozik, ha magas a villanyszámla.

G. Sz.

Balázs-Piri Balázs:

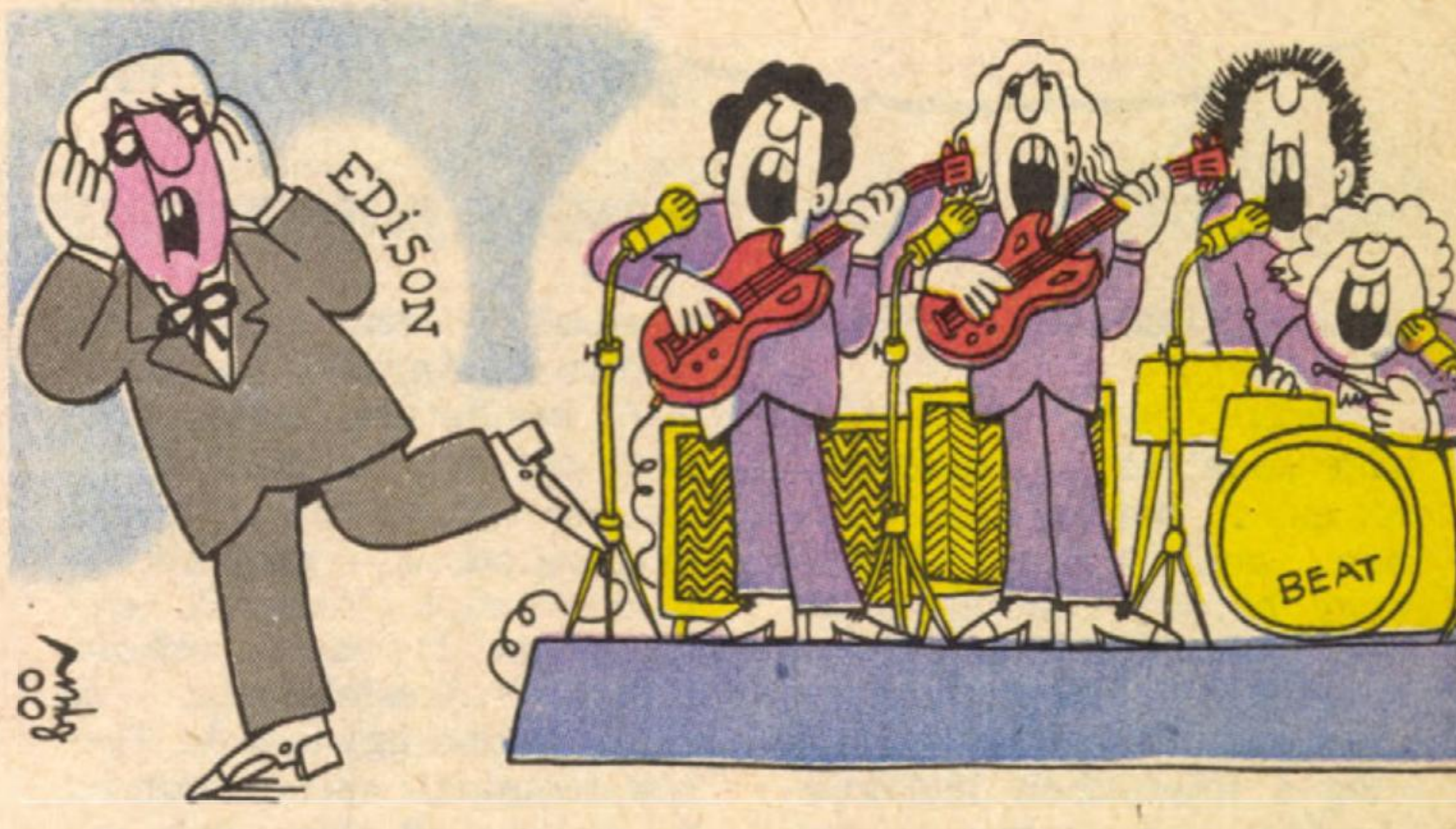

– Mit tettem én, szerencsétlen, amikor feltaláltam a mikrofont!

Tót Gyula:

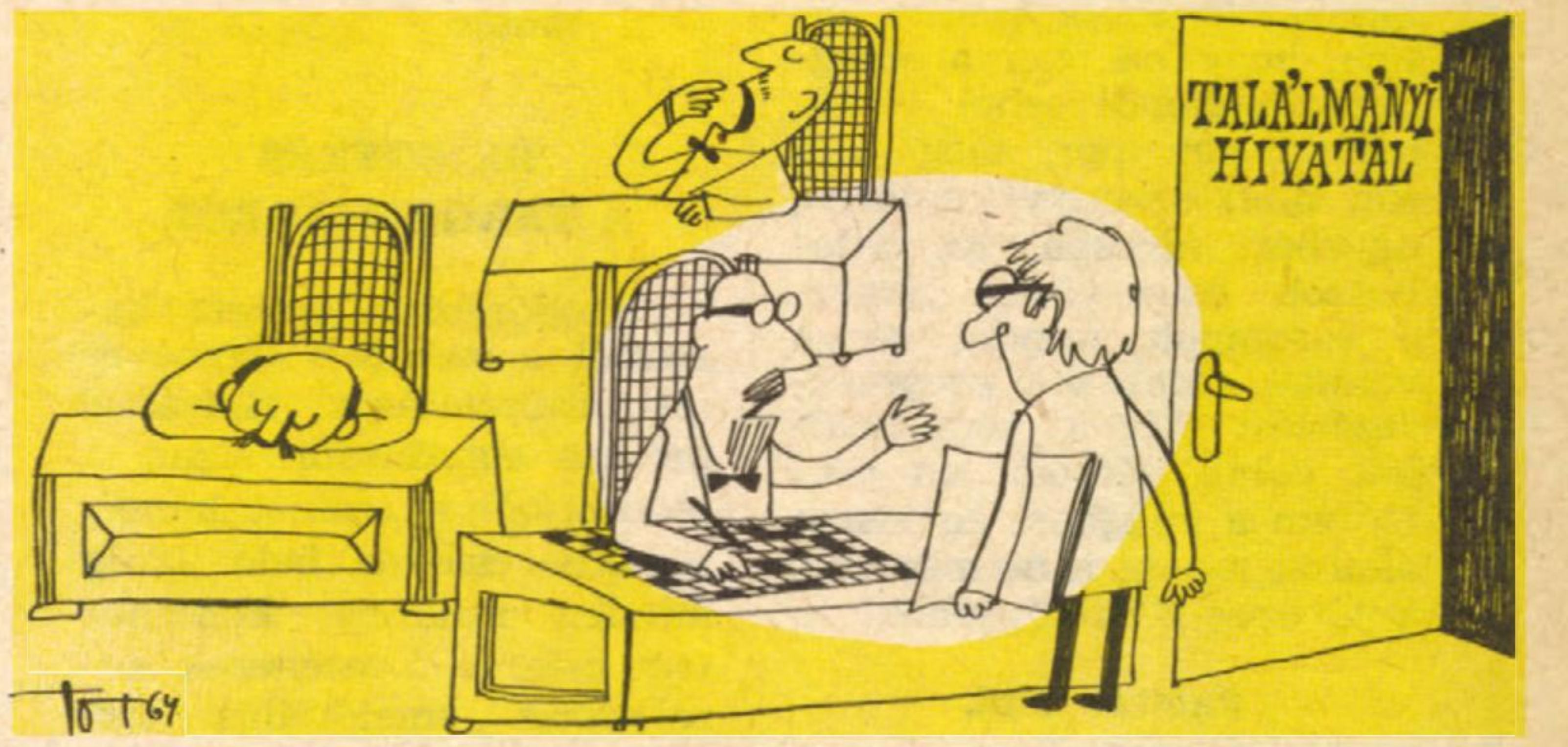

– Borzasztó, hogy maga állandóan mennyi munkát ad nekünk!

Fülöp György:

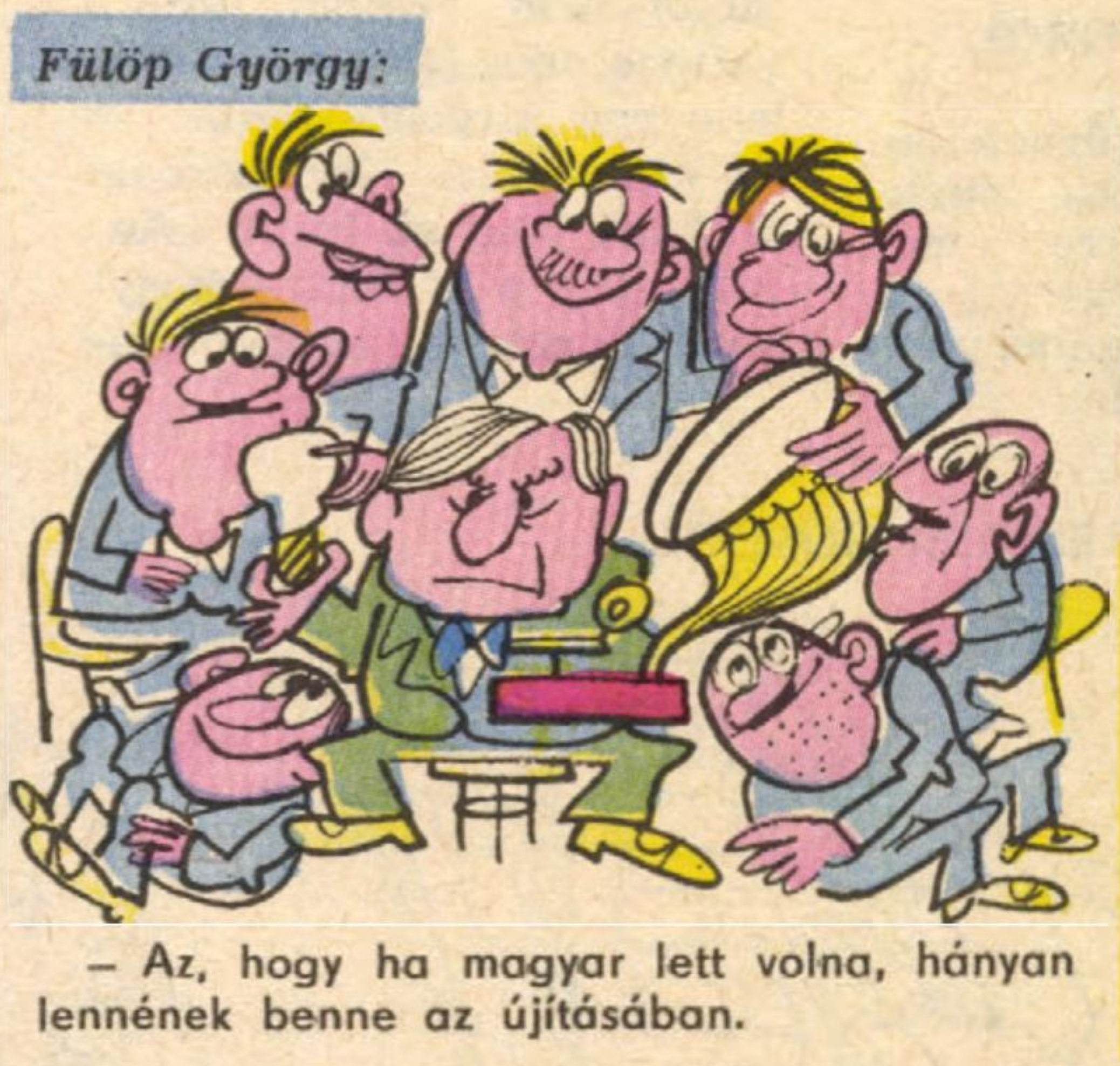

– Az, hogy ha magyar lett volna, hányan lennének benne az újításában.

Kisszerű ember volt. Ki használ ma már szénszálas izzót és hengeres fonográfot? Találta volna fel a neont és a magnót.

P. P.

Edisonról az jut az eszembe, milyen kár, hogy nem nekem jutott az eszembe mindaz, ami neki jutott az eszébe.

R. B.

Edison... Edison? Rémlik valami... Azt hiszem, az elemiben előttem ült és mindig valami ugratáson törte a fejét... Bár lehet, hogy együtt katonáskodtunk Gyöngyösön... Szabad a gazda!

Ő. F.

SOK MÉG A RÉGI, FALUSIAS UTCA

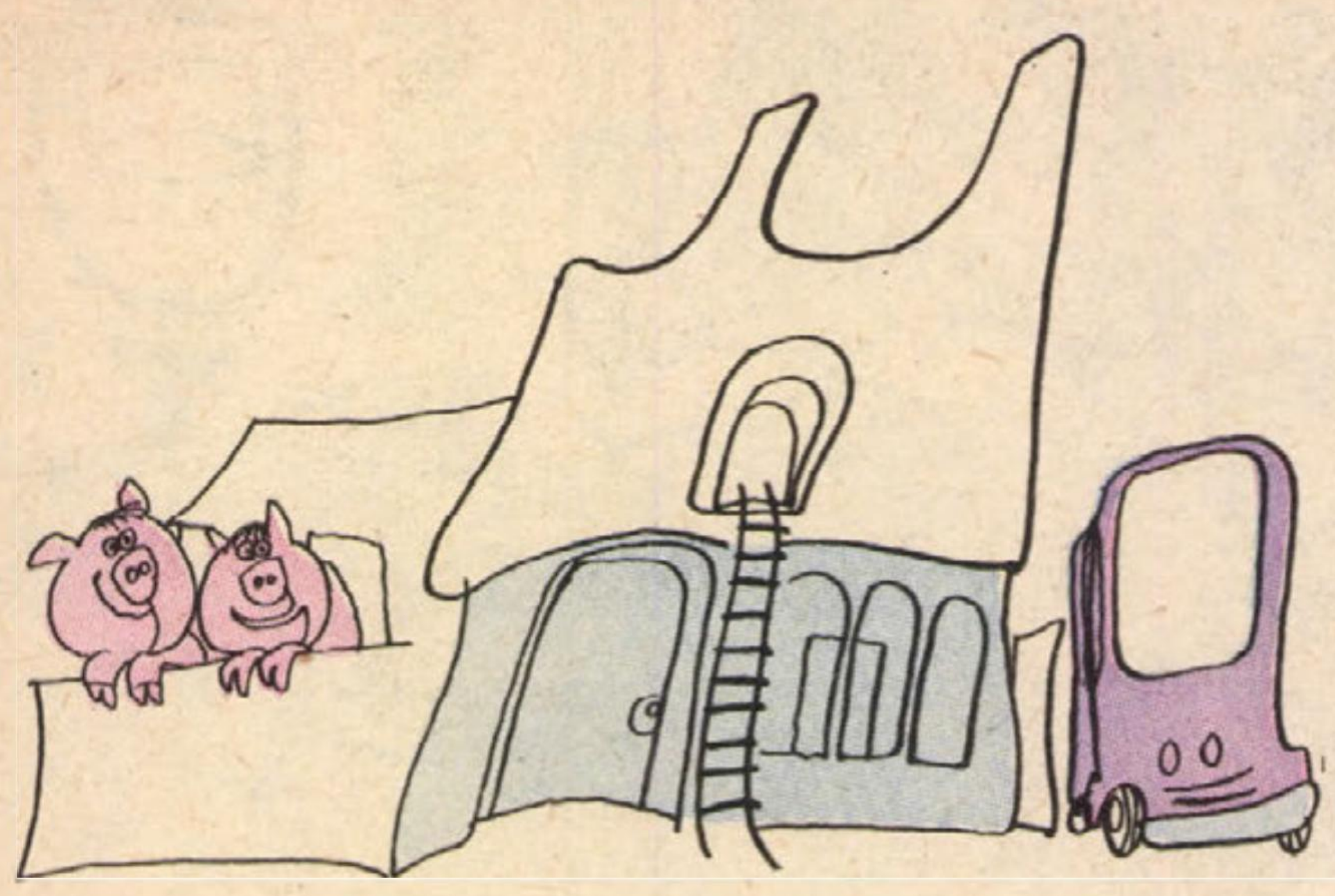

– Megállt egy autó a ház előtt! Biztosan megint a filmesek jöttek egy kis falusi életképért!

FELSŐBB SEGÍTSÉG

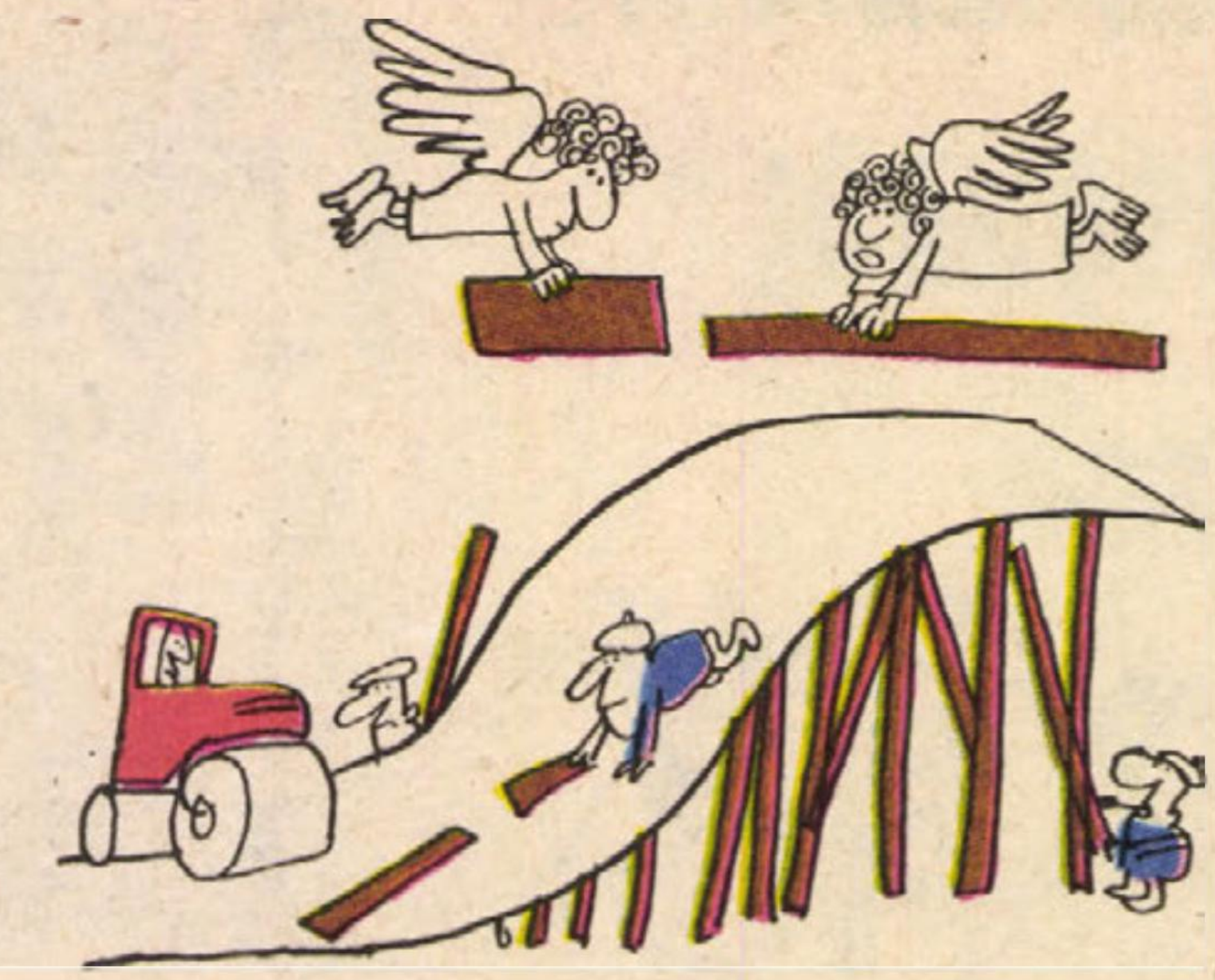

– Kénytelenek voltunk mi is beszállni az építésbe, hogy elkészüljön végre az Árpád úti felüljáró!

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

PALOTAI PANASZKÖNYV

BEJEGYZÉS A SÁRRÓL

Kérem, engem kora ifjúságomban nagyon elkényeztettek. A palotai Béke Tsz-ben, ahol világra jöttem, nagy becsben tartják a derék, jóravaló állatokat és növényeket. Hogy mást ne mondjak: az üvegházakban, meg a tojatókban légkondicionálás van és programvezérlés. Ám a sors kegyetlen szeszélye folytán, serdülőkoromban egy palotai polgár háztartásába kerültem beltagnak. És azóta ámulva látom, hogy mi van a világban! Légkondi sehol — ellenben van por, meg van sár, mert szennyvízcsatorna, ugyebár, nincsen. Az autóbuszok össze-vissza járnak, a sorompók mindig zárva vannak, mintha a programvezérlést még ki sem találták volna. Kérem, én csalódtam a világban, én vissza akarok menni a mamámhoz, a jó öreg Keltetőgéphez!

Palotai Pipi,
leendő rántottcsirke

BEJEGYZÉS A SÜRGŐSSÉGRŐL

Érthetetlen és tűrhetetlen az, amit a felnőttek csinálnak! Szeptemberre már megint átadnak egy új iskolát. Hát nincs ennél sürgősebb? Hiszen még annyi minden hiányzik! Az egész XV. kerületben nincs például egy áruház. Az új lakótelepen boltok helyett bódék éktelenkednek, szolgáltatóházak sehol. Felépült egy valóságos új város, akkora mint Székesfehérvár, és nincs benne egy uszoda. Tessék mondani: minek mindig az az iskola? Pont csak azzal kell sietni?

Pestújhelyi Pistike,
tényleges állományú tanuló

BEJEGYZÉS A TARGONCÁKRÓL

A legújabban épített házakból a szemetet úgynevezett csúsztatásos eljárással kellene elszállítani. Azaz, a ledobókból a szemét konténerekbe csúszna bele. Idáig minden rendben: konténer van elég. A konténerek kezeléséhez emelővillás targoncák szükségeltetnek. Idáig is rendben volna: targonca is van elég. Igen ám, de a targoncákat valahol tárolni kellene, meg javítani is, kellene egy targonca-remiz. És ez nincsen. A Köztisztasági Hivatal, meg az Ingatlankezelő, meg a FŐBER sehogysem tudnak ez ügyben dűlőre jutni. Mégis mikor remélhetjük, hogy döntenek végre?

Több újpalotai szeméttulajdonos

BEJEGYZÉS A TÁJVÉDELEMRŐL

Fájdalommal láttuk, hogy a kerületi tanács nem törődik eleget a tájvédelemmel. A Ságvári Endre úton, a Béke Cipész Ktsz mellett lévő üres telek gazdag lelőhelye mindenfajta háztartási hulladéknak, a megülepedett szemetdombok tetején buja pompában tenyészik a paraj, a dudva, meg az árvacsalán. És a tanács még mindig nem nyilvánította védett területté ezt a telket! Még valakinek eszébe juthat, hogy elszállíttatja onnan a szemetet! (Bár ez a gondolat, hálistennek, az utolsó öt esztendőben senkinek sem jutott az eszébe.) Gondoljuk, a tanács azért nem figyelt fel erre a kis szabadtéri tájmúzeumra, mert messze esik tőlük. A tanácsháza és az említett telek közötti távolság lehet vagy kétszáz méter... Ez úton hívja fel figyelmüket a kerület eme rejtett kis ékességére:

Radványi Barna—
Sajdik Ferenc

KÖZLEKEDÉSI GONDOK

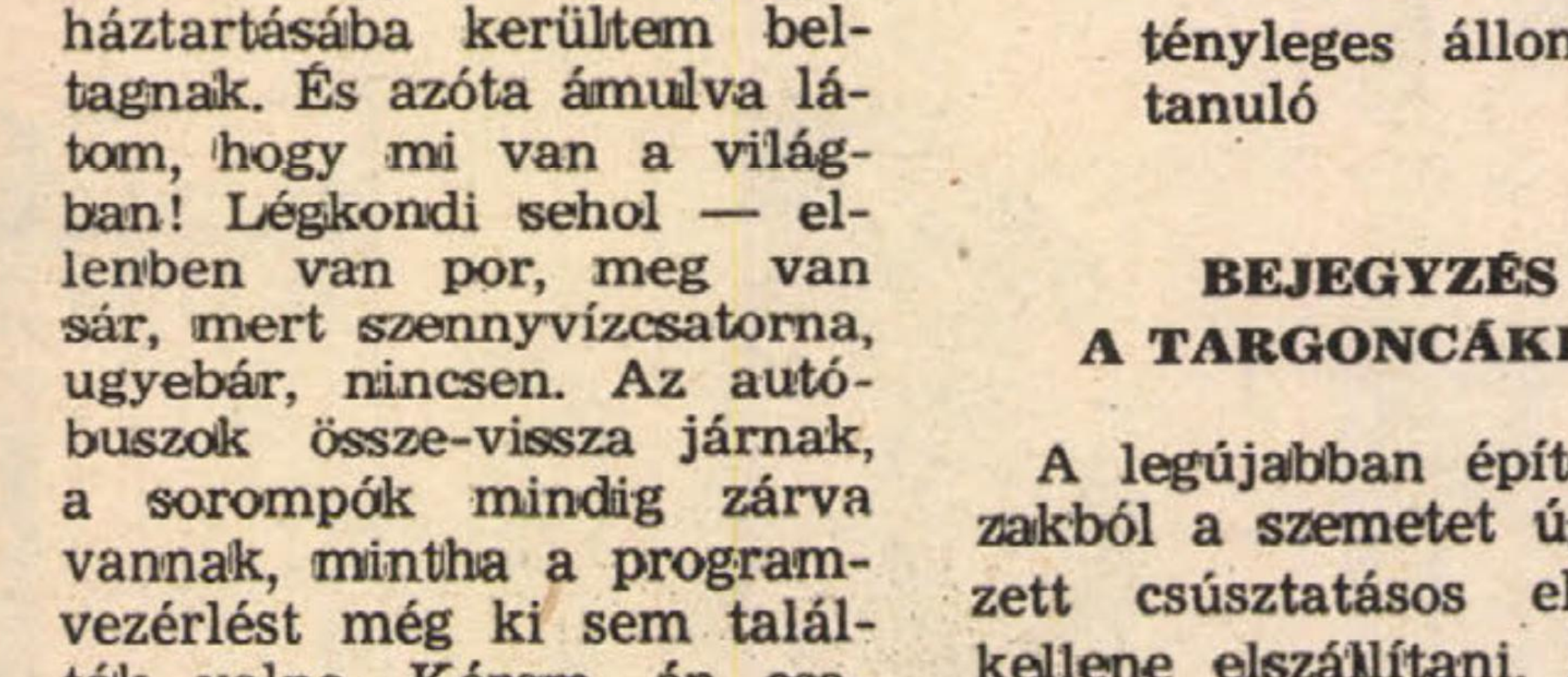

– Megpróbáljuk beljebb tolni a kerületet, hogy közelebb legyünk a Belvároshoz.

PALOTAI SPECIALITÁS

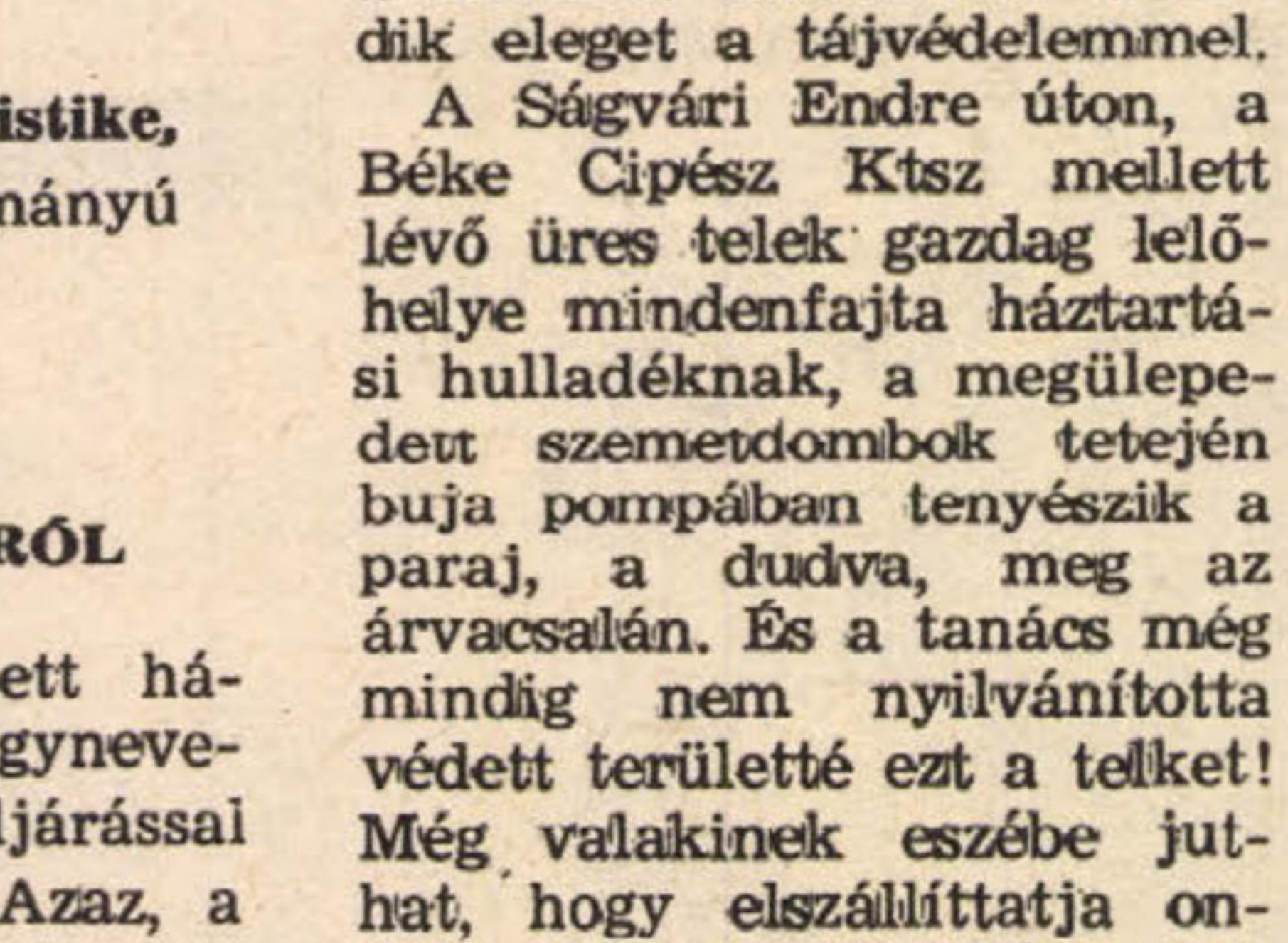

– Az egész Pesten már csak itt talál népviseletet, meg az Állami Népi Együttesben...

Jelige: „Főúri”

Agyrajáró gyanánt Skripeknénál lakom,
a vasalódeszkán, – a bére egy vagyon,
de hiába borsos, nem tarthatom soknak,
albérlői minden zegre-zúgra buknak:
ebédlőasztalát három lányka bérli,
asztalfiában hál egy kis cingár férfi,
öt-hat kisnövésű alszik kamrapolcán...
Én meg kiszorulok innen annak folytán,
hogy fejlődőképes lett a külalakom:
másfél kiló múlva kinövöm a lakom.
Hirdetnek egy lakást. Jelige: „Főúri”.
Hátha megvehetném. Az lenne jó muri!
Megkaptam a címet. Hát csak nézelődöm.
Hirtelen egy hangot hallok lenn a földön.
Rókafejű férfi les a szuterénből:
– Mit szól? Csupa főúr lakott ám itt régtől:
gróf Palavicsini, Eszterházy herceg,
minden ajtófélfán nemesi szú perceg!
(A falakból antik hagymaillat áradt)
S most figyeljen! Hall egy nevetséges árat!
Kétszázezer. Nem pénz. De azt, persze, kápé.
Nem a hely értéke, csak a patináé.
Tegye le a stexet, vegye fele pincém.
Látott-e már ilyen olcsójánost, mint én?
Ótépétől kérjen kölcsön még százhúszat,
olyan lakást hoz ki abból, mint a huzat!
– Megyek – mondtam – habár nem a huzat visz el.
Stílustörés lenne itt állami hitel:
vagy ótépé, uram, vagy Palavicsini,
keverve e kettő nem valami csini!
Műemlék e pince, hozzányúlni vétek,
érleljék tovább is értékét az évek!
Én meg szívesebben megyek csőlakónak,
tágasabb is, jobb is, mintha csőbehúznak!

Péreli Gabriella

NEHÉZ SZÜLŐNEK LENNI

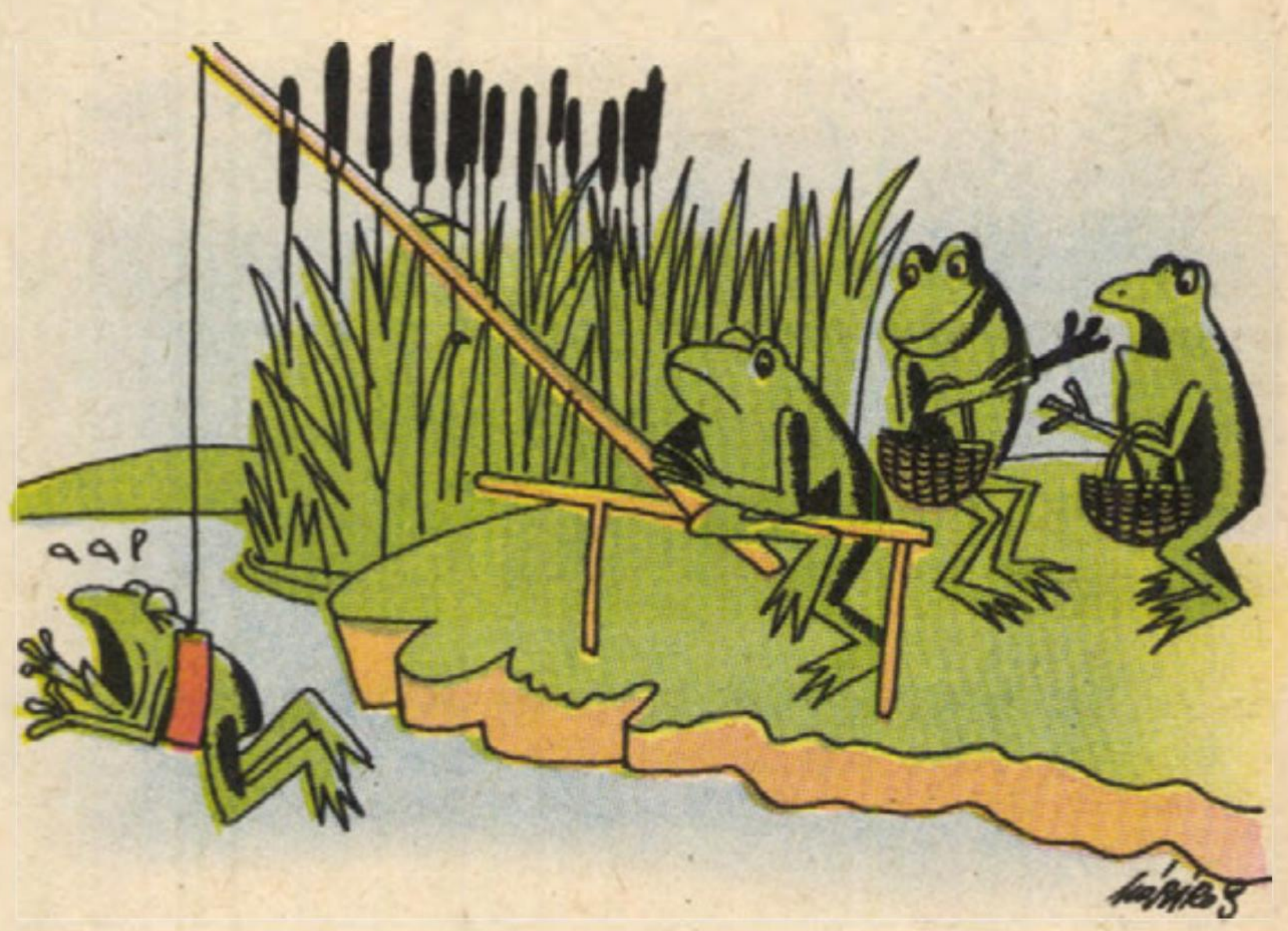

– A haszontalan kölyök, a világért sem akar megtanulni úszni!

VÁLÓPER

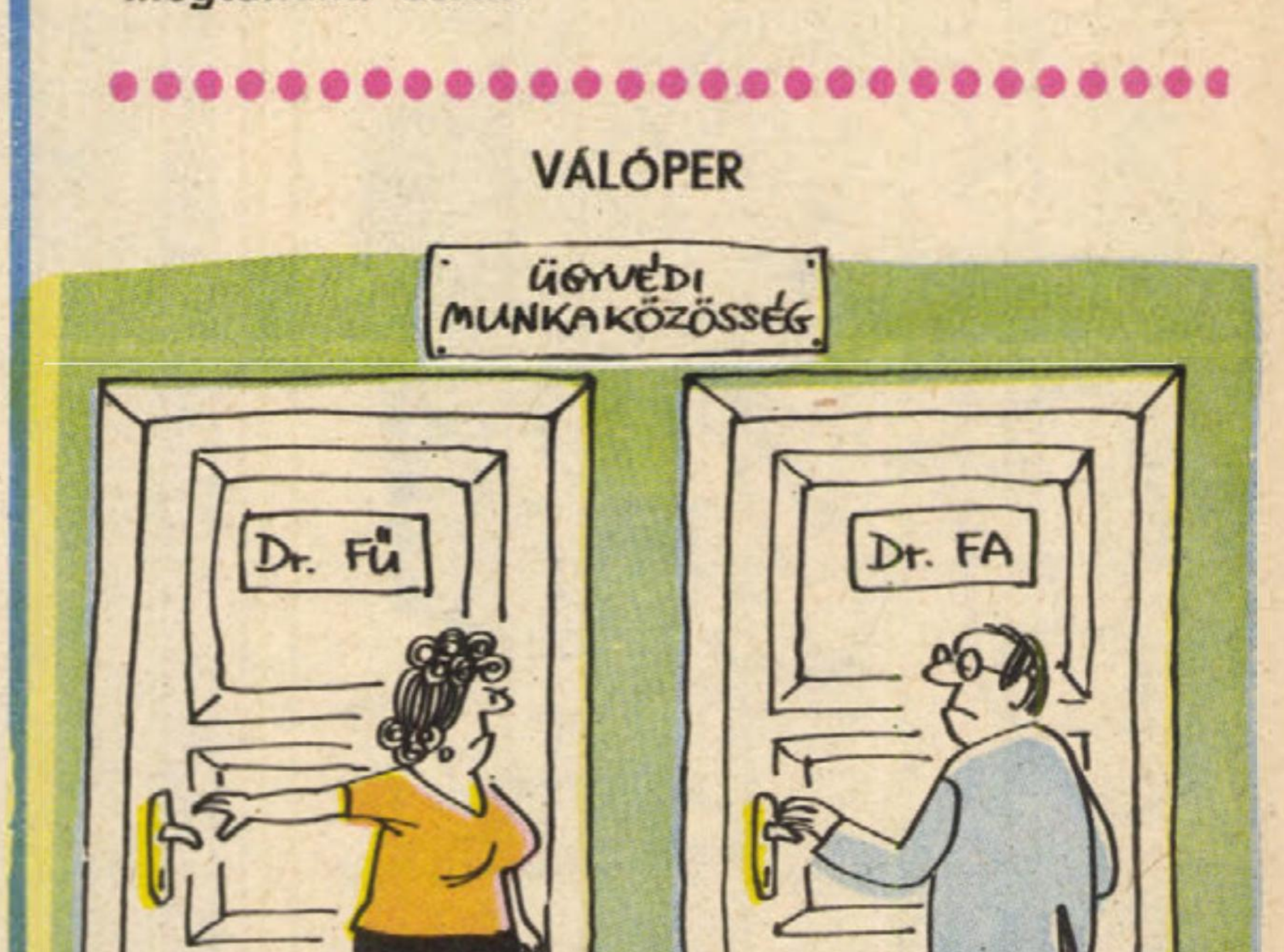

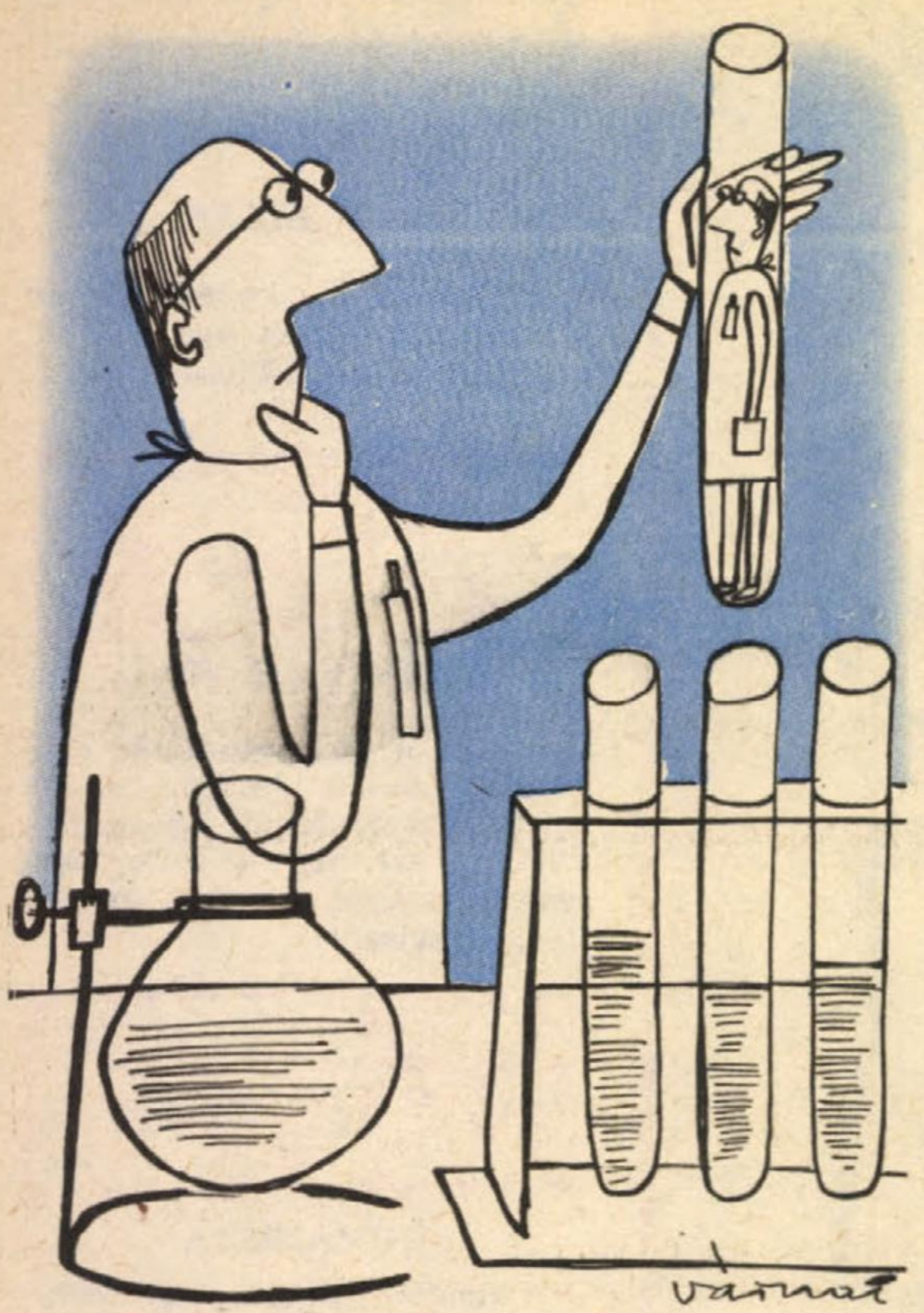

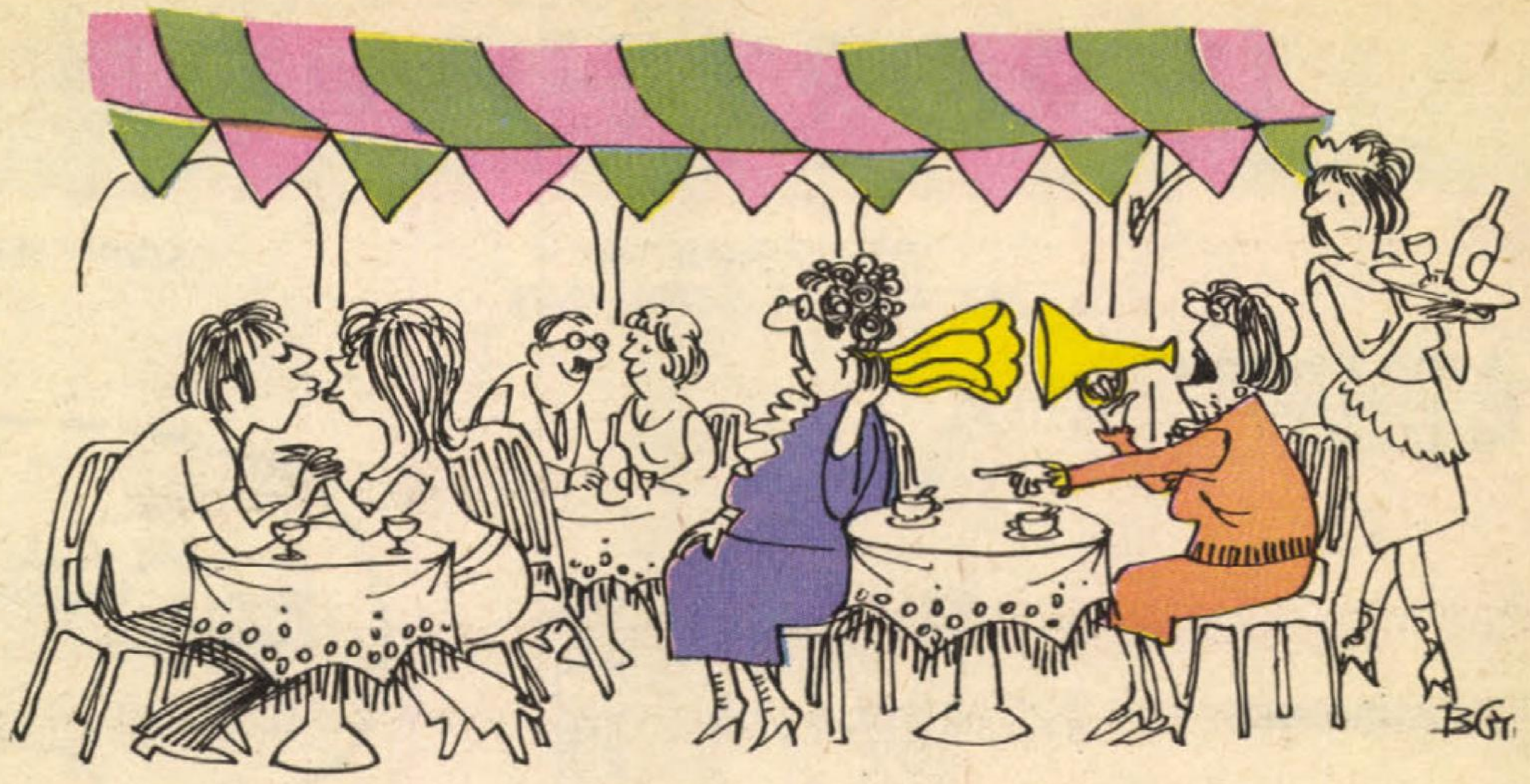

CSŐ

VÁRNAI,
BRENNER,
DALLOS,
SZÜR-SZABÓ,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
TÓT

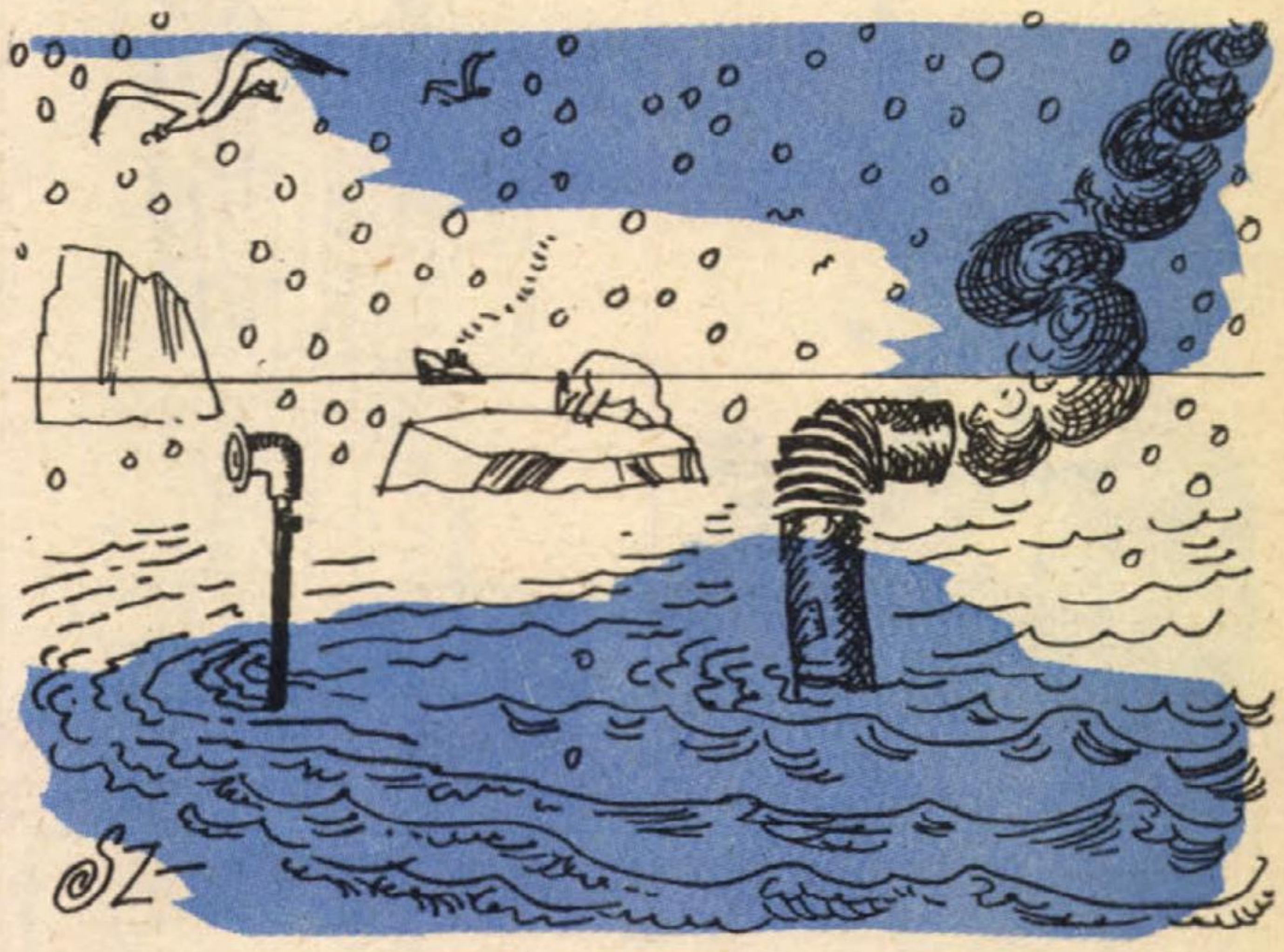

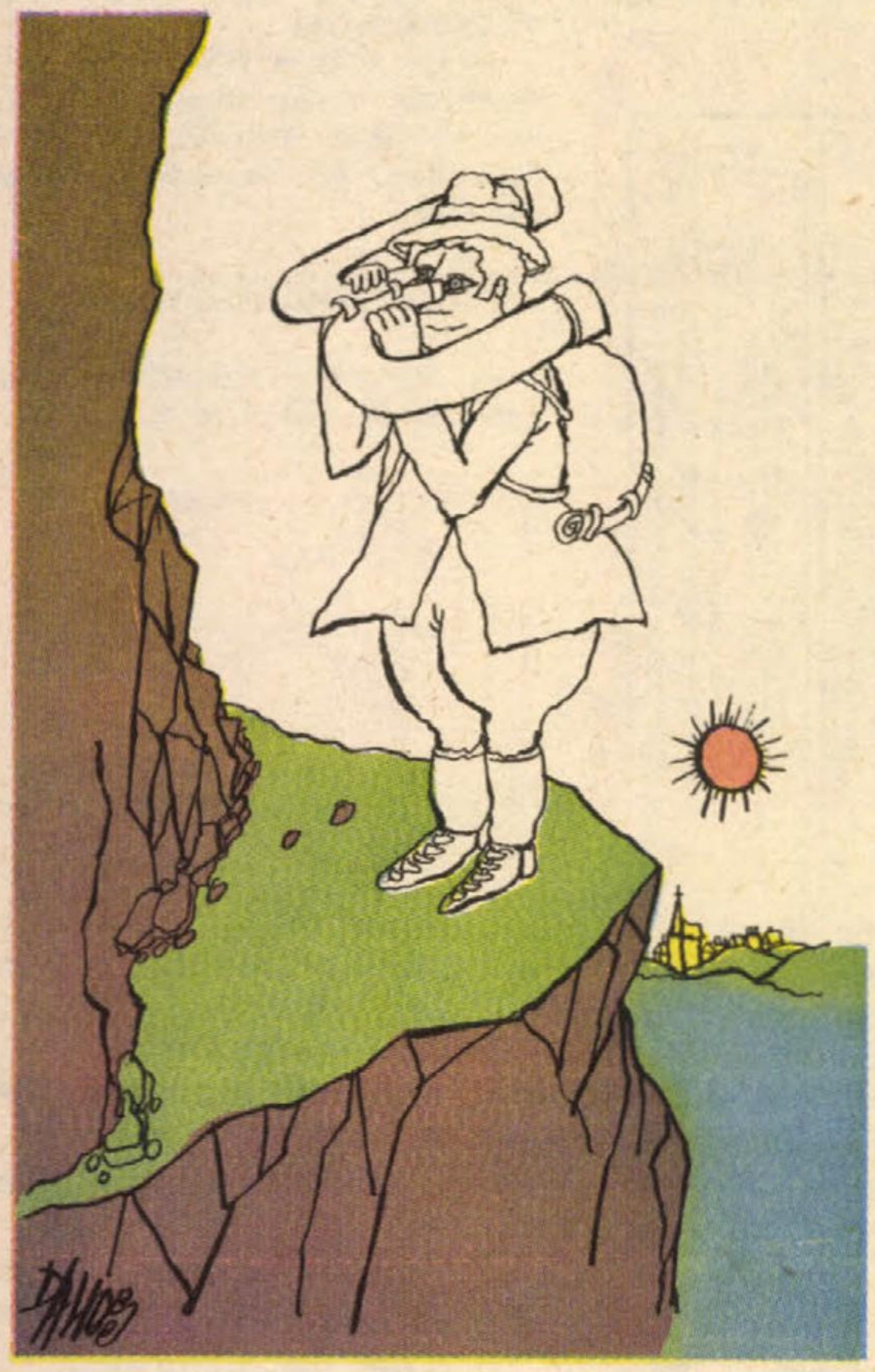

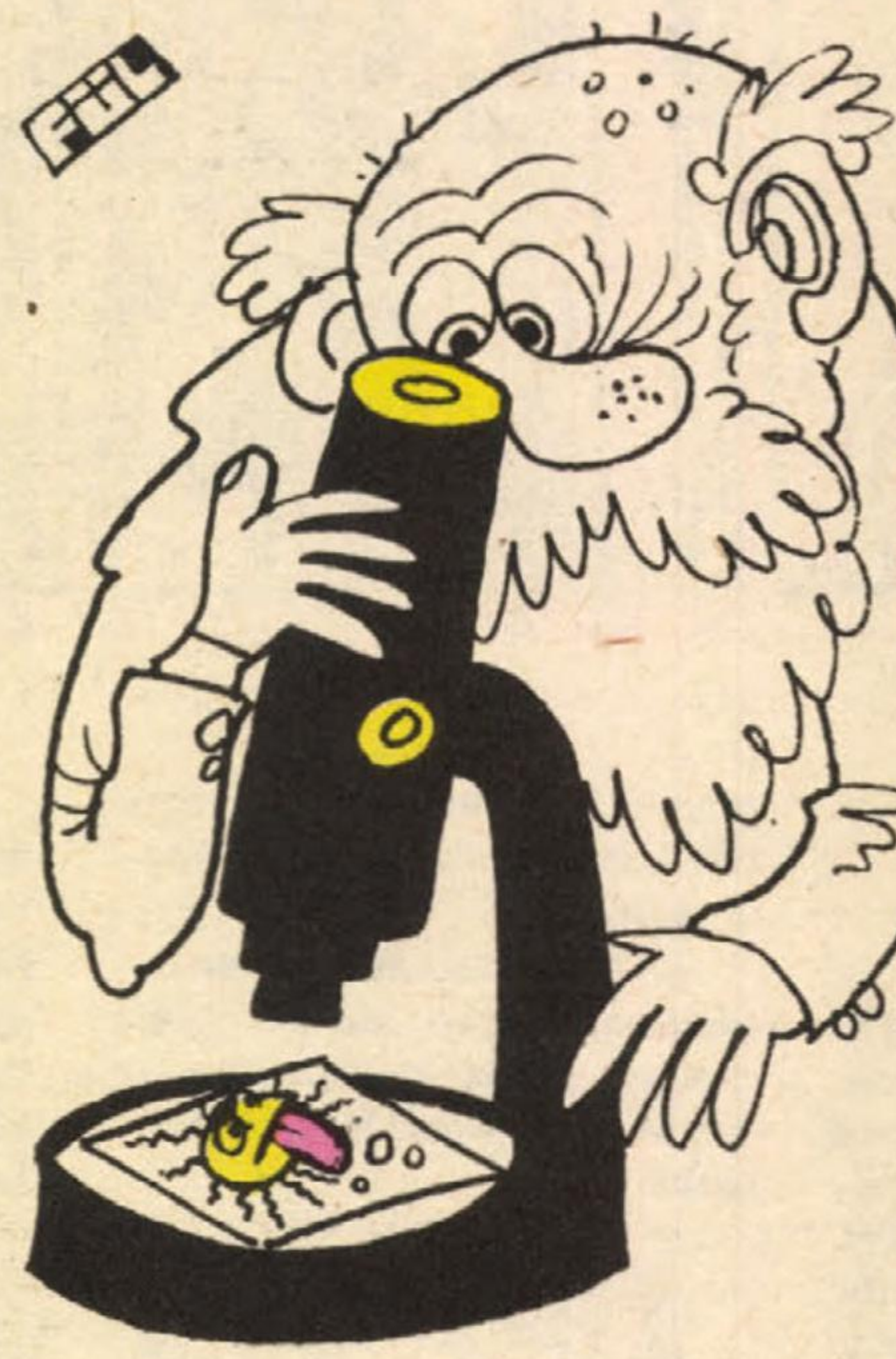

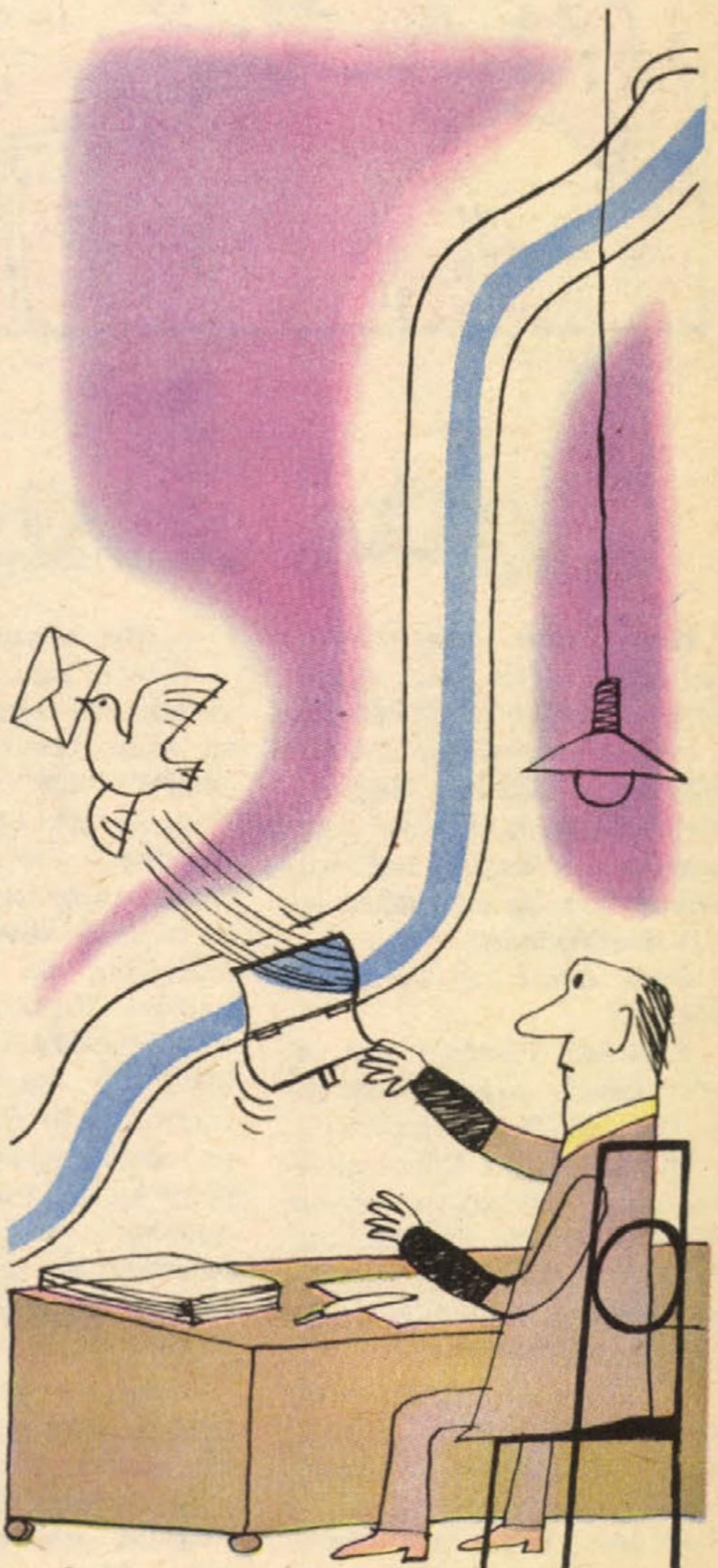

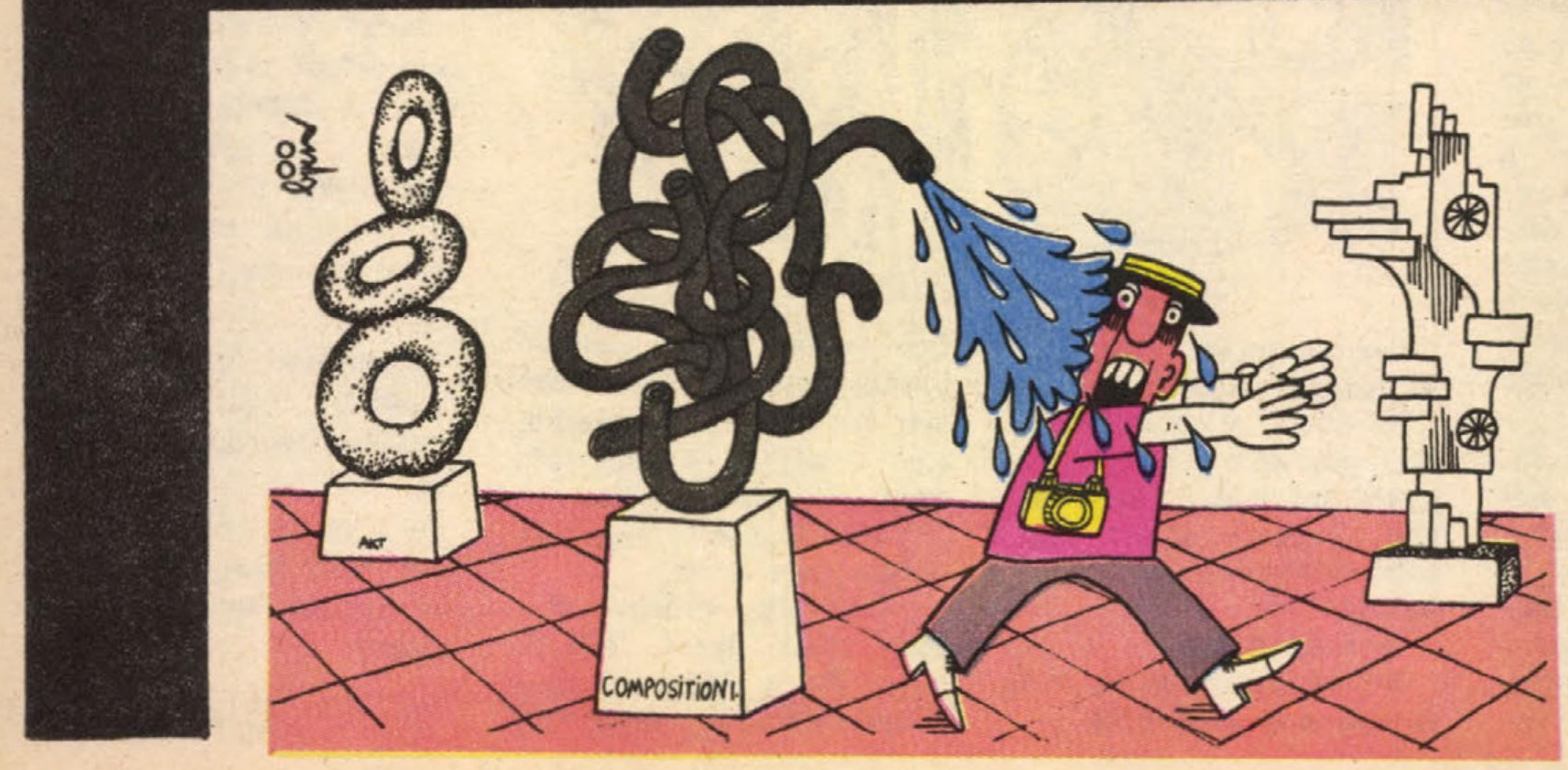
piri
AKT
COMPOSITION I.

IMPORT HUMOR

(RAJZOK A MADRIDI HERMANO LOBO HASÁBJAIRÓL)

KULTÚREMBER

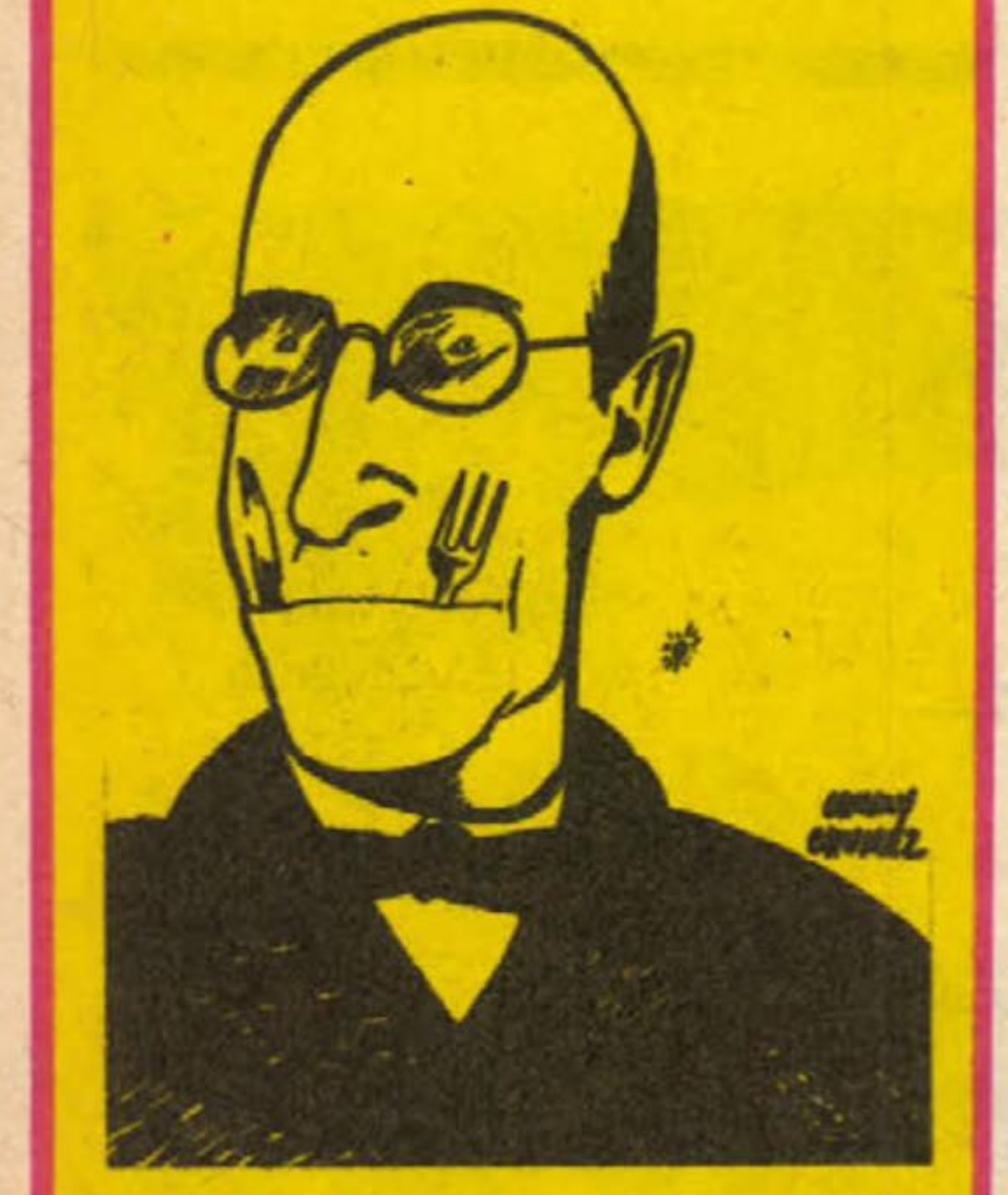

EGY SPANYOL ÚR
AZ ÁTMENETI KORSZAKBAN

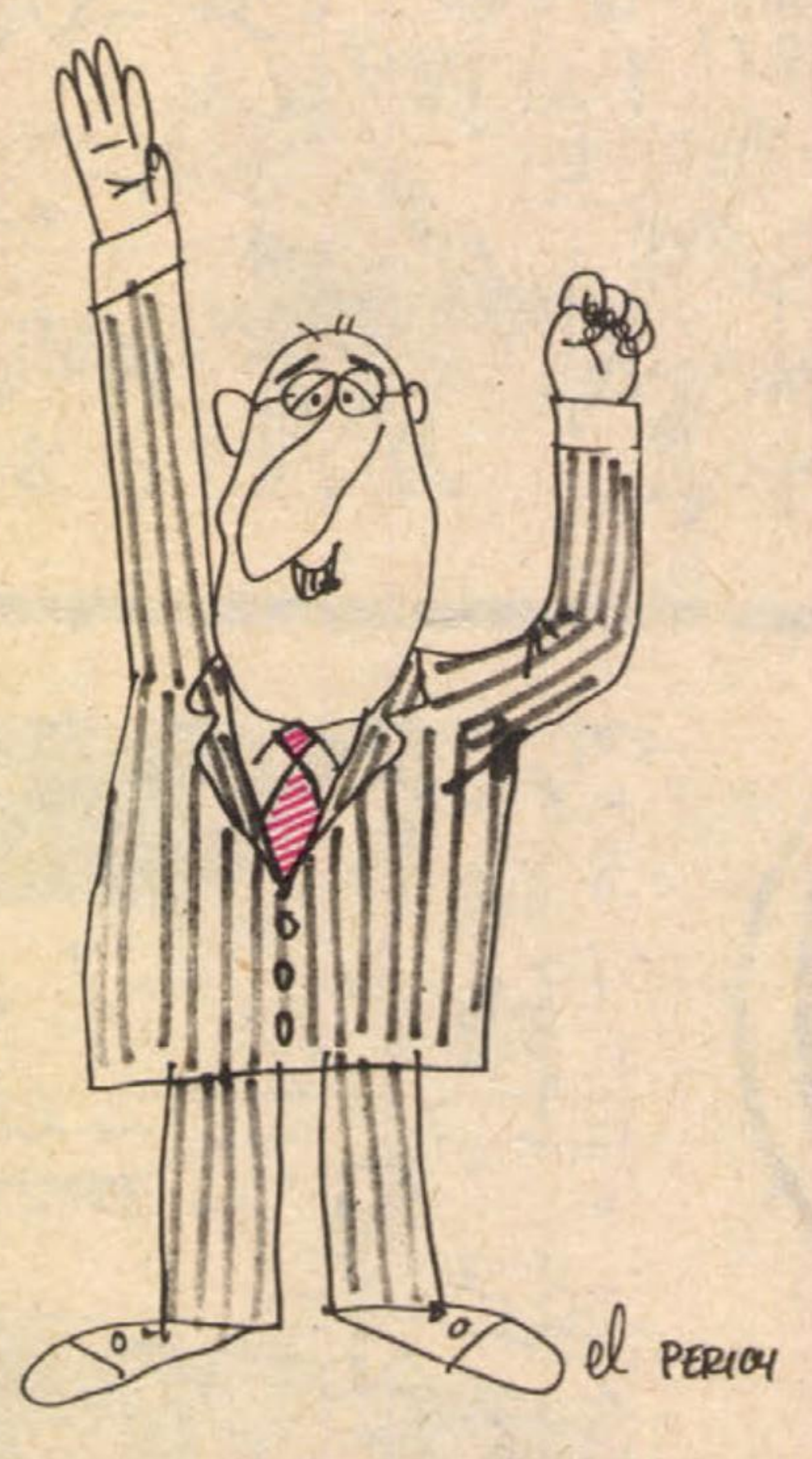

ŐSZINTE BESZÁMOLÓ

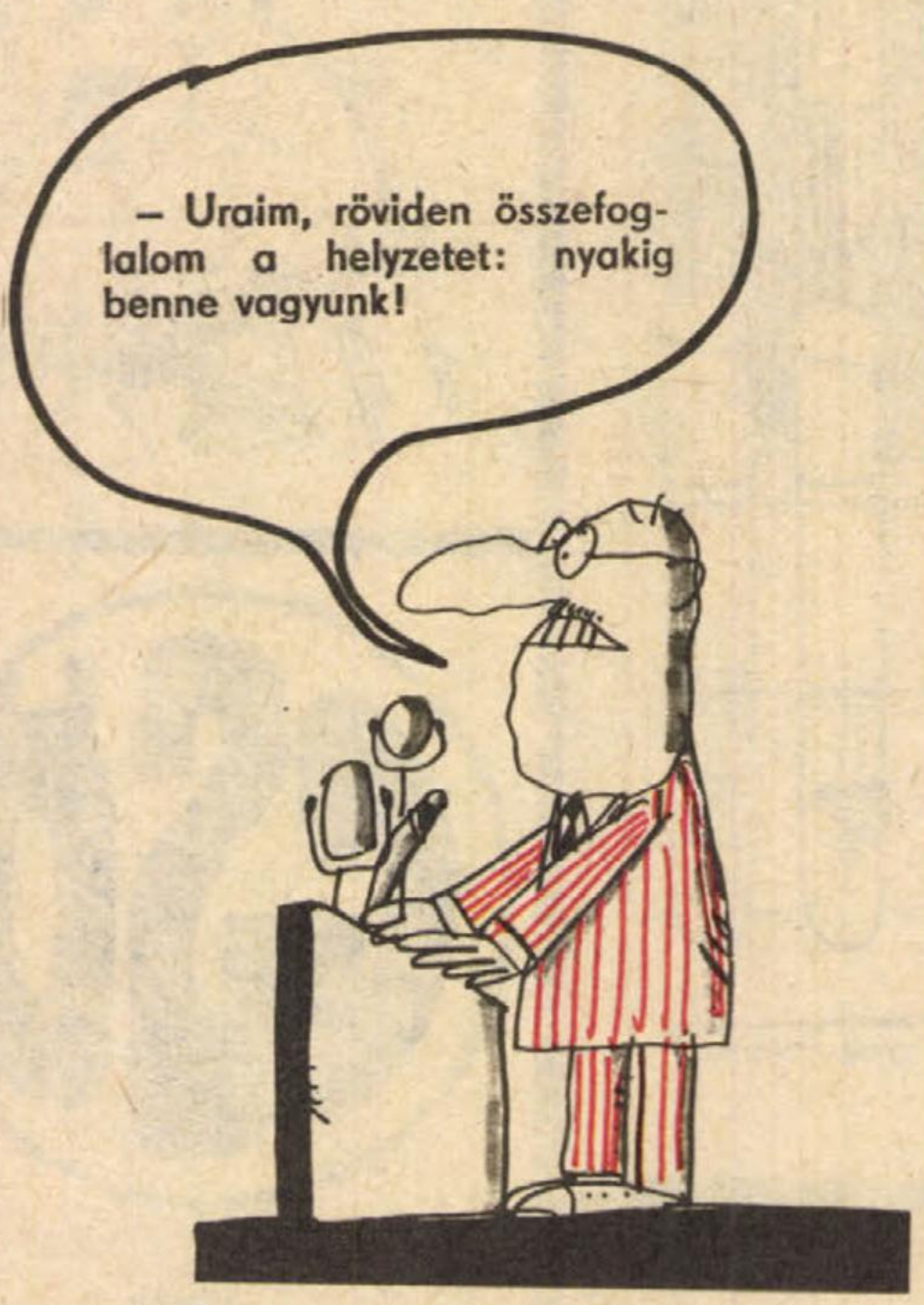
– Uraim, röviden összefoglalom a helyzetet: nyakig benne vagyunk!

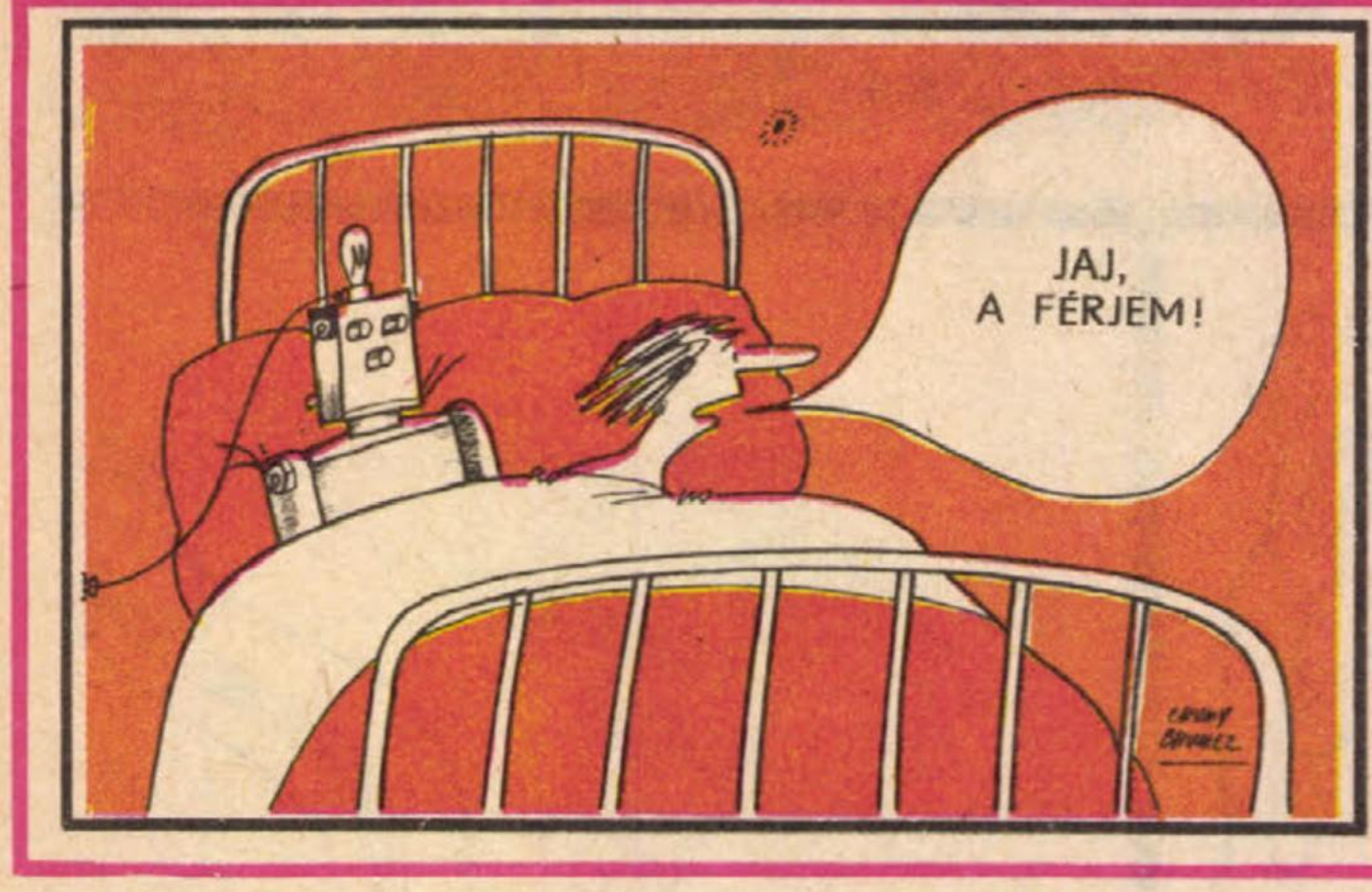
JAJ, A FÉRJEM!

ÁLLAMPOLGÁRI NEVELÉS

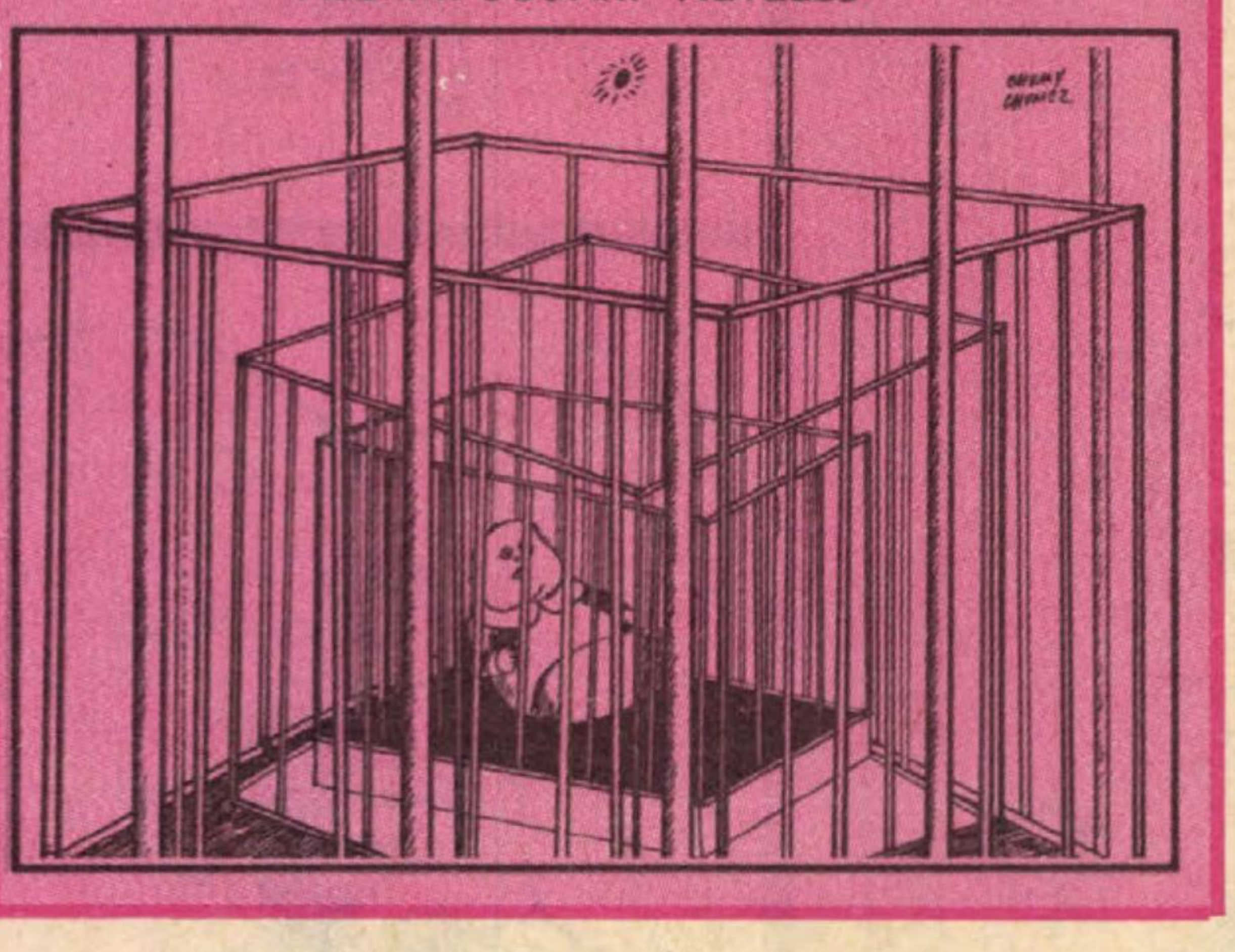

SZILÁNKOK

NAIV LÉLEK

— Egy órára kölcsönkértem a szomszéd másfél éves kisfiát, hogy biztosan leülhessek a villamoson.

FURFANGOS VEVŐ

— Abból az originál rúd szalámiból tessék levágni a két széléről öt-öt dekát. Így ni. Köszönöm, ezt nem kérem. Most tessék lemérni a rudat, mert a többit elviszem...

HUMANISTA

A rendőr igazoltat egy férfit:

— Magát minden éjjel itt látom a Keleti pályaudvaron. Miért tölti itt az éjszakát?

A férfi zsebébe nyúl és büszkén előránt egy köteg sárga villamosjegyet:

— Ha már a BKV nem gondoskodik arról, hogy az ilyenkor vidékről érkezőknek jegyet árusítson, én segítek a rászorultakon!

BÚTORÜZLETBEN

— Egy olyan íróasztalt kérek, amihez jó állást is tud adni.

(G.)

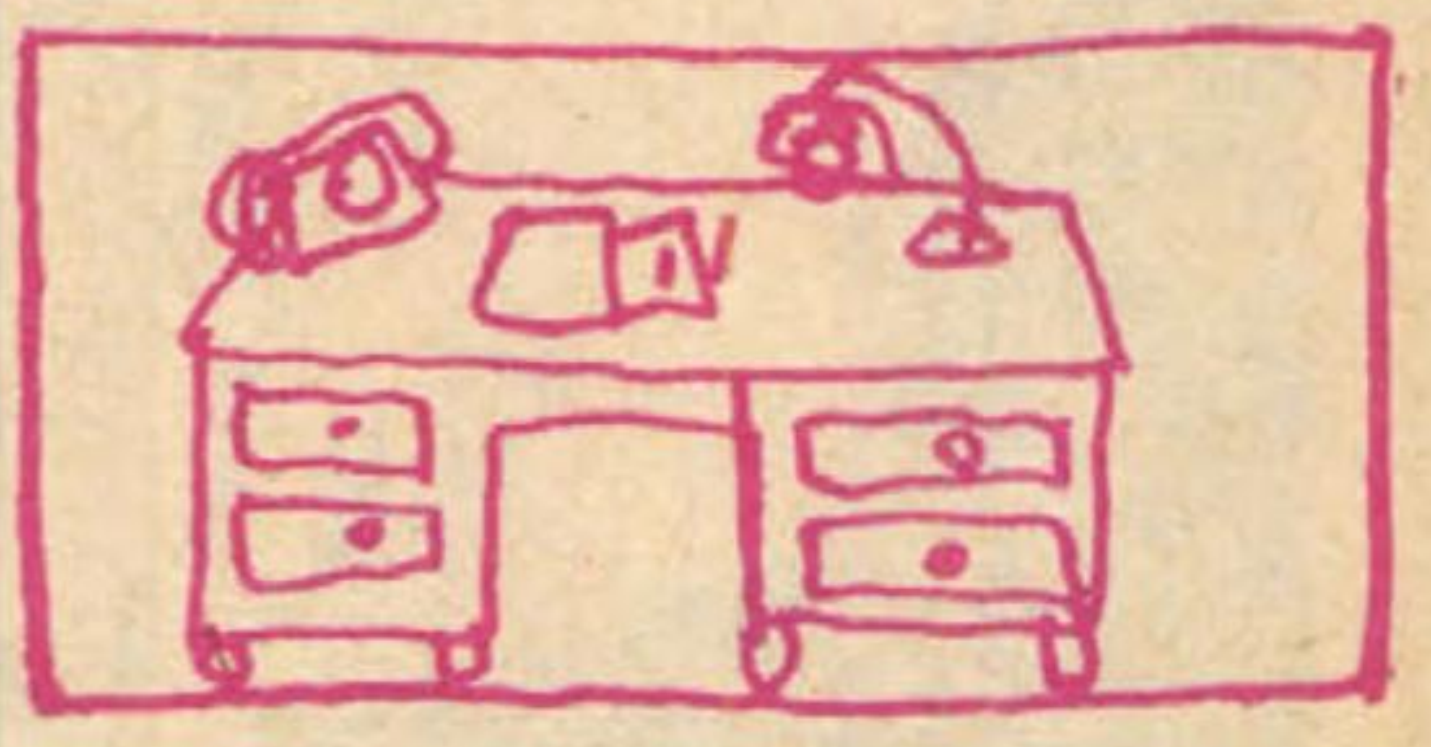

Pepike estélye

Késő este elgyötörten ballagok lefelé az egyik elegáns szálloda lépcsőjén, a vendégszereplésre Pestre érkezett világhírű Hogyishívjákkal csináltam egy keserves interjút, hát kit pillantok meg az első emeleti fordulóban?

Pepi nénit, a takarítónőnket!

A drága Pepikét, aki a hétvégeken eljár hozzánk és tisztába tesz bennünket.

Ott üldögél a folyosón, a bal oldali rendezvény-terem ruhatári pultja mellett, retiküljét a hóna alá szorítja, baljában lazán tart egy nyitott sörösüveget.

— Jó estét, Pepike néni — lépek hozzá. — Hogy-hogy itt találom e kései órán?

Felnéz, tekintete büszkén villan, a sörsüveggel a rendezvény-terem felé int.

— Estélyt adok.

— Mit tetszik csinálni?

— Mondtam, estélyt adok. A vállalati fejeseknek. Ahol én mint hivatalsegéd dolgozok. Nekik adok estélyt. Nagyon jól sikerült, már mindenki be van rúgva. Tessék csak bekukucskálni, az a szép kövér ember az asztalfőn, az az igazgató kartárs. Kettővel odébb, az a világosképű, az a főkönyvelő kartárs. De a többiek sem akárkik! Csupa osztályvezető, meg csoportvezető, meg helyettes elvtárs! A legfinomabb úriemberek a vállalatnál! Meg a feleségük. Vannak vagy harmincan.

— És ha nem veszi tolakodásnak, miért ad nekik estélyt Pepike néni?

— Jutalomból. Mert a vállalat sikeresen teljesítette ebben a hónapban a valamijét, már elfelejtettem, hogy micsodáját, pedig a főkönyvelő kartárs volt olyan szíves és elmagyarázta.

— Érdekes. És azt is elárulná, hogy miért pont maga itatja-eteti retyerutyástúl a tisztelt főnökséget?

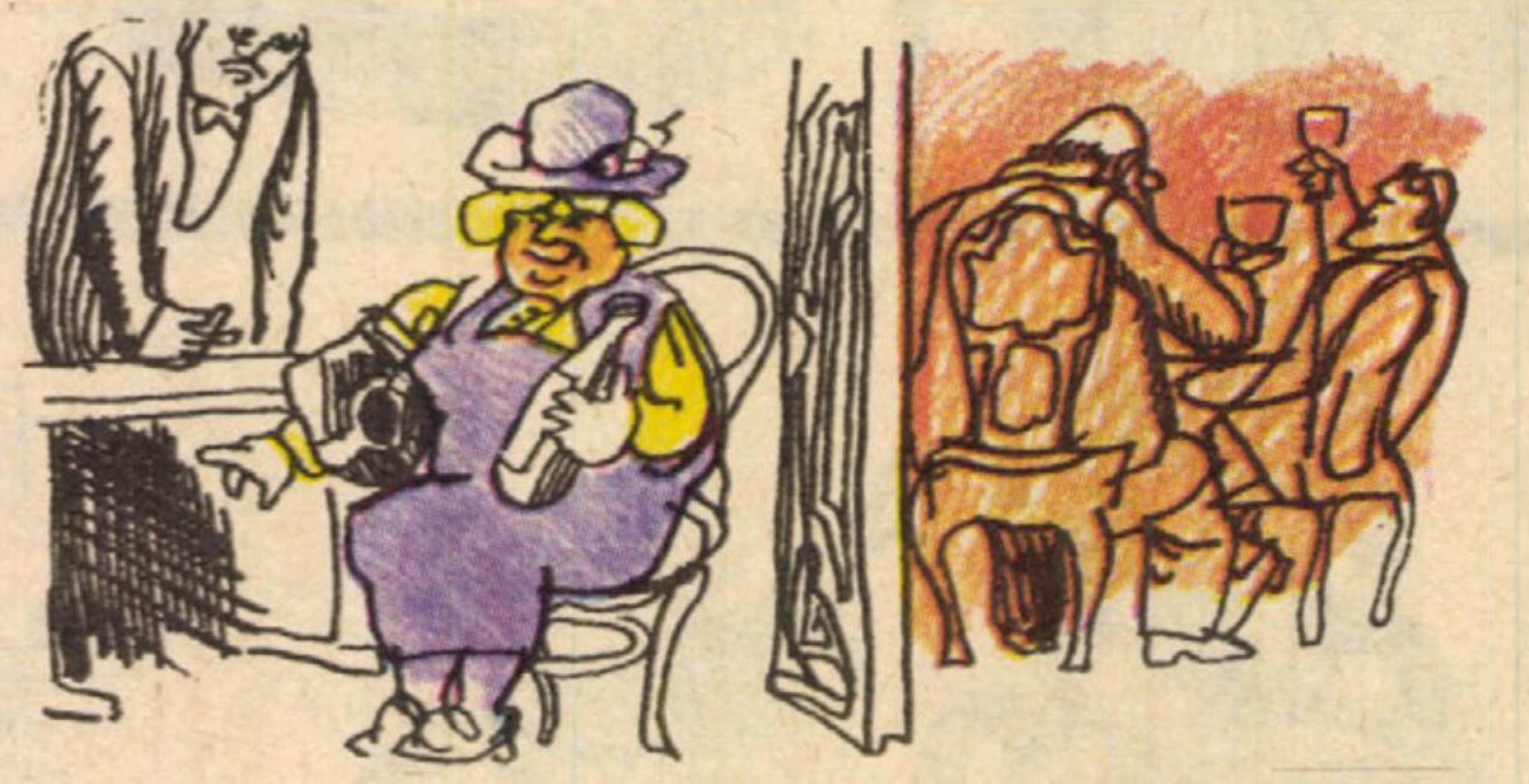

Boldog mosoly fut át a ráncszőtte arcon.

— Azért, mert az én eddigi munkámmal a legnagyobb mértékben meg voltak elégedve. Ezért kaptam ötezerötven forint jutalmat!

— Szép pénz!

Bólint, szorosabban öleli magához a retiküljét.

— Szép bizony. De igazából nekem ebből csak ötven jár, a többiből a cehhet kell kifizessem a végén. Mert született valami törvény, hogy ezentúl nem lehet simán estélyezni vállalati pénzből. Így hát ebben a hónapban engem jutalmaztak egy ötvenessel, én meg a többletből egy estéllyel jutalmazom őket, mindenki jól jár.

Tiszta ügy, már csak egy dolgot nem értek.

— Mondja, aranyos Pepike néni, miért üldögél maga itt a folyosón, magányosan? Miért nem tart velük? Miért nem foglal helyet a teremben, elvégre maga itt a házigazda? Vagy nekik derogál, hogy egy hivatalsegéd is odatelepedjen az asztalukhoz?

Hevesen megrázza a fejét.

— Ugyan, hová tetszik gondolni?! Nem hordják ők olyan fent az orrukat, engem meg különösen szeretnek! Félóránként jönnek értem, hívnak, unszolnak. A főhelyre akarnak ültetni, az igazgató kartárs mellé. De nekem jobb így. Idekint. Elszopogatom ezt a kis sört és rendben van.

Körülnéz, lehalkítja a hangját, még erősebben magához szorítja a retiküljét.

— Csak nem ettem meszet, hogy ennyi sok pénzzel beüljek ilyen emberek közé?!

Kürti András

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

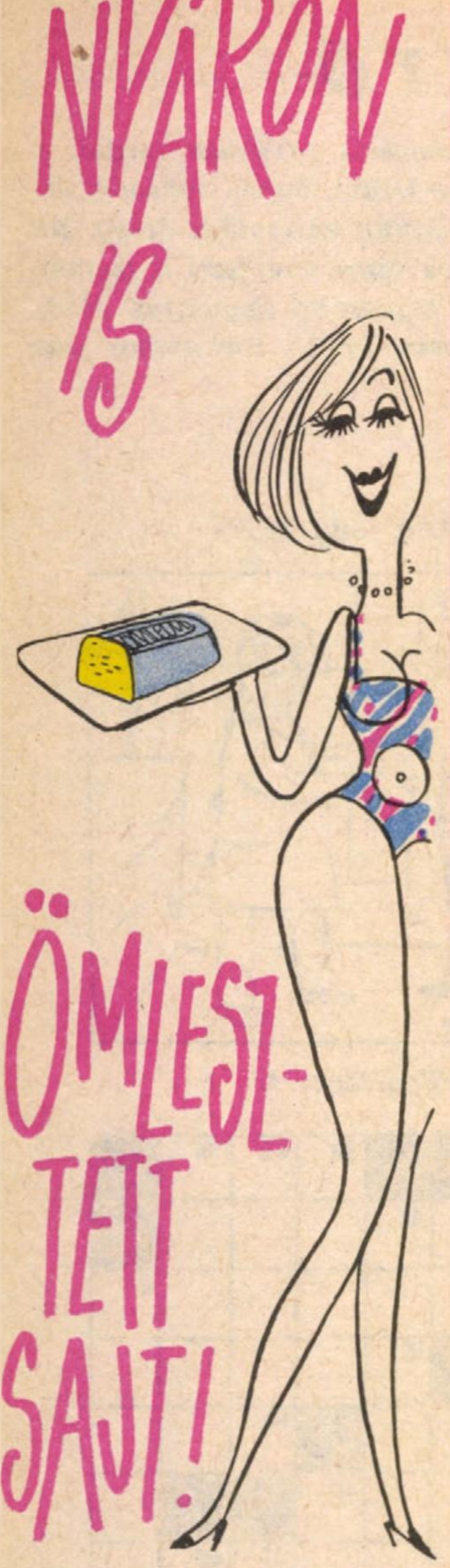

NYÁRON IS
ÖMLESZTETT SAJT!

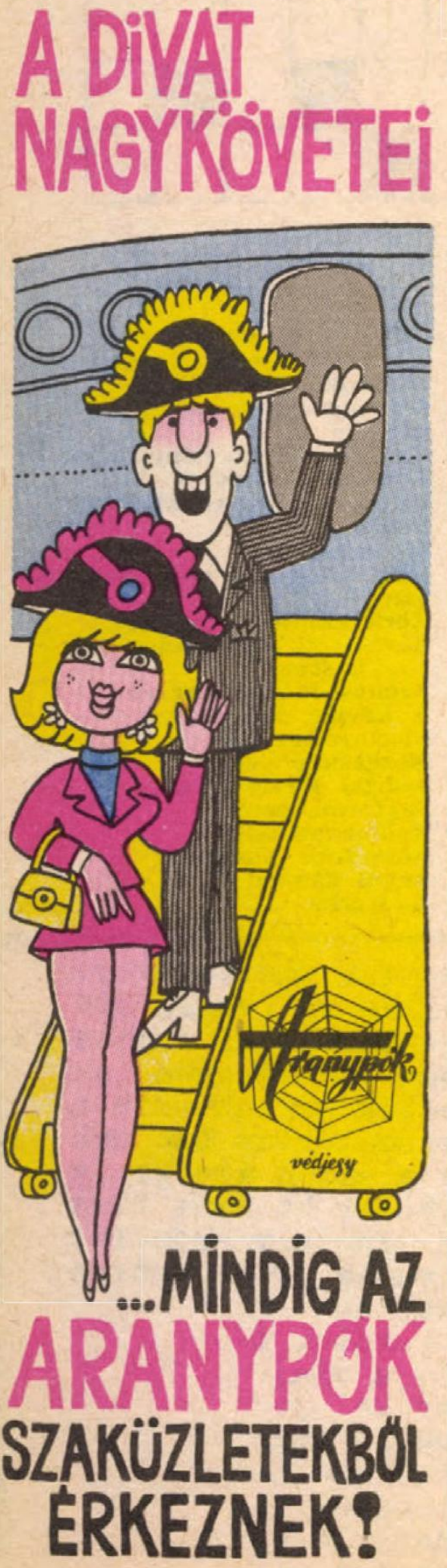

A DIVAT NAGYKÖVETEI
Aranypók
védjegy
...MINDIG AZ ARANYPÓK SZAKÜZLETEKBŐL ÉRKEZNEK!

TÜCSÖK és BOGÁR

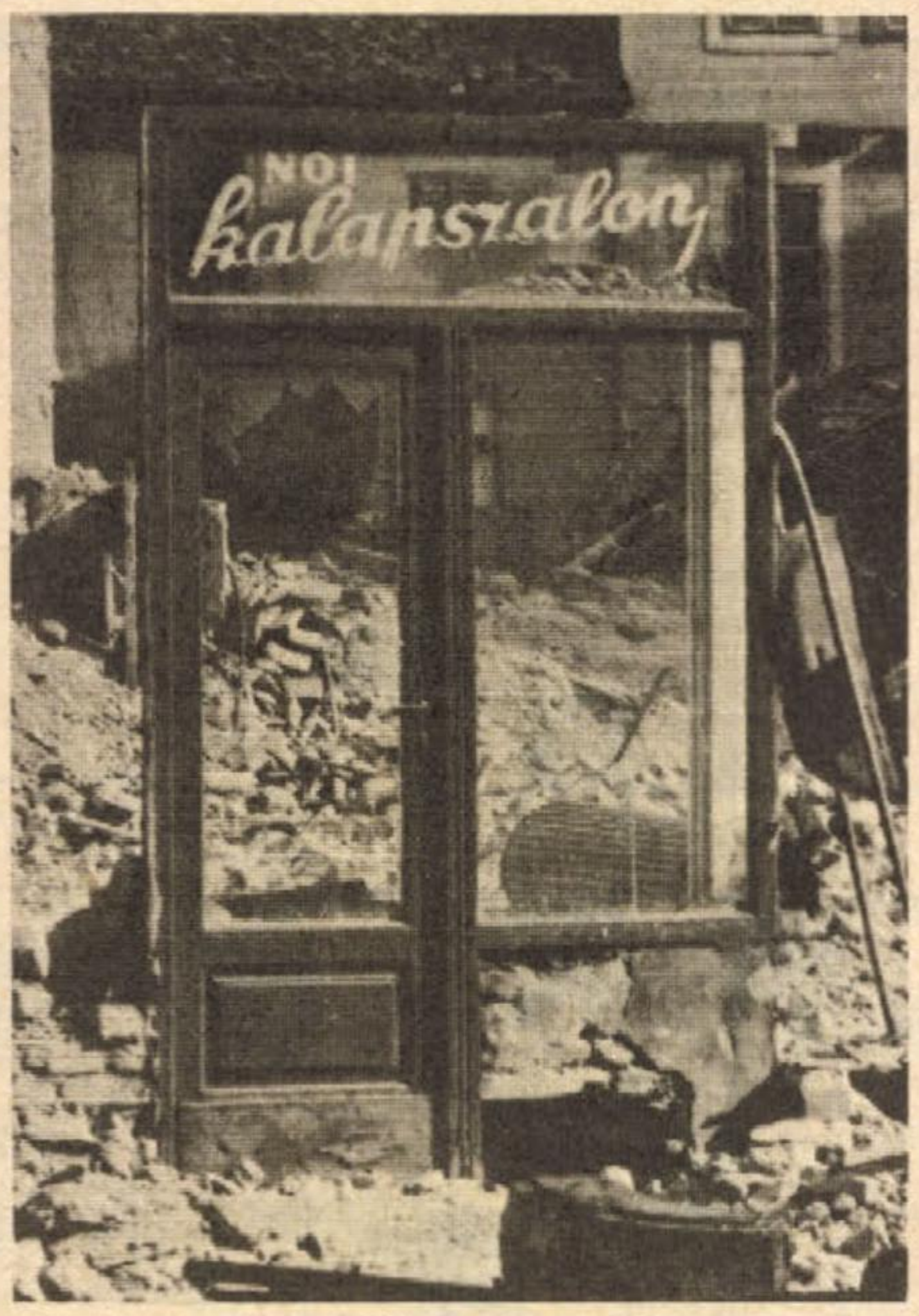
NŐI
kalapszalon

Elégia a tűnt idők kalapjairól.

(Győrött fotózta Fülöp Nándor)

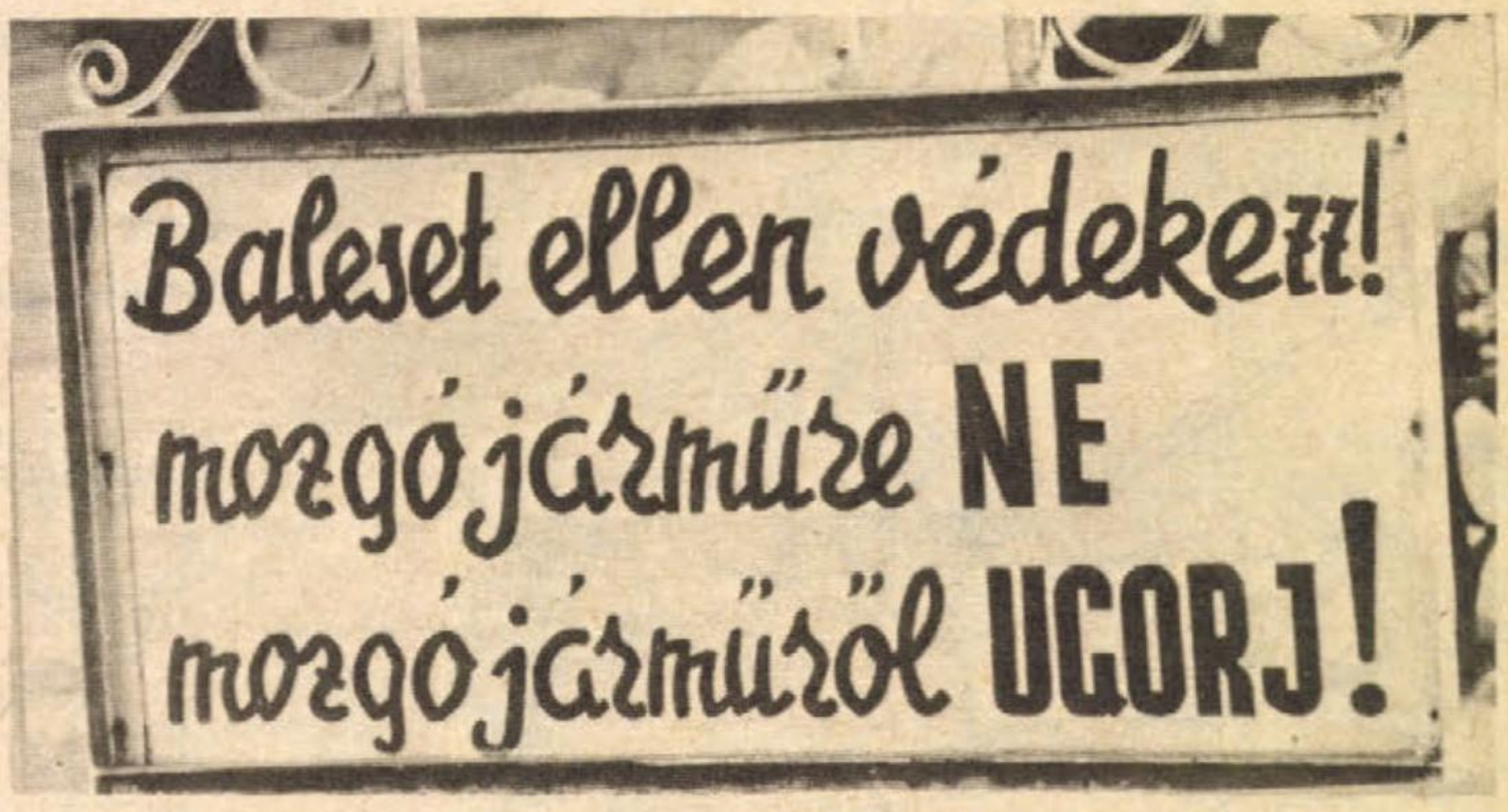
Baleset ellen védekezz!
mozgó járműre NE
mozgó járműről UGORJ!

Azért se ugrom mozgó járműről. Inkább nem védekezem baleset ellen.

(A Nyugati pályaudvaron fényképezte Dékán István)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

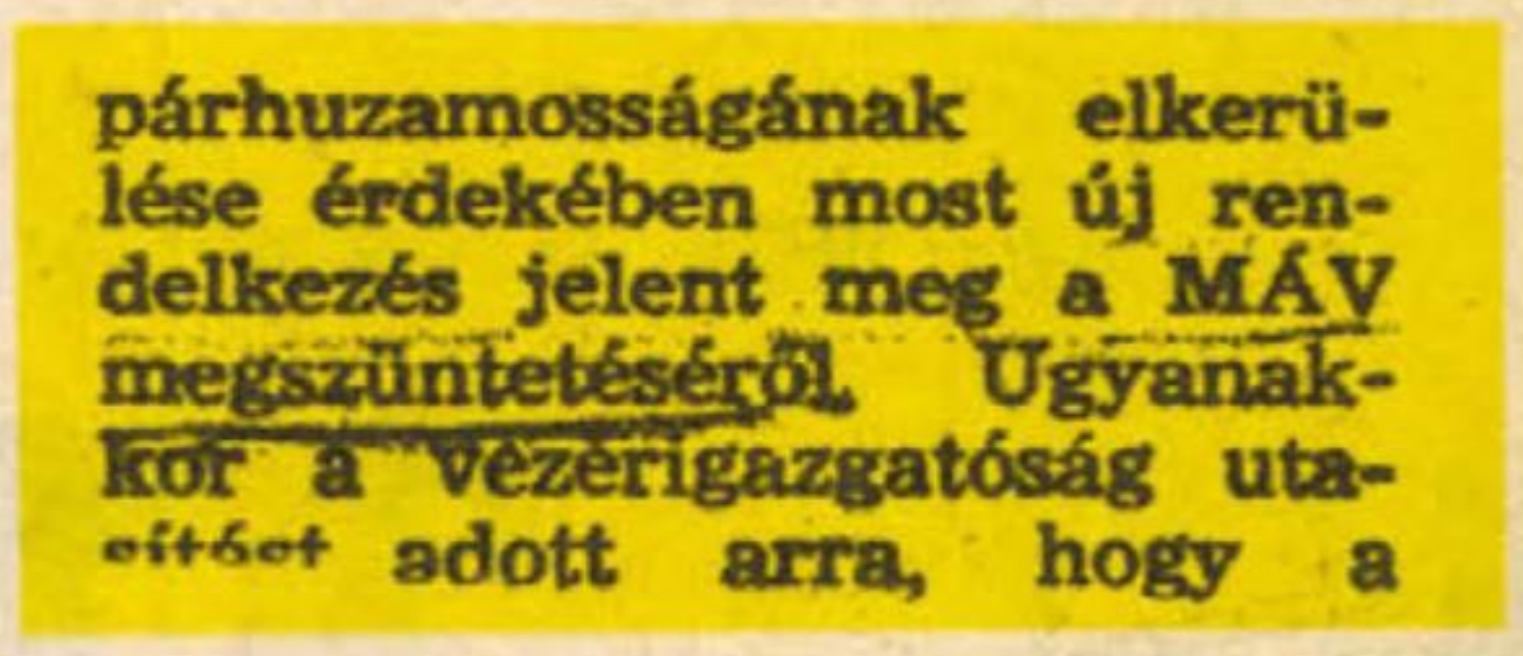

párhuzamosságának elkerülése érdekében most új rendelkezés jelent meg a MÁV megszüntetéséről. Ugyanakkor a vezérigazgatóság utasítást adott arra, hogy a

Uristen, mit kezdünk azzal a sok használt sínnel?

(A Délmagyarország c. lapból ollózta Fehér Károly, szegedi olvasónk)

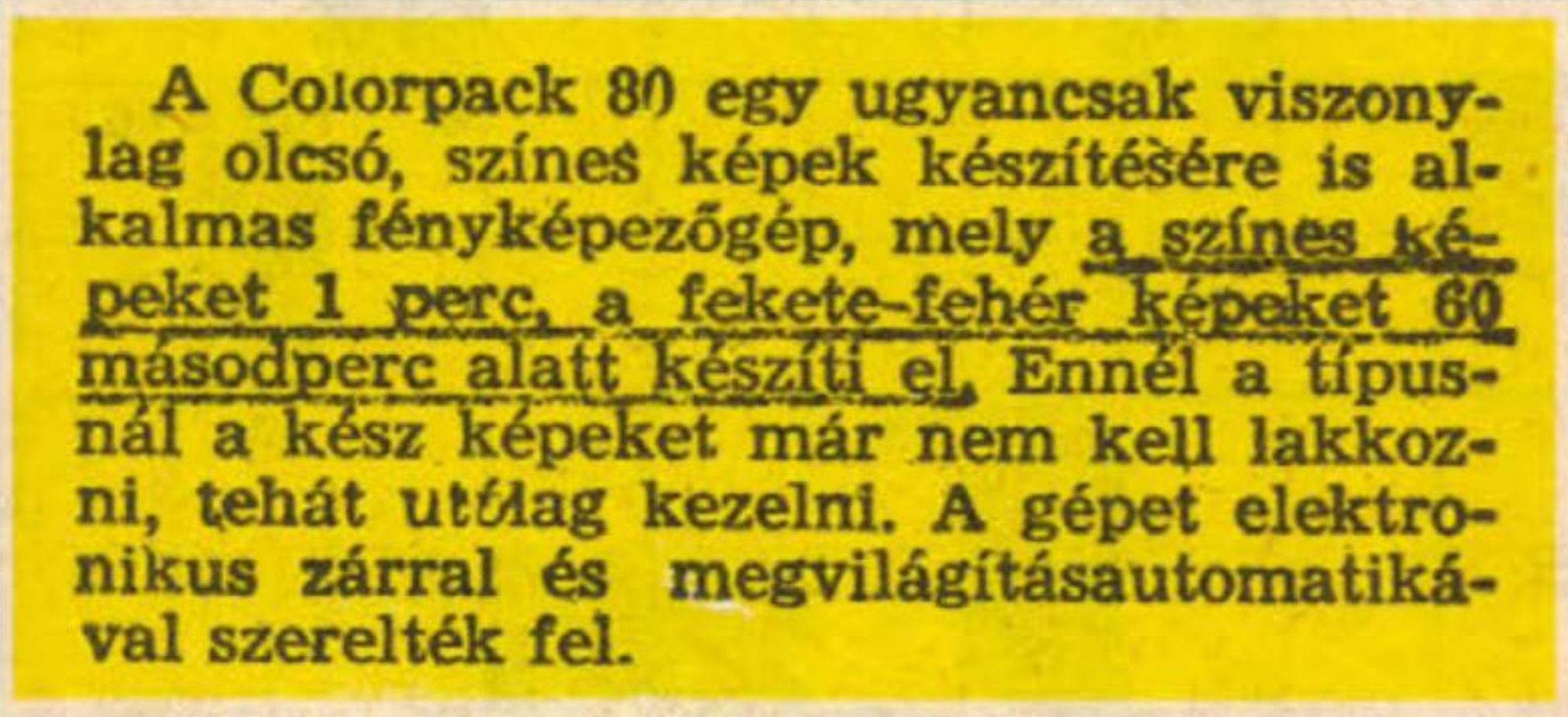

A Colorpack 80 egy ugyancsak viszonylag olcsó, színes képek készítésére is alkalmas fényképezőgép, mely a színes képeket 1 perc, a fekete-fehér képeket 60 másodperc alatt készíti el. Ennél a típusnál a kész képeket már nem kell lakkozni, tehát utólag kezelni. A gépet elektronikus zárral és megvilágításautomatikával szerelték fel.

Megint ez az átkos megkülönböztetés!
(A Technika c. lapban észlelte Pető Gábor, lajosmizsei olvasónk)

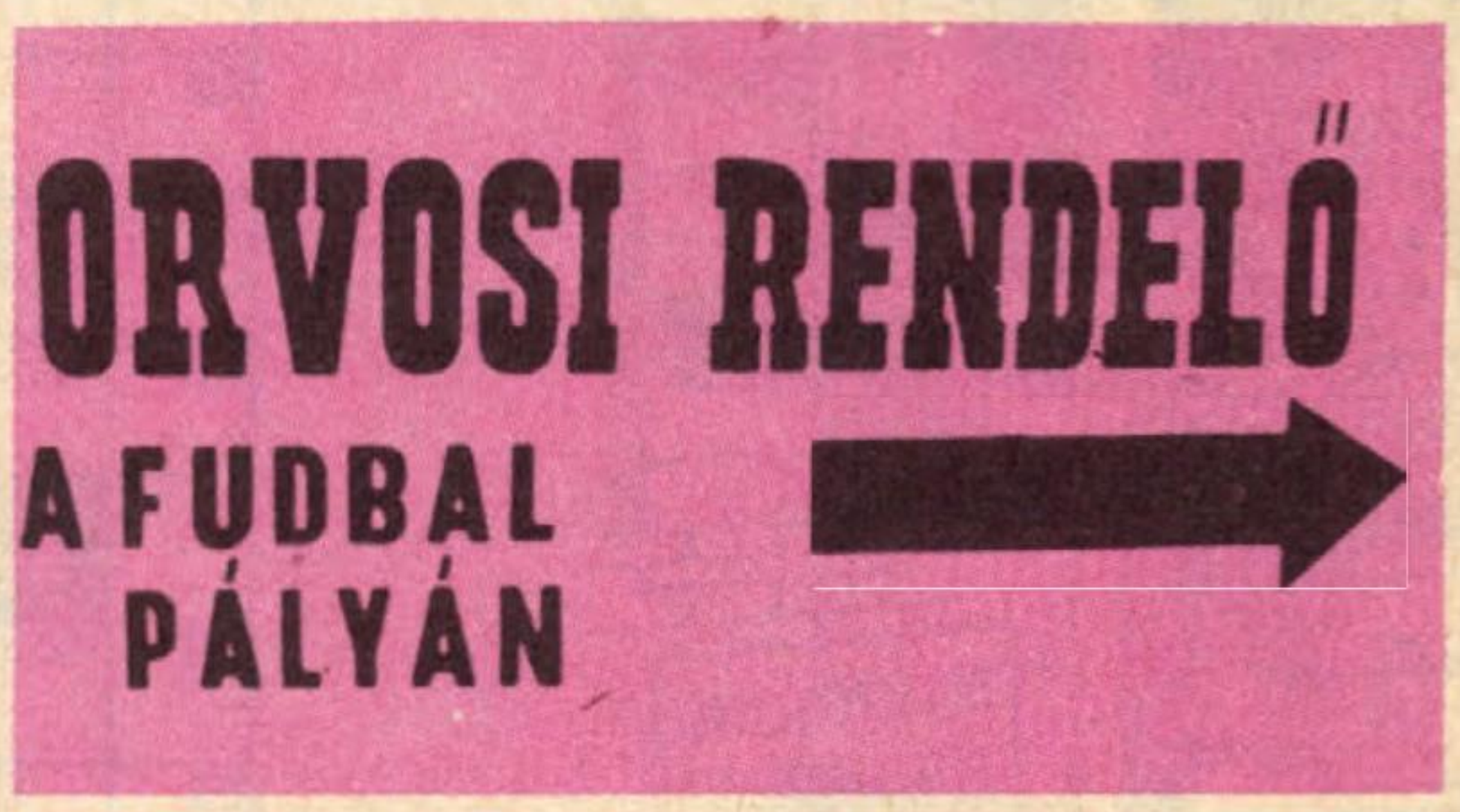
ORVOSI RENDELŐ
A FUDBAL PÁLYÁN

Fudbal?! Amilyen a játék, olyan a helyesírás?

(A sarkadi sporttelepen fotózta dr. Takács Erzsébet, gyulai olvasónk)

KONKRÉT EREDMÉNY

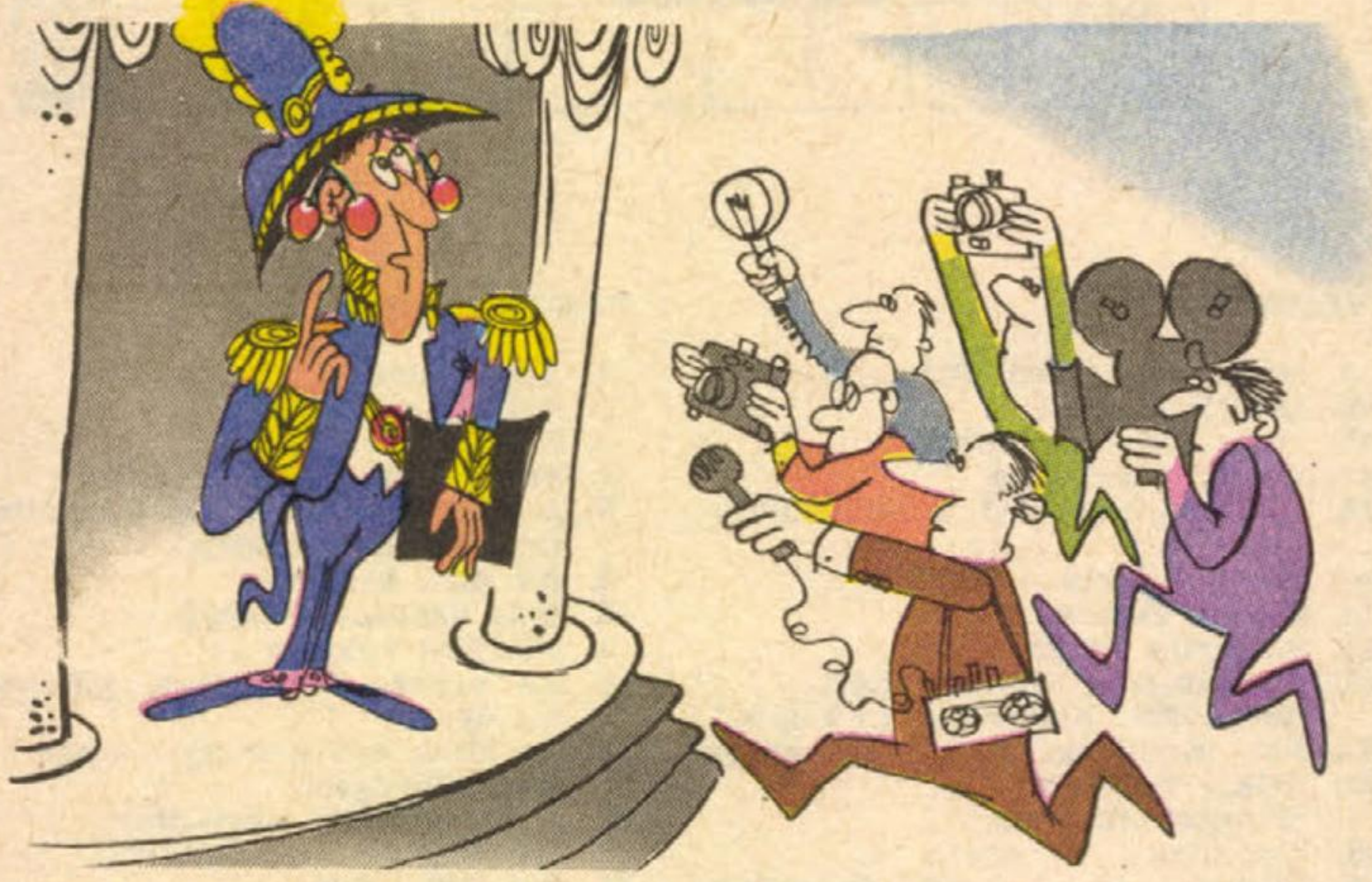

– Mint láthatják, gyümölcsöző tárgyalásokat folytatunk ...

MEGOSZTOTT LAKÁS

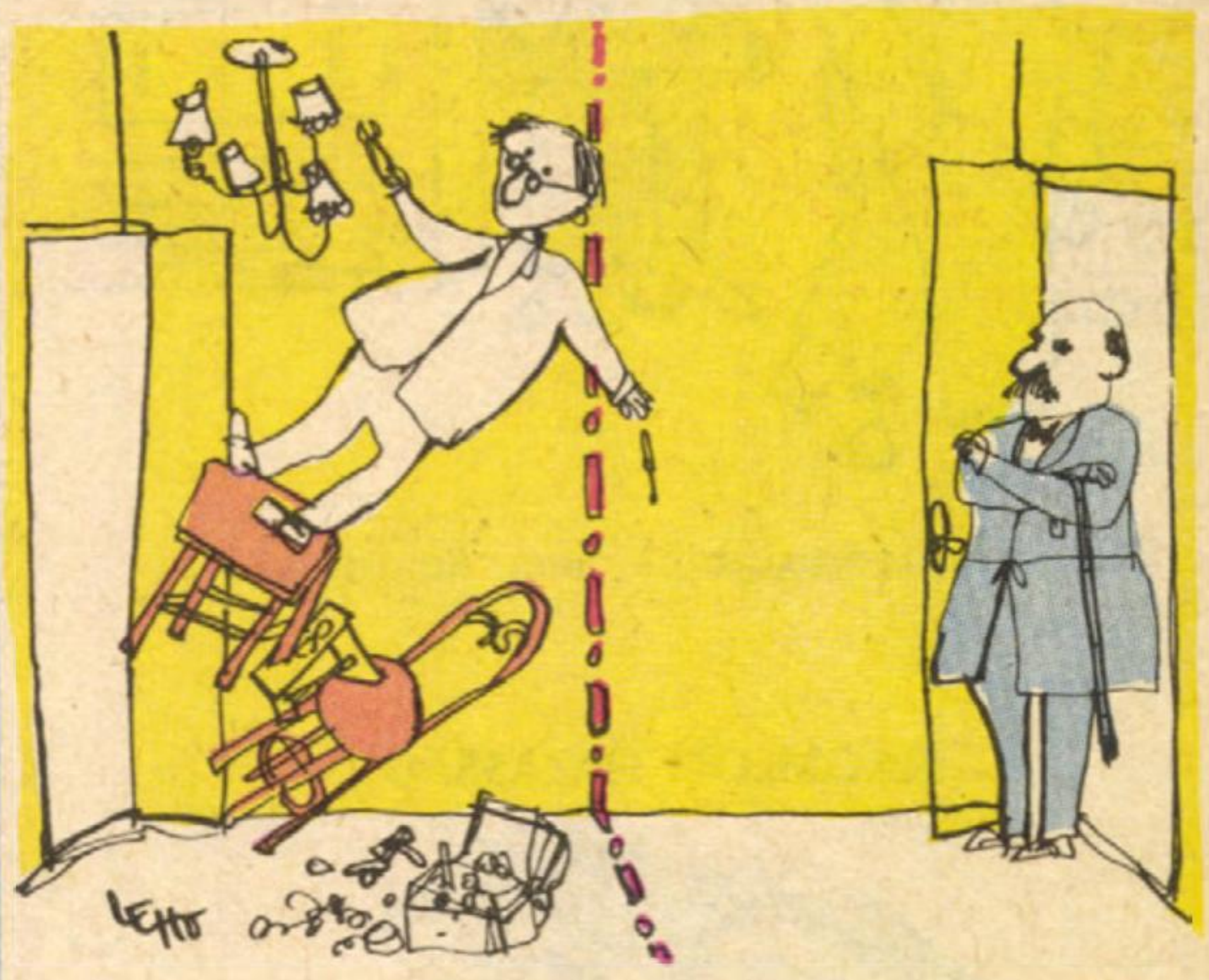

Birtokháborítás.

A MAZSOLA

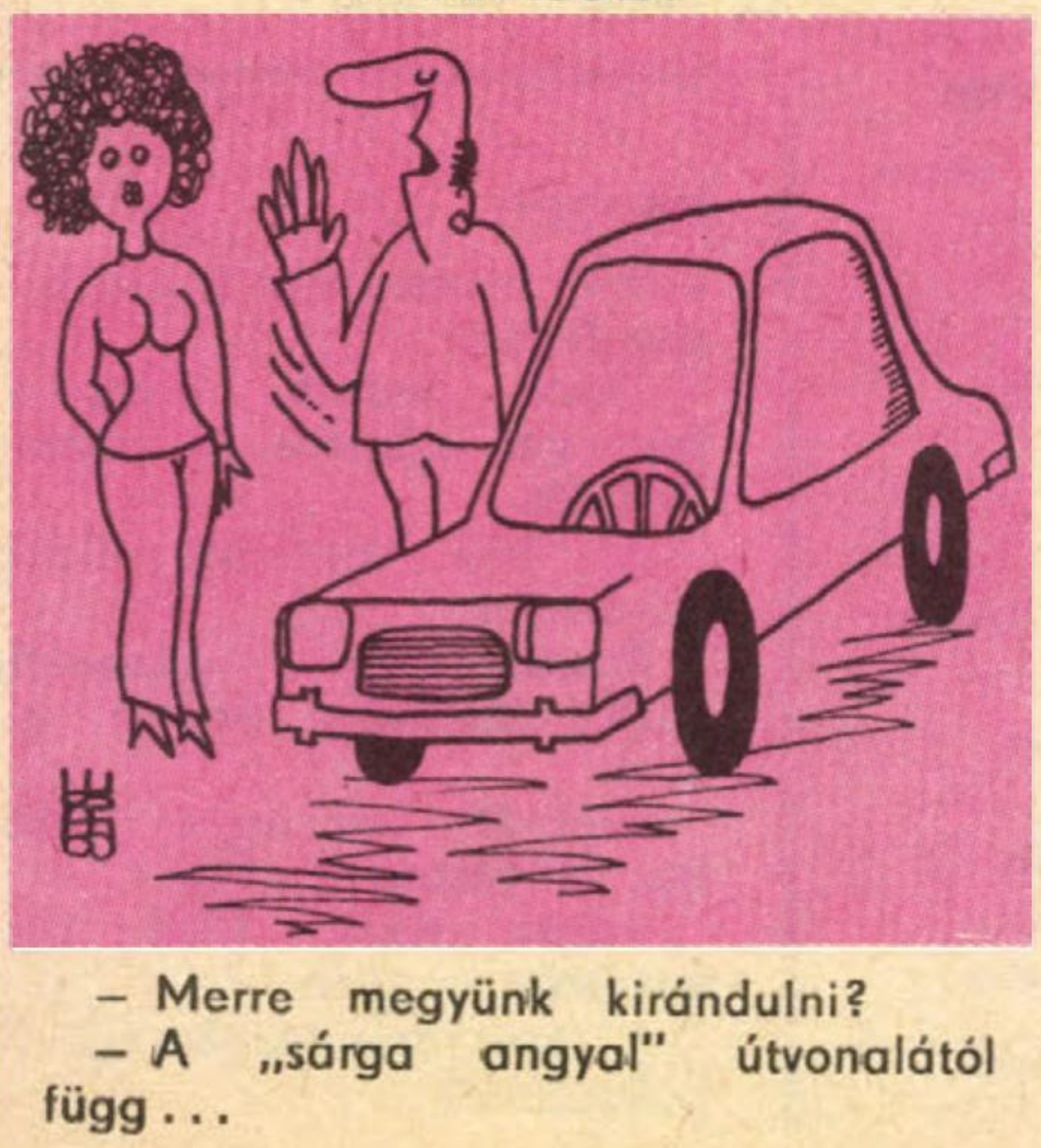

– Merre megyünk kirándulni?
– A „sárga angyal" útvonalától függ ...

IRIGYSÉG

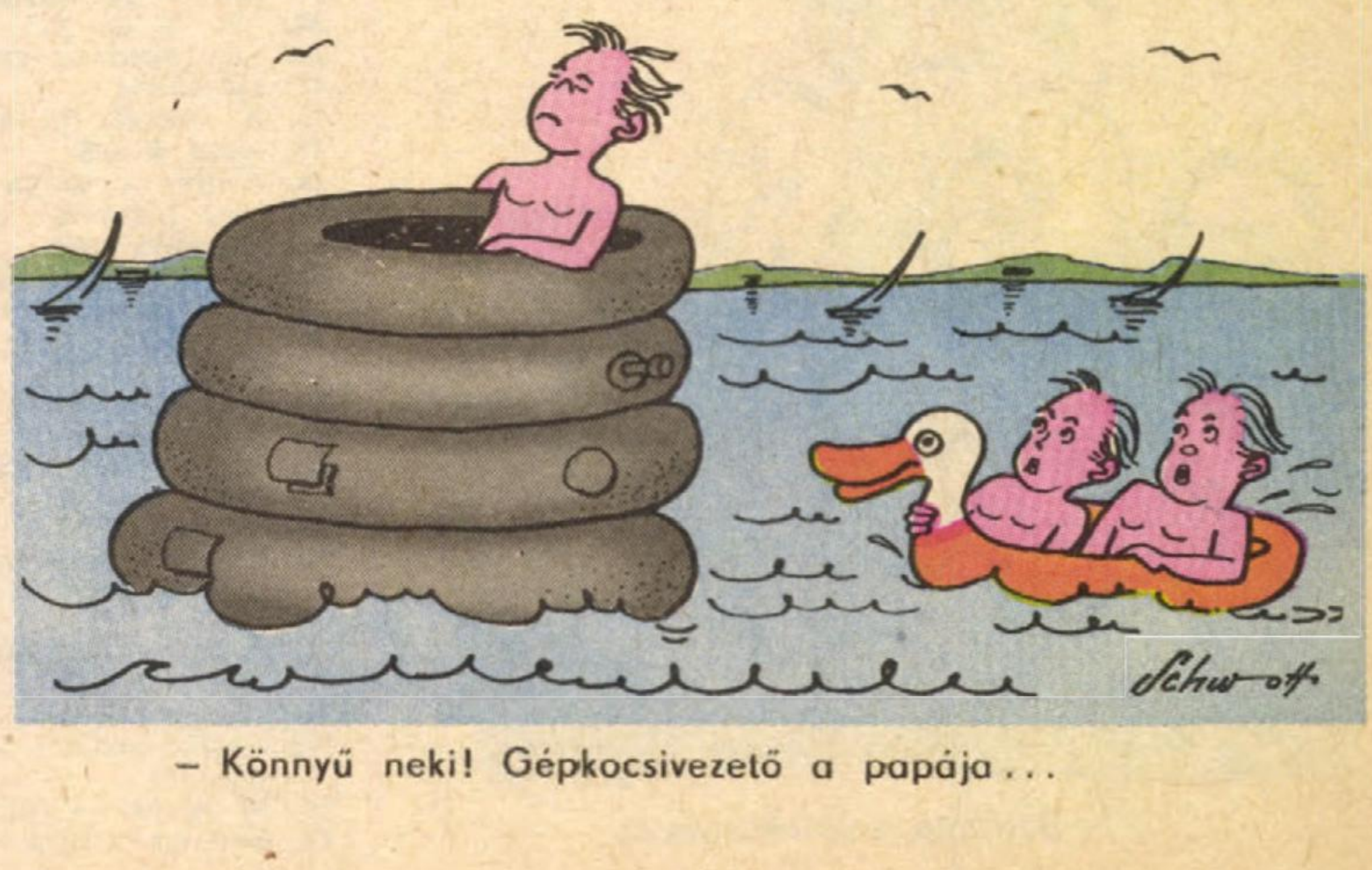

– Könnyű neki! Gépkocsivezető a papája ...

ELLENSZÉL

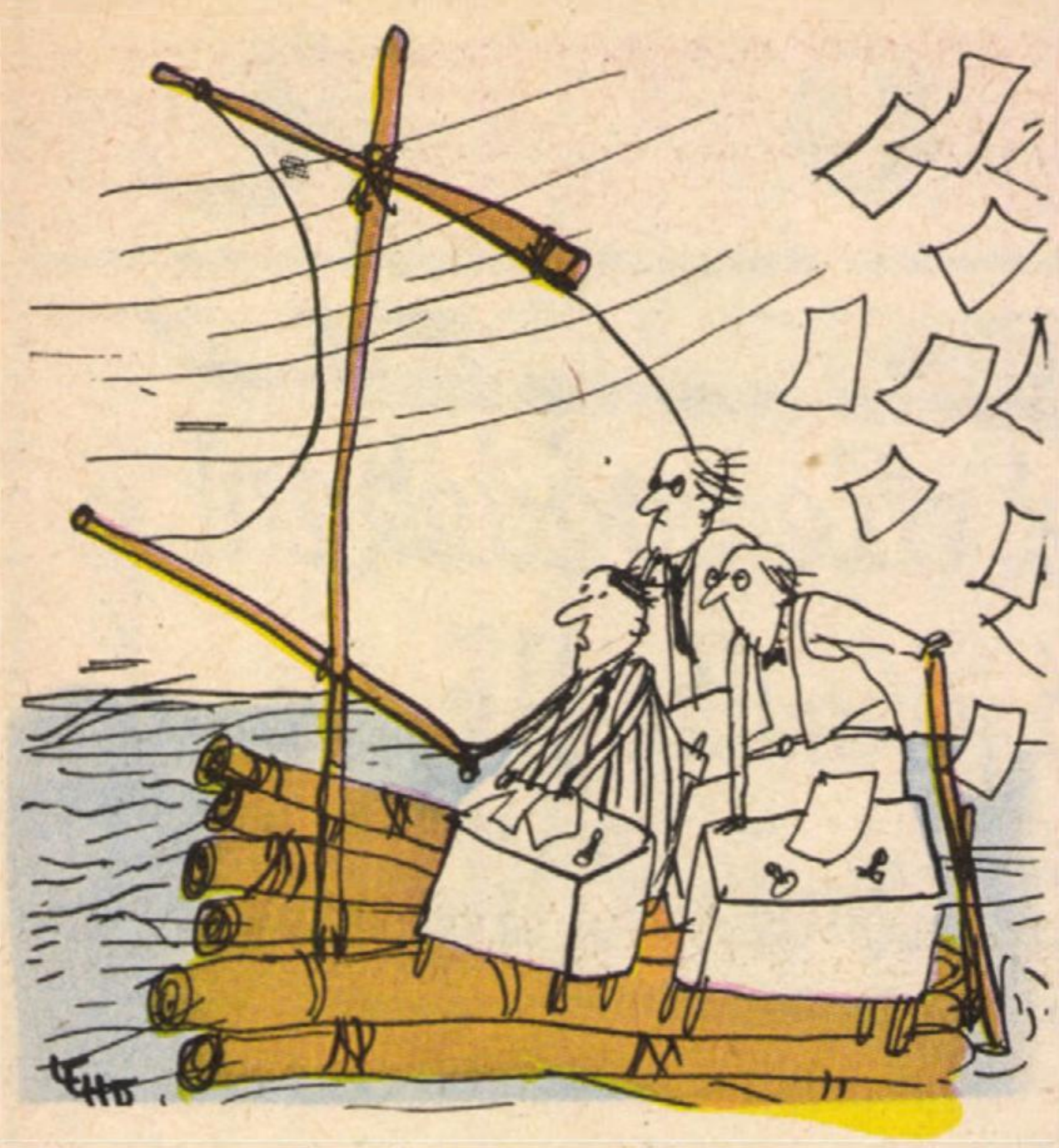

– Nem hagyták jóvá a beruházási tervünket!

AZ ÖRÖK ELÉGEDETLEN

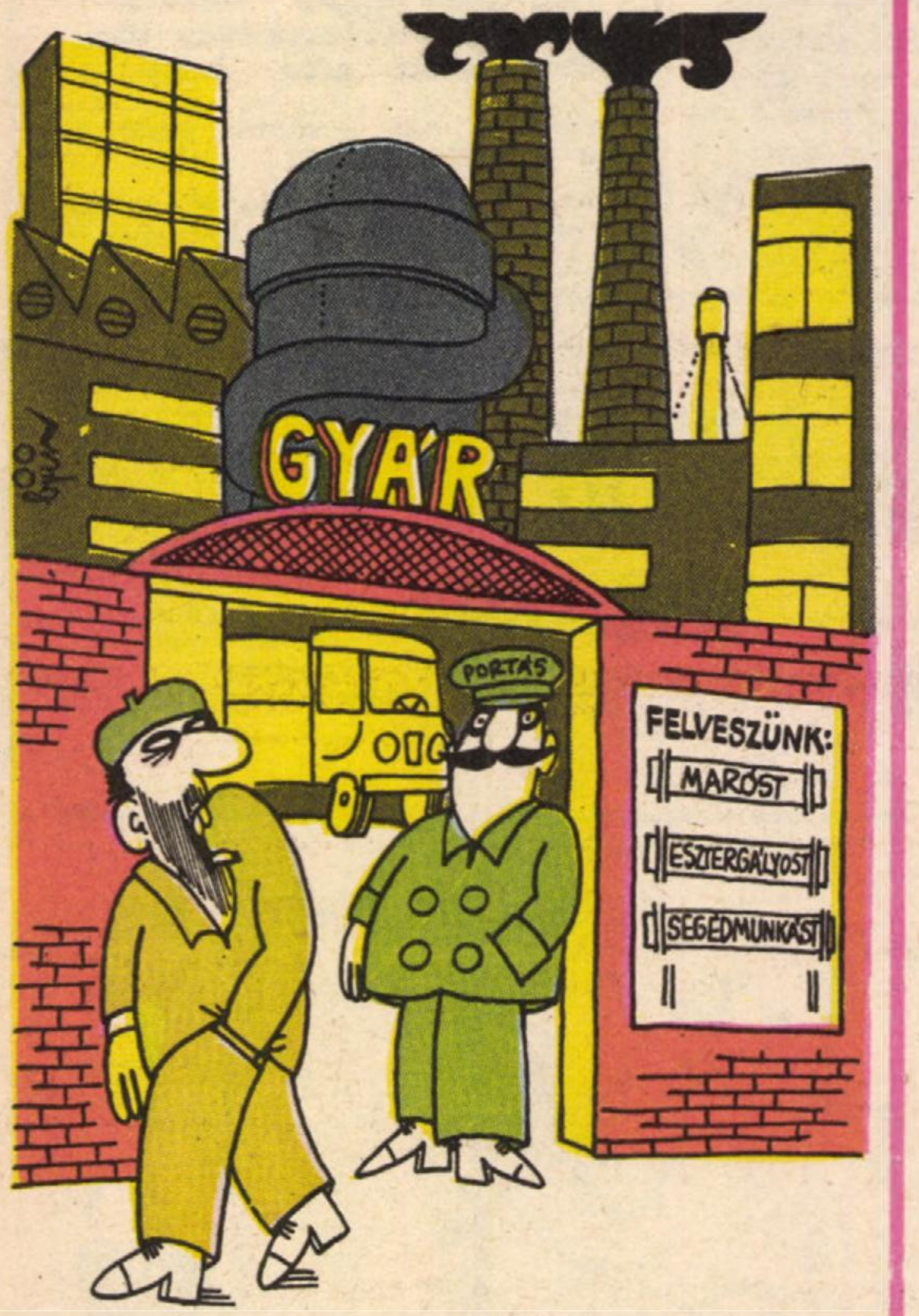

– Bezzeg vezérigazgatót nem keresnek!...

ELROMLOTT HÁZASSÁG

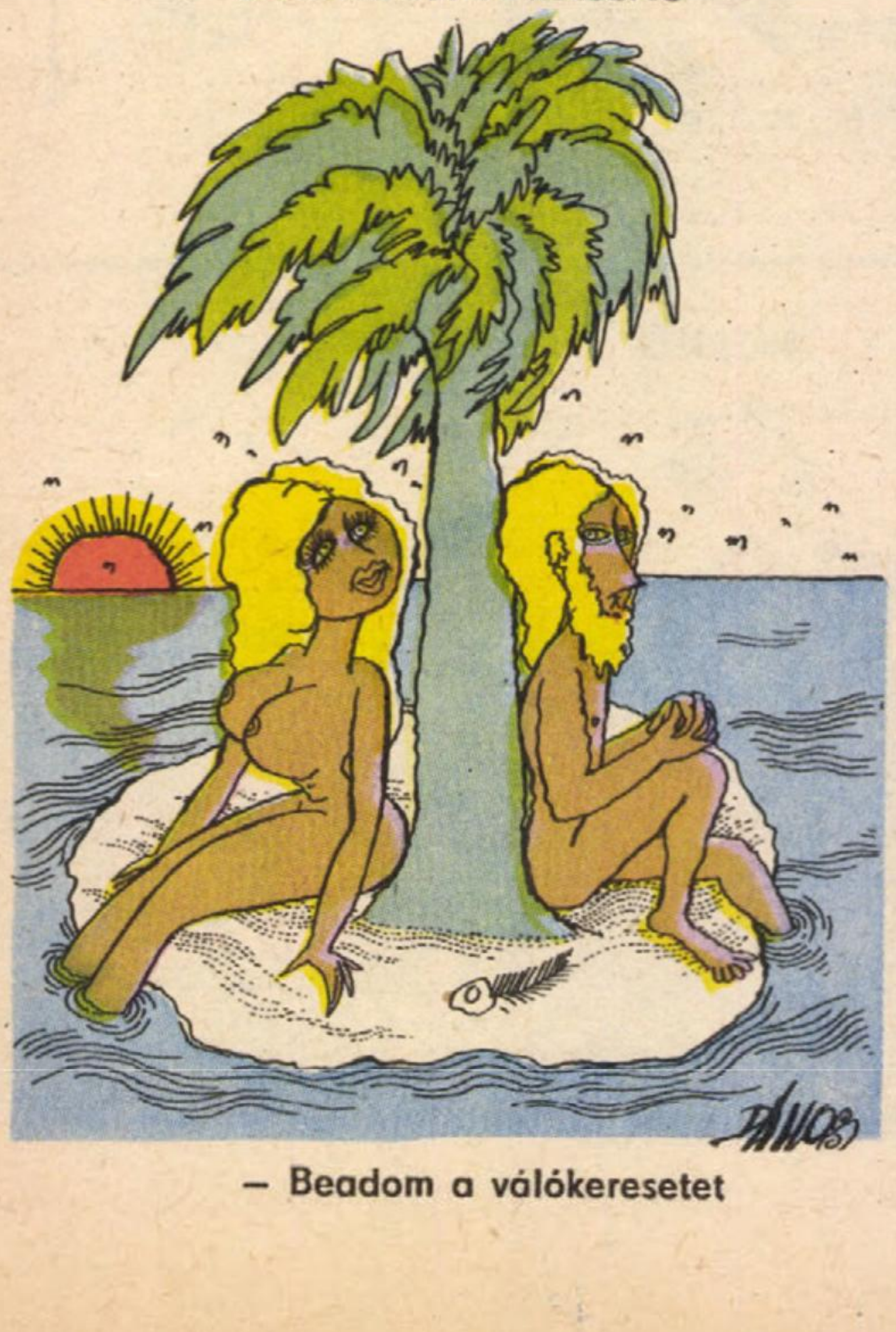

– Beadom a válókeresetet

ÍGY MÁR ÉRTHETŐ

Kapafaiék házasságát nem kíséri gyermekáldás, ezért Kapafai is orvoshoz fordul, a neje is. Az orvos Kapafaival a vizsgálat után sajnálattal közli: — Uram, önnek sohasem lehet gyereke... — Sejtettem — bólogat Kapafai bánatosan — nálunk ez családi dolog. Az anyámnak sem volt gyereke... — és amikor látja, hogy az orvos tágra mereszti a szemét, hozzáteszi: függőleges 4. Megfejtésül ezt a sort kell beküldeni legkésőbb augusztus 20-ig, kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. Háromszor száz forint jutalmat sorsolunk ki.

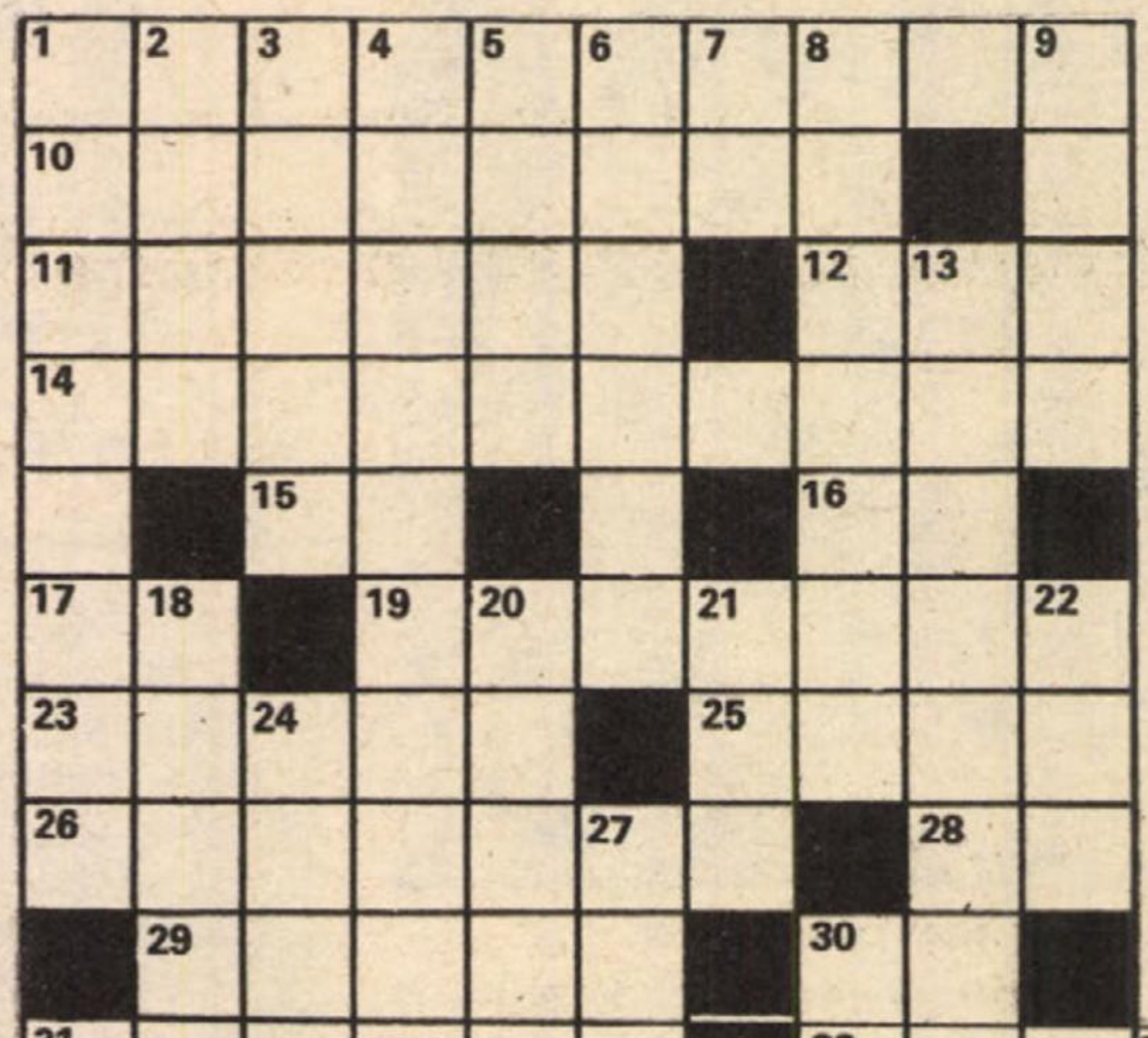

ÍGY MÁR ÉRTHETŐ

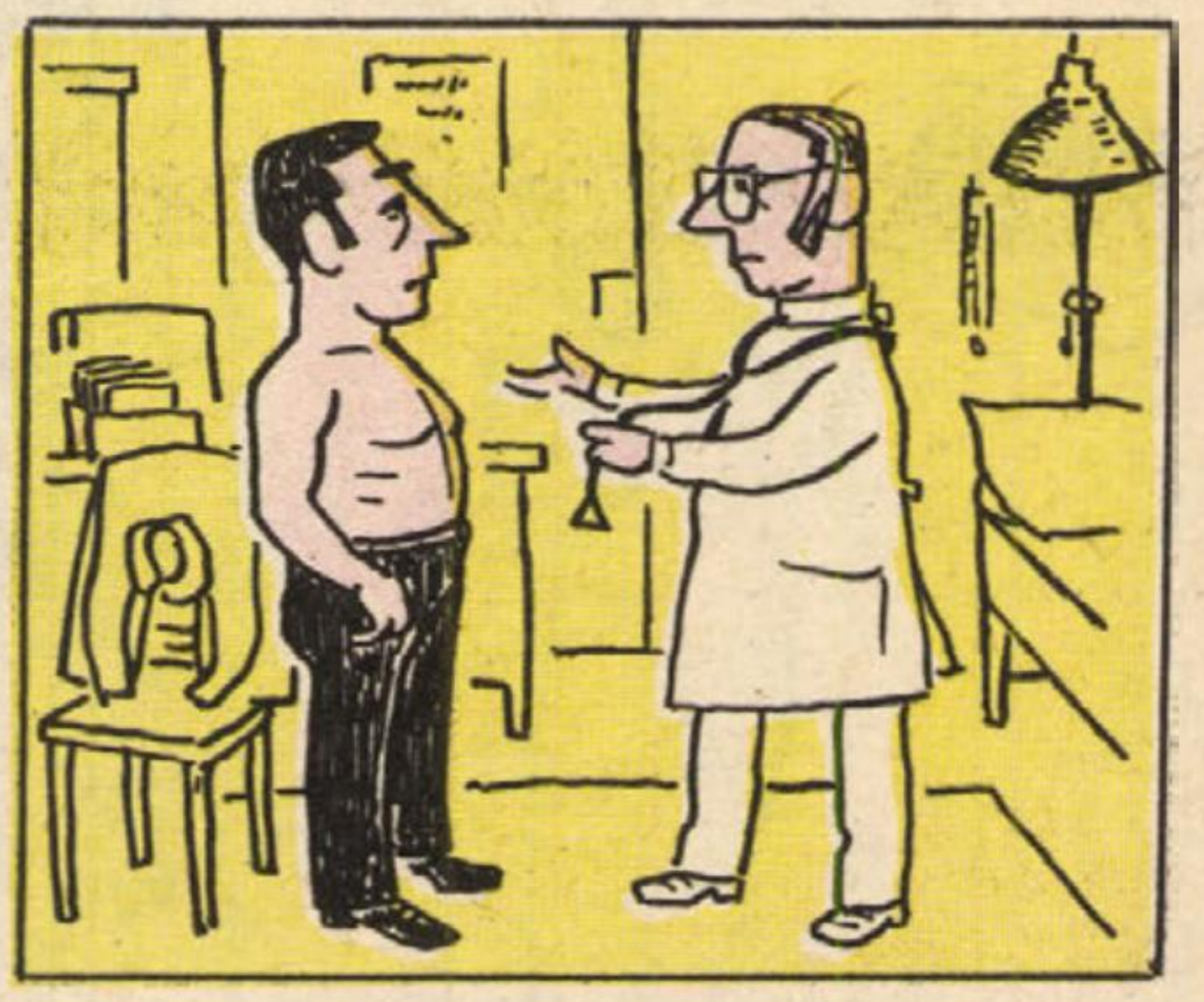

— Függőleges 4.

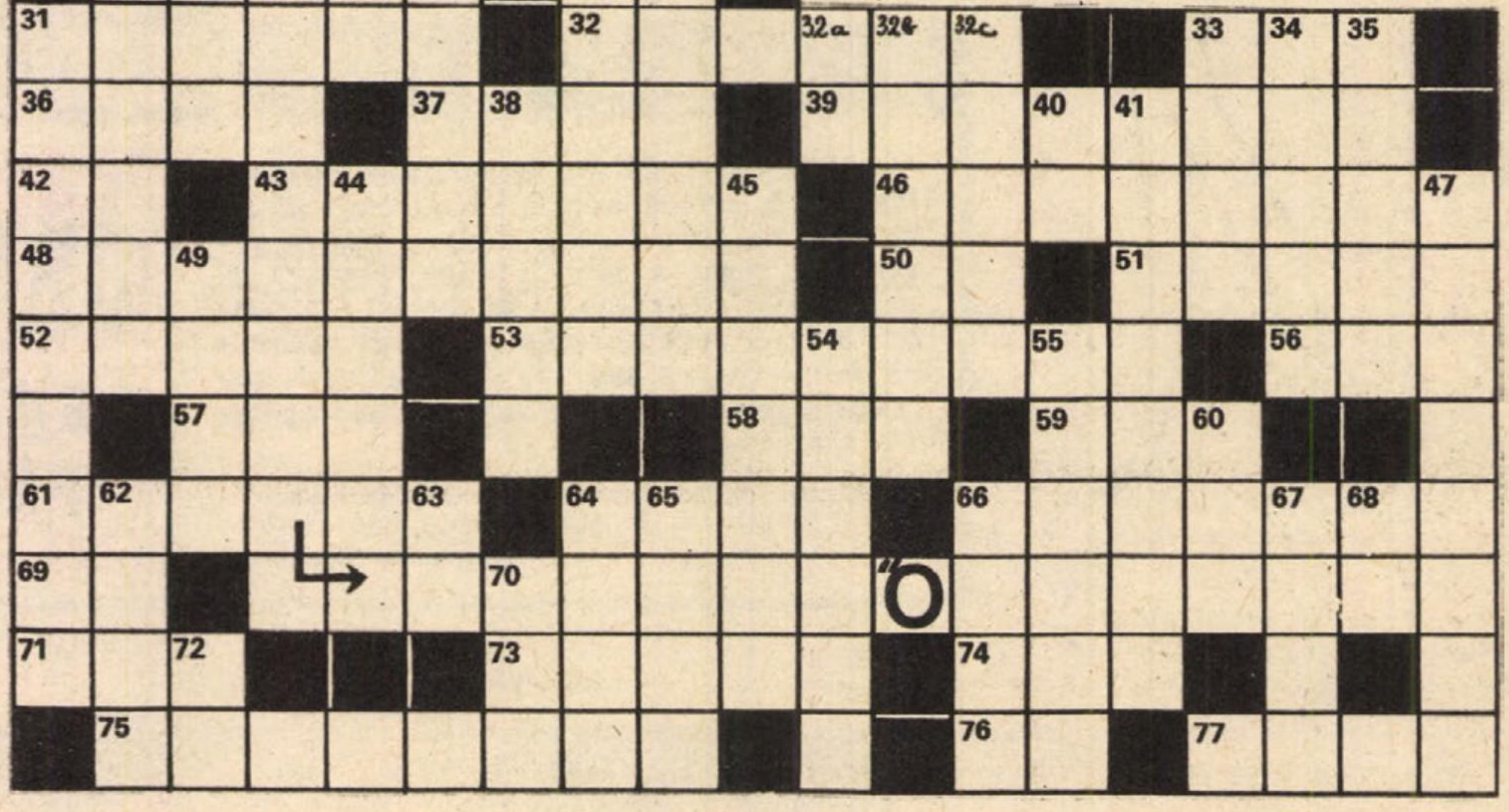

VÍZSZINTES

1. Nem ismer könyörületet
10. Dutyiba vele!
11. Nem halad a korral
12. E-vel: visszhang
14. Így tett jelentést a honvéd régen
15. Olasz névelő
16. B-vel: csomó
17. Szibériai folyó
19. Pesszimista magyar költő (1866—1933. Keresztneve: Lajos.)
23. Azt mondják, hogy aki keres
25. Ritka férfinév
26. Borogatnak vele
28. Frankfurt .. Main
29. Elhunyt nagy színművészünk (József)
30. Pénzintézeti Központ
31. Temetőben dolgozik
32. Istállóját Herakles takarította ki
33. Emlősállat, hazája Tibet
36. MS — fonetikusan
37. N. S. D. P.
39. Egy sportág súlykategóriája
42. Háziállat
43. A mesék birodalmában élnek
46. Nem költő
48. Auber operája
50. Aki jószívű
51. Európai nép
52. A döntetlen sakkjátszma
53. Epikus zenei műfaj
56. A. S. Y.
57. B. K. Z.
58. Becézett óvoda
59. A téesz dolgozója
61. Csonthéjas gyümölcsöt teremnek
64. Színművésznő
66. Hölgyek hajdanán divatos szemüvege
69. G. K.
71. A munka fizikai egysége
73. Női név
74. Jégen vágható
75. Legtöbbször a sorozó-orvos mondja
76. 50 és 500 — római számmal
77. Sovány kutya

FÜGGŐLEGES

1. Japán város
2. Oltja a szomjat
3. Erkölcs
5. Fából készült „göngyöleg"
6. A bíróság teszi, ha a vádlottat bűnösnek találja
7. Az átló közepe
8. Más szóval: fecsegő
9. Világító reklám
13. Az orosz templomok jellegzetessége
18. Az USA egyik nagy városa
20. Életszükséglet
21. A legerősebb kártyalap
22. Én vagyok — angolul
24. Francia folyó
27. Finom gúny
30. Előadóteremben sok van
31. Híres amerikai áruház
32a. Zeus kedvese
32b. Közönséges durva hangú
32c. Jeles olasz filmszínész
33. Spanyol férfinév
34. Balatoni fürdőhely
35. Az ókori perzsa birodalom alapítója
38. Sok nemzeti lobogó ilyen
40. ... soly
41. Kedves, szürke négylábúak
44. Ringatja a csípőjét
45. Dúvadak irtására kiképzett kutya
47. Időhatározószó
49. Kettes találat a régi lottójátékban
54. Körültekintő, megfontolt
55. Harcászati szakkifejezés (... harcok)
60. Azonos mássalhangzók
62. A kaviár ‚alapanyaga"
63. Kicsinyítőképző
64. Mozgásképtelen
65. Spártai királyok neve
66. Egyforma betűk
67. Nyomasztó teher
68. Gólnélküli döntetlen
70. Angol Sámuel
72. ... icerin

FAVICC

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Nem tudom, mert a fogorvos kihúzta és otthon tartotta."

A 100 forintos díjak nyertesei:

Baumgarten Jánosné, 3525 Miskolc, Szabó L. u. 4.

Szélpál Ferencné, 1163 Bp. Névtelen u. 8/b.

Vajda Béla, 1068 Bp. Benczúr u. 35/c.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
nemtudommertafogorv
éliás ra reagál sio
germanium ks ramses
ema  másodlagos ink
rébék sellak szia i
krematorium bzo nuh
é a rák n áme ko ju
reuter koccint tesz
d  inota viszontlát
évekig brios szolga
surinam ik
 kutatok i
éo a olaj
sv ke .rov
oázis gigi
tre zha hz
t notorius
heidelberg
ontartotta
```

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak, Egy újszülöttnek minden vicc új.

Pistike elmélyülten piszkálja az orrát a buszon. Egy néni megsokallja.

— Mondd fiacskám, nincs zsebkendőd?

— Van, néni kérem. De anyukám megtiltotta, hogy bárkinek is kölcsönadjam.

— Uram, ön húzta ki a lányomat tegnap a Dunából?

— Én voltam kérem, de igazán, szóra sem érdemes.

— Hogyhogy szóra sem érdemes? És hová lett a lányom retikülje?

*

Az öreg Kragujevác bácsit vizsgálja az orvos.

— Nincs itt semmi komoly baj — mondja végül. — Csakhát megfiatalítani én sem tudom magát.

— A fene akar fiatalodni! Csak szeretnék tovább öregedni.

Az olasz vendég megnézi a számlát, aztán dühöngve hívatja a kis osteria tulajdonosát.

— Tízezer lírát kér egy vacsoráért? Igazán engedhetne valamit, hiszen kollégák vagyunk.

— Kollégák? — kérdi a tulaj. — Miért, ön is kocsmáros?

— Nem uram — mondja a kuncsaft. — Én is rabló vagyok.

*

A szolgálatvezető ráförmed a kiskatonára:

— Kovács honvéd, mért nem borotválkozott meg?

— Jelentem, megborotválkoztam.

— Ne beszéljen ostobaságot. Hiszen legalább háromnapos szőr van az arcán.

A kiskatona odanyúl, megtapogatja:

— Úristen, akkor én valaki mást borotváltam meg ebben a nagy tolongásban!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-33 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK—OTT OLVASTUK

NEMZETBIZTONSÁG

Amikor a múlt évben Henry Kissinger, Nixon nemzetbiztonsági főtanácsadója az elnök kíséretében Iránban járt, a legelőkelőbb teheráni mulatóban különös kaland hőse volt. Egy Nadja nevű hastáncosnő, az iráni főváros éjszakai életének egyik leghíresebb csillaga — beleült az ölébe. Az esemény úgy látszik, mély nyomokat hagyott a főtanácsadóban, mert amikor néhány nappal ezelőtt az iráni sah látogatást tett a Fehér Házban, Kissinger odafordult hozzá és megkérdezte: „Hol hagyta Felséged a szép Nadját?”

New York Times: „A jelenlevők szerint a sah rápillantott Kissingerre, de nem válaszolt.”

A MÁSODIK WATERLOO-I CSATA

Egy nyugdíjas angol tanító, bizonyos Tom Brown beperelte az angol kormányt. Nem kevesebb, mint 69 millió fontot követel. Az indoklás a következőképpen hangzik: Mr. Brown okmányokkal igazolta, hogy ükapja részt vett a watterlooi csatában, de a Napóleon feletti győzelem után az angol katonáknak juttatott húsz fontnyi hálapénzt nem kapta meg. A tanító úr kiszámította, hogy 1815 óta évi 10 százalékos kamattal az ükapa húsz fontja 69 millióra szaporodott. „A végsőkig fogok küzdeni örökségemért” — nyilatkozta Mr. Brown az angol televíziónak.

A pert kora ősszel tárgyalják.

SZEX-TERROR

A polgárháború-dúlta Belfast, az északír főváros Ardoyne nevű különösen veszedelmes negyedében új falragaszok jelentek meg az utcákon. Felírásuk így hangzik: „Ne ess kísértésbe, figyeld Őt!” A plakát világossá teszi, mitől nem szabad kísértésbe esni: egy ablak mögött csábos sztriptízt végző női alak látható a falragaszon. S az „Ő”, akit figyelni kell: a szomszédos sötét ablak mögött rejtőző gépfegyveres támadó. Az angol hadseregparancsnokság azért ragaszttatta ki a plakátot, mert ebben a városrészben a szélsőséges terrorszervezetek új harci módszert alkalmaznak. Éjszakánként az őrjáratok figyelmét megvilágított ablak mögött lejátszott sztriptízjelenetekkel, sőt néha páros szerelmi jelenetekkel kötik le, s az elbámészkodó katonákat a szomszédos sötét ablakból lelövik. A 3. brit ejtőernyős ezred már több járőrt vesztett ily módon az Ardoyne-negyedben.

A NYUGALOM SZIGETE

Françoise Sagan, a hírneves, ám vitatott értékű francia írónő bejelentette, hogy elköltözik Franciaországból. A rádiónak adott nyilatkozatában azt mondta, hogy az ujsagok már annyi mindennel megvádolták — alkoholizmustól a kábítószerfogyasztásig —, hogy úgy érzi, nem tud nyugodtan dolgozni Franciaországban, és olyan helyre kell költöznie, ahol az emberi szabadságjogokat messzemenően tiszteletben tartják.

A kiválasztott hely: egy farm Írországban, közel az északi határhoz.

KÖTELESSÉGTUDÓ KUTYUS

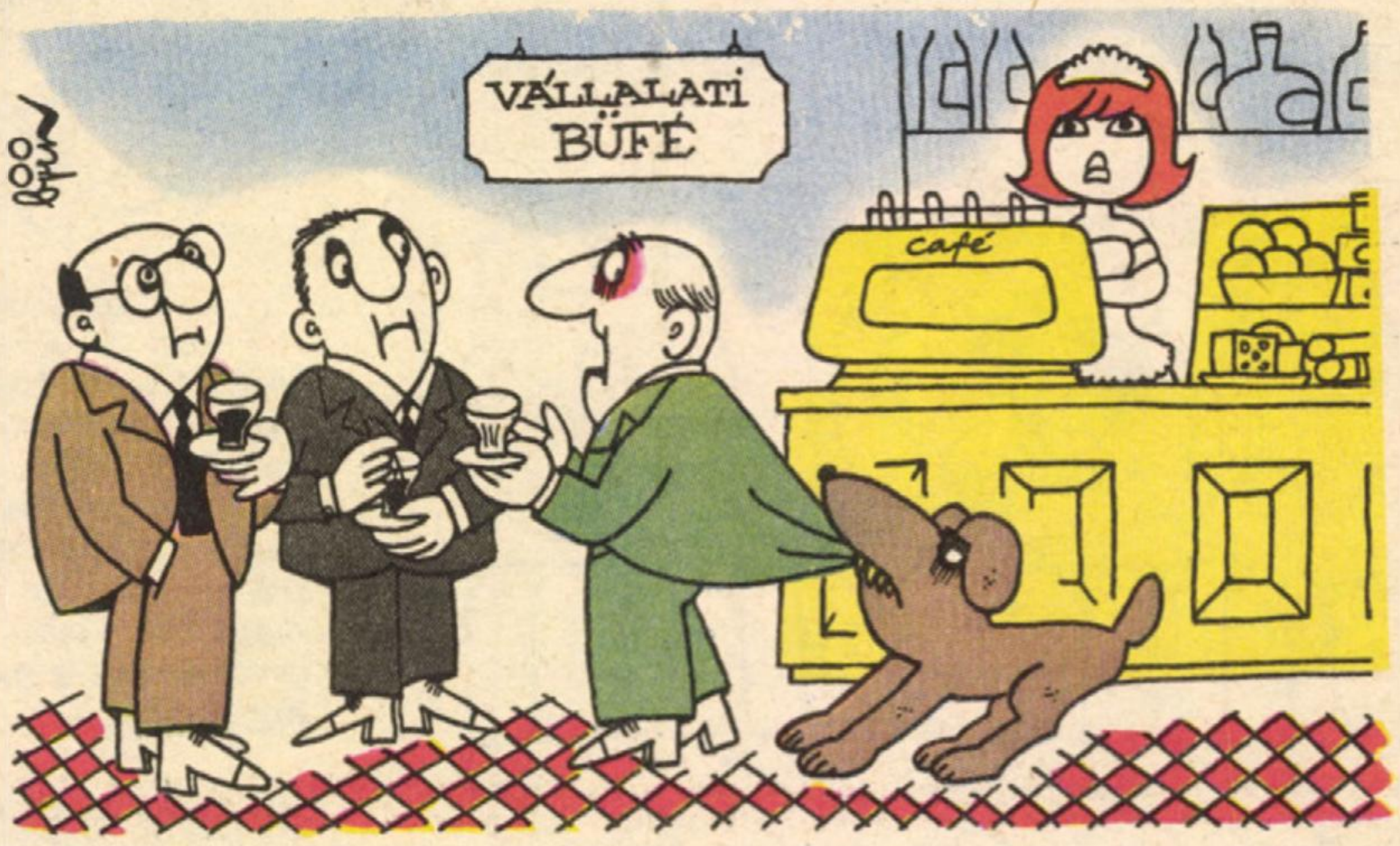

– Most már mennem kell, várnak a telefonnál...

ÉJFÉLKOR

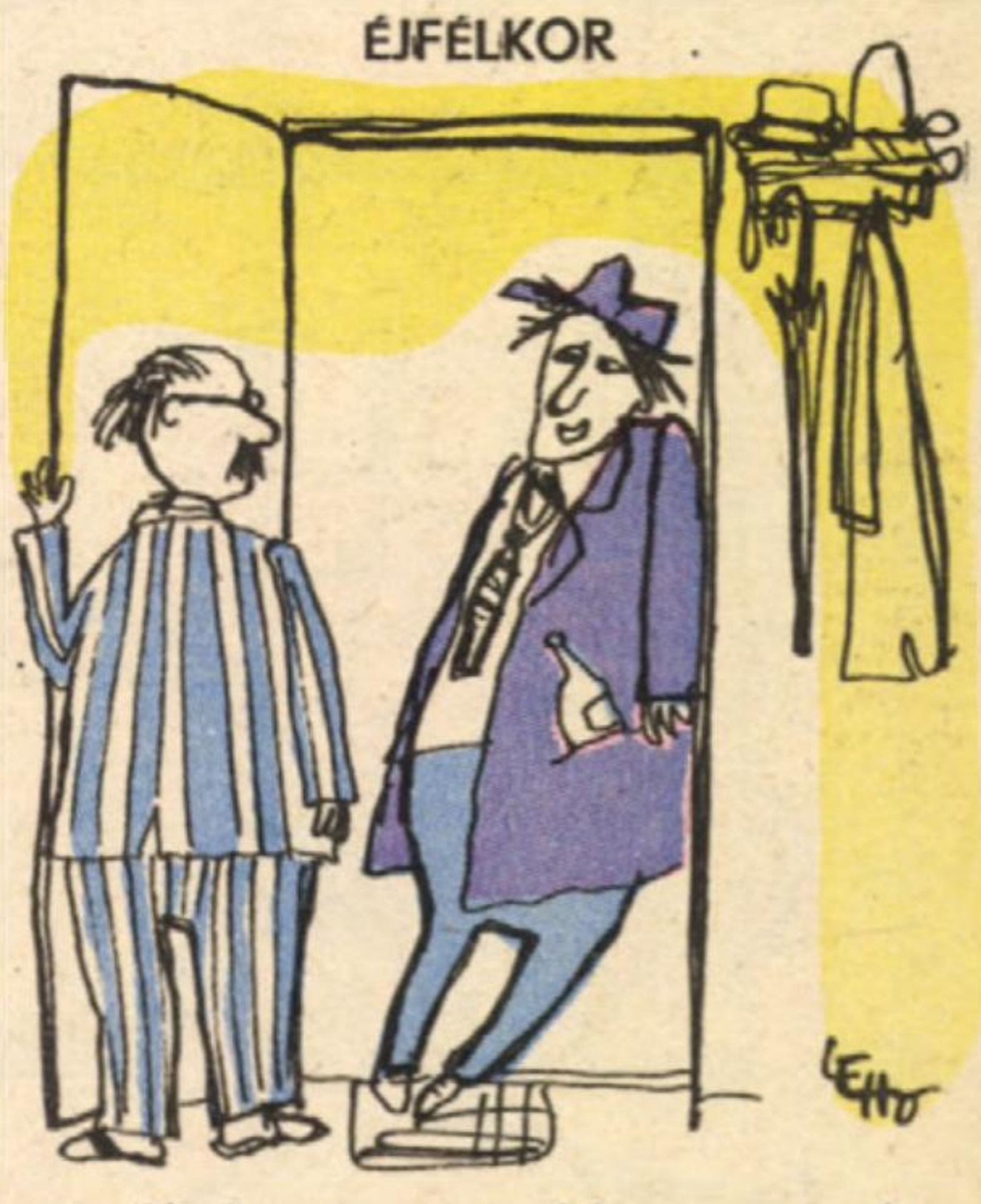

– Kedves szomszéd, nem adna addig nekem menedékjogot, amíg kijózanodom?

FOGYÓKÚRA MAGYAR MÓDRA

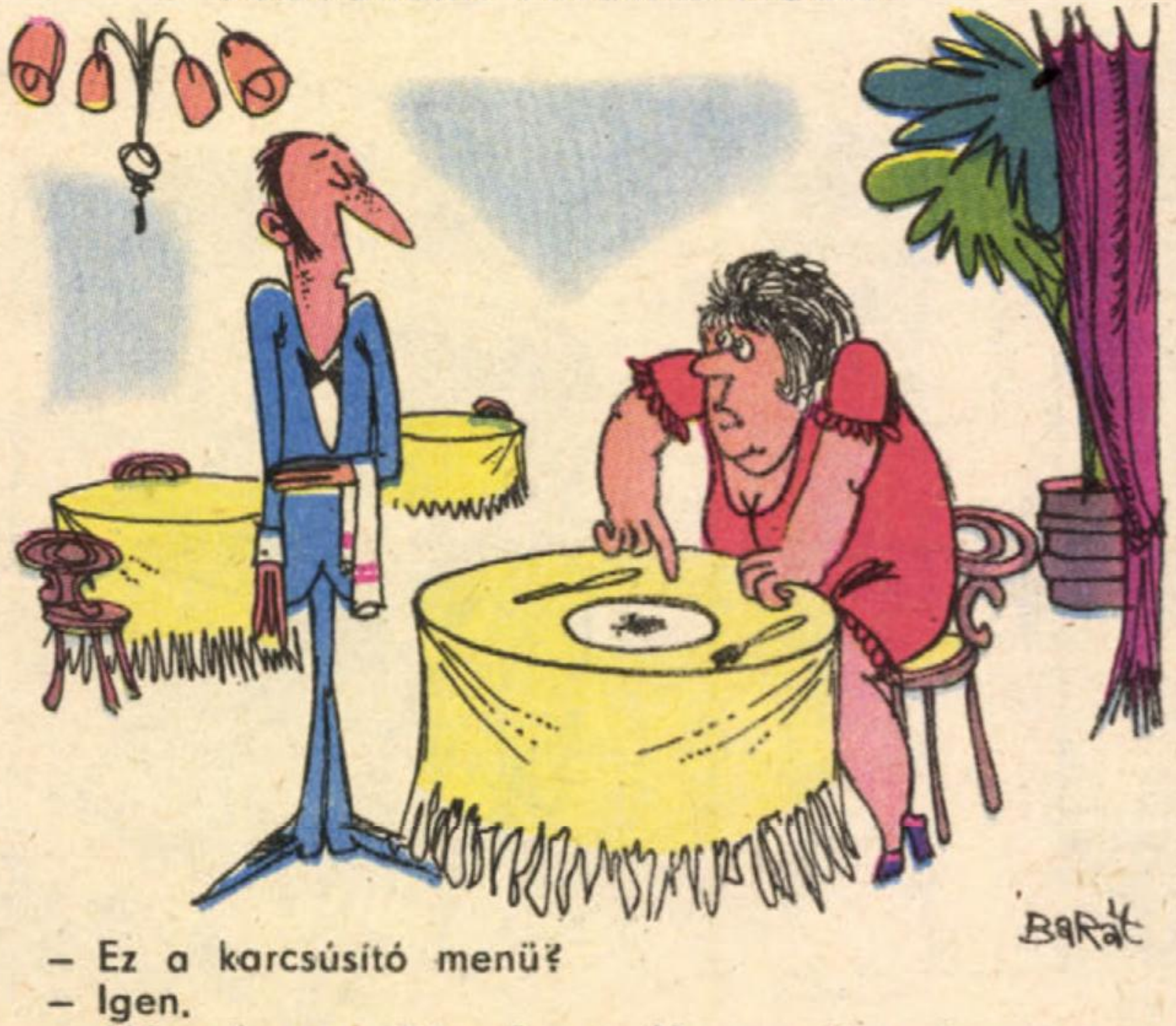

– Ez a karcsúsító menü?

– Igen.

– Akkor hozzon 25 adagot. Nagyon karcsú szeretnék lenni.

ERÉLYES FILMKRITIKUS

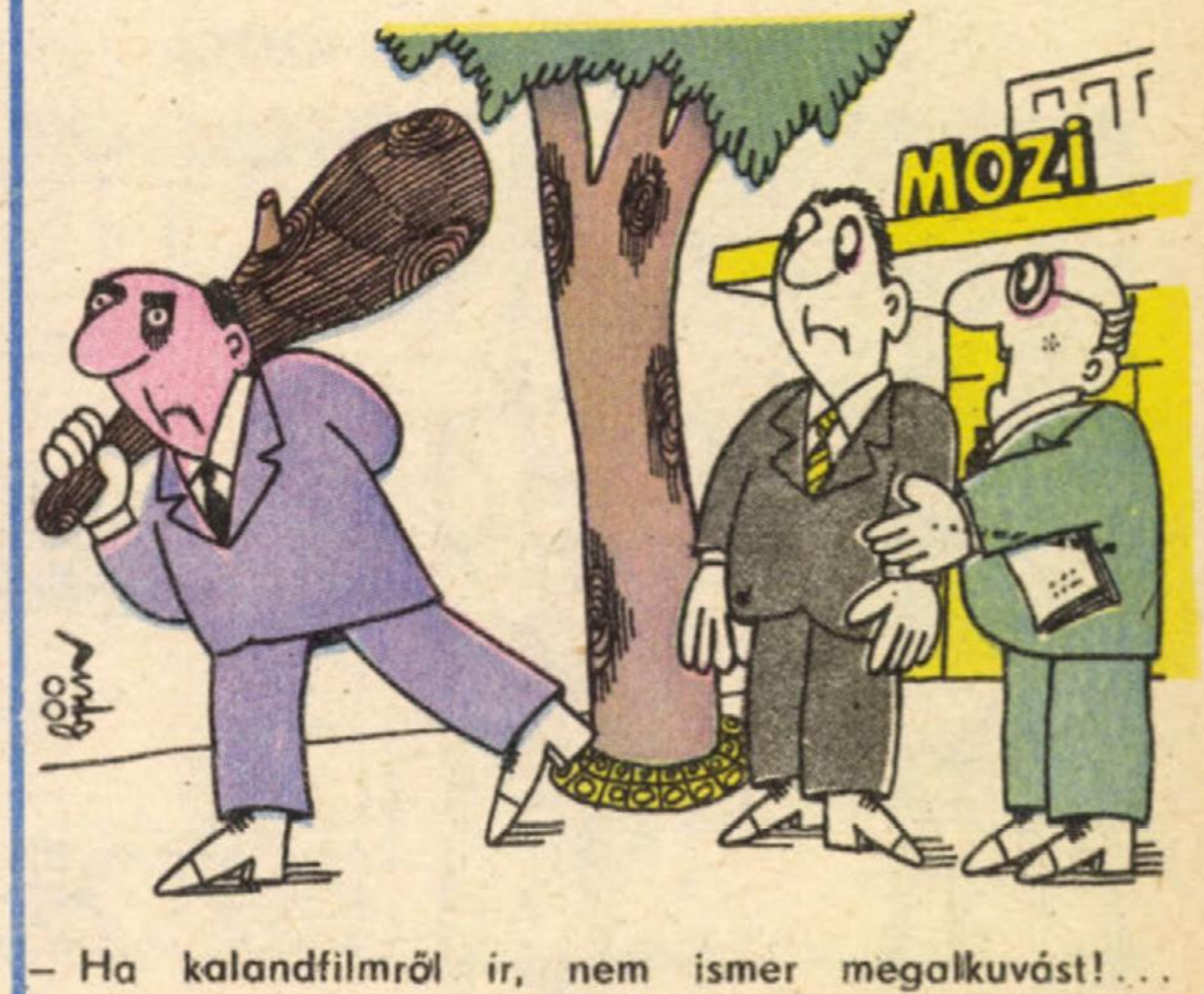

– Ha kalandfilmről ír, nem ismer megalkuvást!...

A MÁRTÍR

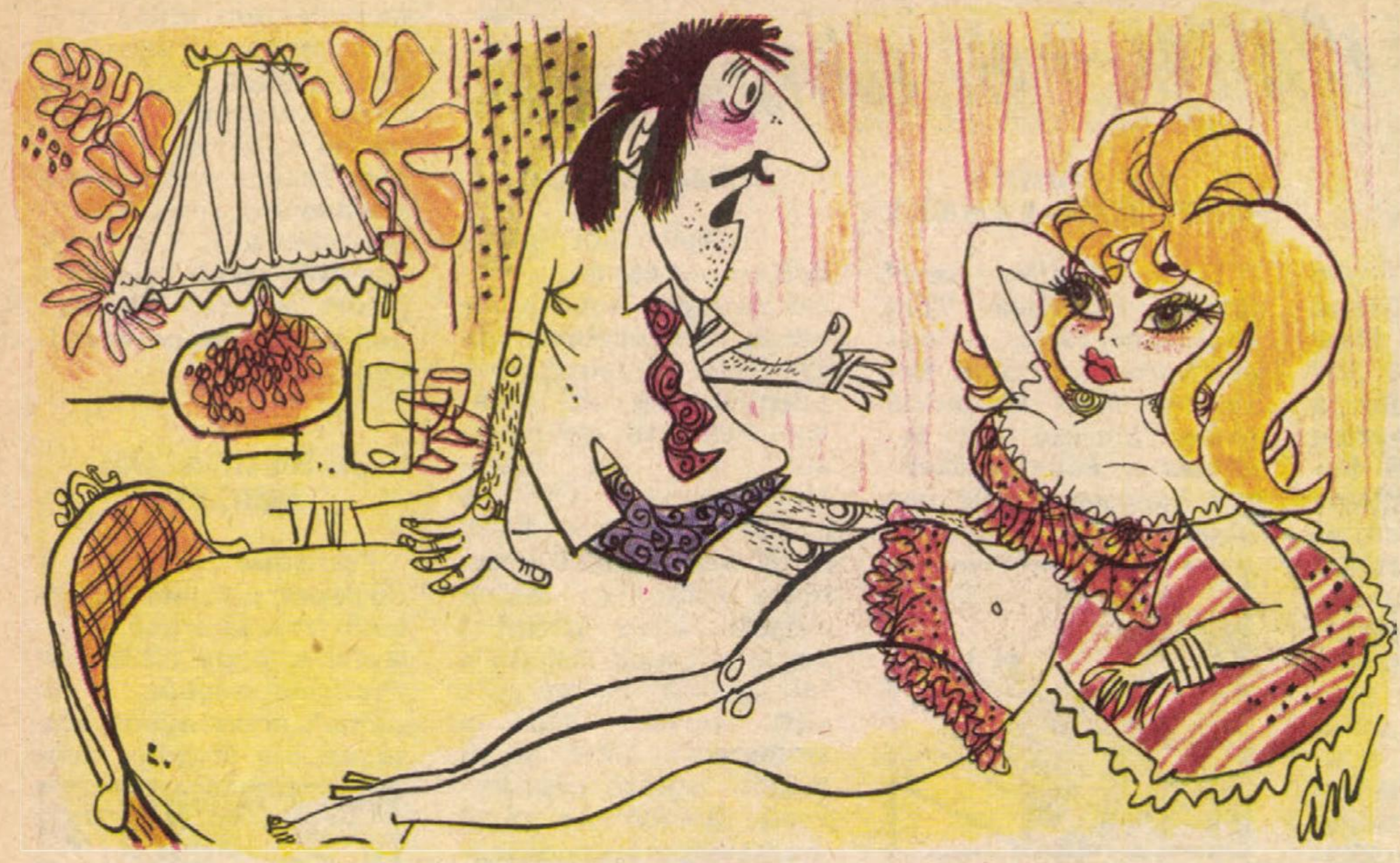

– A házasságom azért rossz, mert a nejem állandóan alaptalanul féltékenykedik.

SZOMSZÉDOK

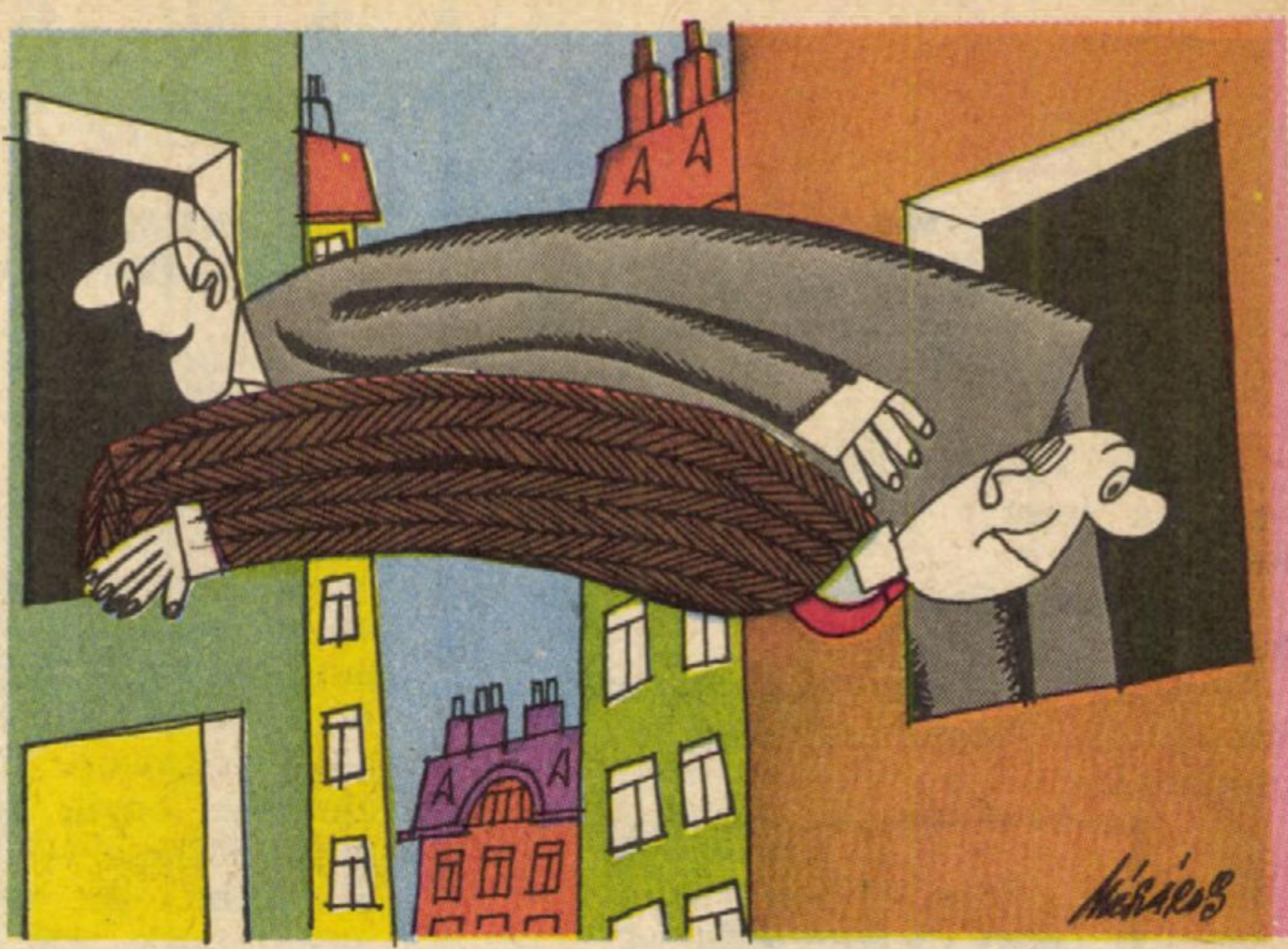

ITALBOLTI CSENDÉLET

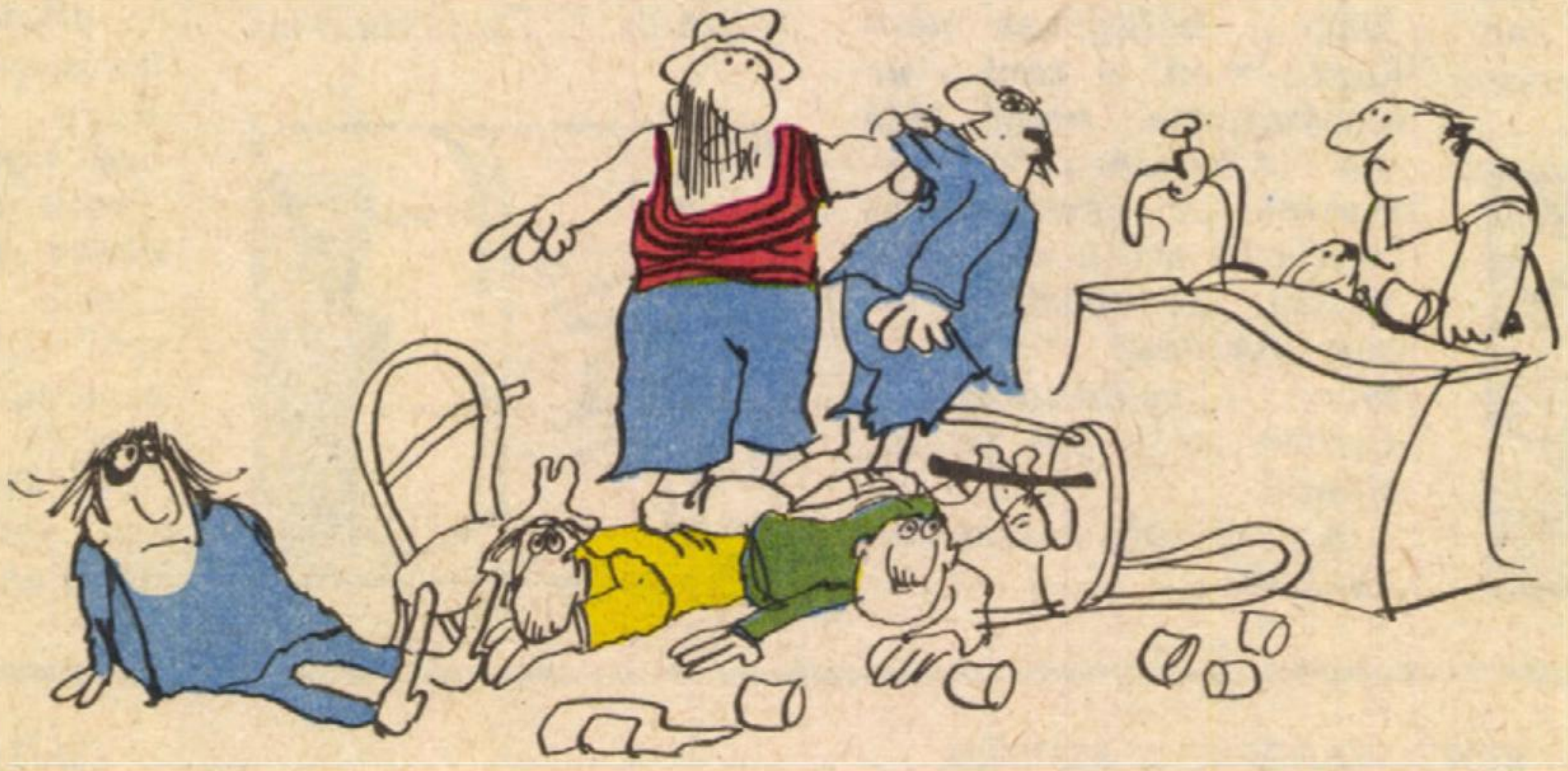

– Én csak őrá haragszom. A többit azért verem, mert nem akarnak eljönni mentőtanúnak.

ELŐJEGYZÉS

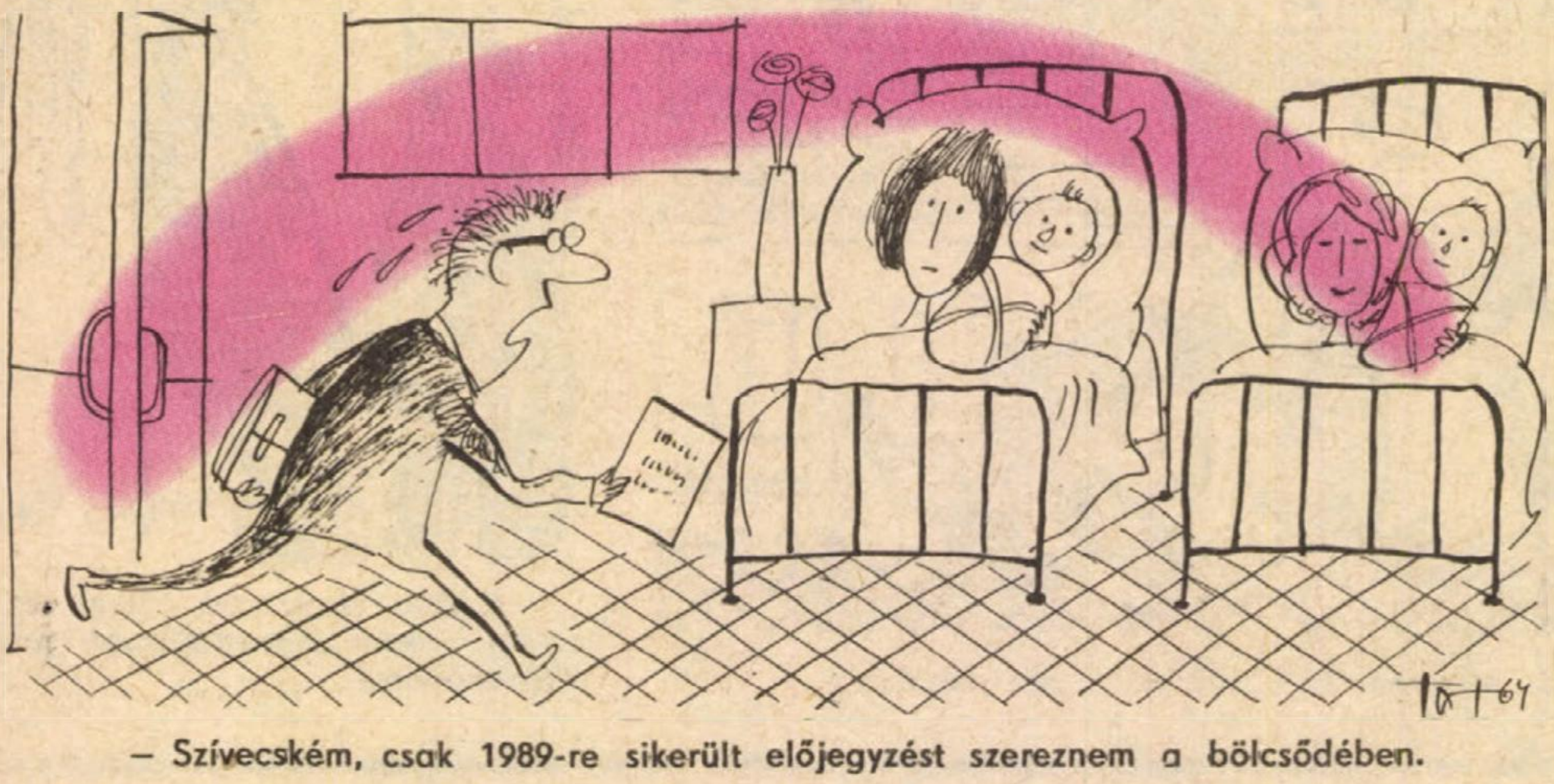

– Szívecském, csak 1989-re sikerült előjegyzést szereznem a bölcsődében.

tribün

Reinhard Mey, a népszerű nyugatnémet táncdalénekes beleszeretett a sportrepülésbe. Rendszeresen eljár az edzésekre és szíve vágya, hogy letegye a pilótavizsgát. A menedzsere persze kétségbeesetten figyeli a nyaktörő hobbyt, de Mey megnyugtatja:

— Aggodalomra semmi ok. Még egyetlen pilóta sem maradt fenn.

Derek Sandersont, a Boston Bruins jégkorongozóját megkérdezték: ki a legjobb játékos, akit valaha látott?

— Természetesen én — mondta nagy meggyőződéssel. — Egyszer a tévé képmagnóról adta az egyik meccsünket s azt én is végignéztem.

Chi Chi Rodriguez, a nagyszerű profi golfjátékos vallomása:

— Én vagyok a család legbutább tagja. Tizennégy testvérem van, csupa sokoldalúan képzett, okos ember. Én tartom el valamennyit.

Paul Bryant-et, az Alabama Egyetem rögbiedzőjét a női egyenjogúságról kérdezték.

— A mi szakmánkban nincs jelentősége — mondta. — Egy valamire való rögbijátékos 190 cm magas és 130 kiló. Vannak ilyen méretű hölgyek is. Csak nem hajlandók bevallani.

(p. p.)

ELLENŐRZŐ TELEFON

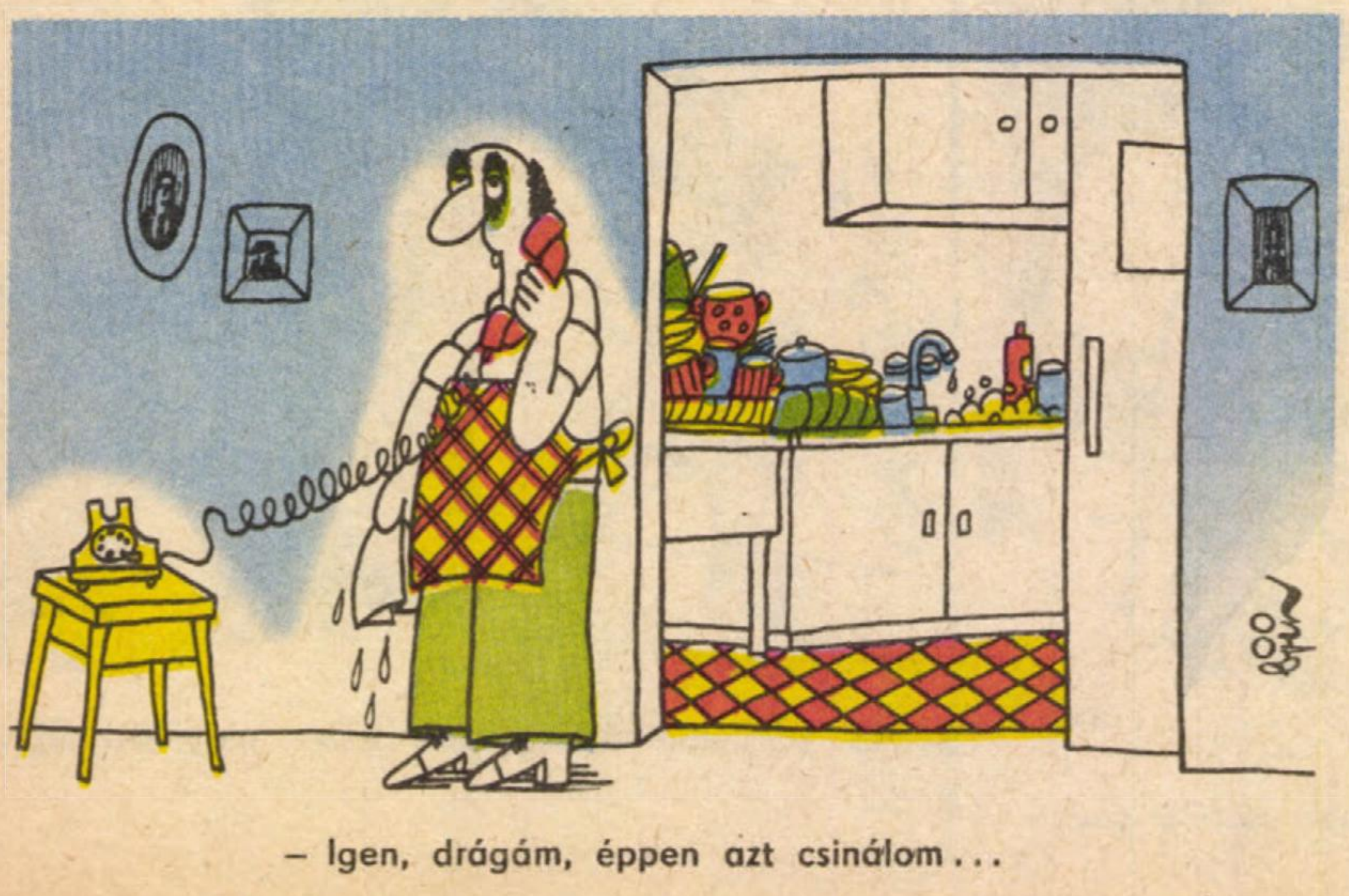

– Igen, drágám, éppen azt csinálom ...

CSALÁDTERVEZÉS

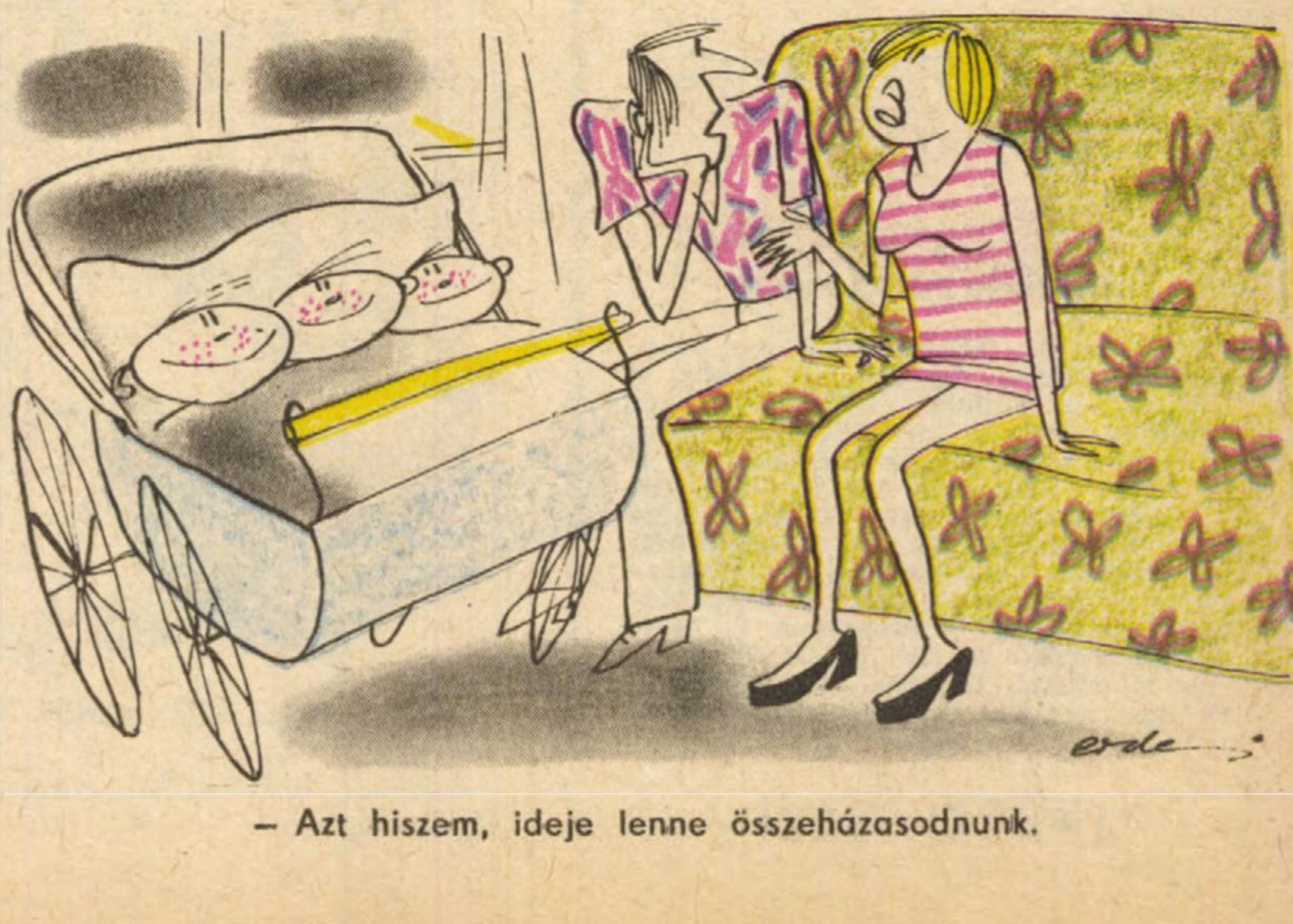

– Azt hiszem, ideje lenne összeházasodnunk.